

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΡΑ΄ (101) - ΤΕΥΧΟΣ 1 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2024
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ του Μακ. Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεος
Διευθυντής Κλάδου Ἐκδόσεων Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ἀλέξανδρος Κατσίρας

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΥΛΗΣ: Νικολέττα Μιχαλακάκου

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: δρ Ἰωάννης Ἀκριώτης

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ - ΤΥΠΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων, δρ Γιασμίνα Μουσείδου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Β. Μπίτσης, Πρωτομαγιάς 3 - 145 68 Κρουονέρι Ἀττικῆς

Τηλ. 210-8160127 - FAX 210-8160128

Διεύθυνση περιοδικῶν: Ἀθηνᾶς 30, 105 51 Ἀθήνα - Τηλ. 211-1825296 - FAX 211-1824317

<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιά τίν ἀποστολή ἀνακοινώσεων καί εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:

- γιά τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ σέβεται τόν γλωσσικό τύπο τῶν ὁμιλιῶν πού δημοσιεύει

Περιεχόμενα

Τεύχος-1ο
Ιανουάριος 2024

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	4
ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ	5
ΜΗΝΥΜΑΤΑ	
• Μήνυμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τίς μαθήτριες καί τοὺς μαθητὲς γιὰ τὴν ἑορτὴ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν (30 Ἰανουαρίου 2023)	7
ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ	
Ἡ ἔκτακτη σύγκλησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (23 Ἰανουαρίου 2024)	10
• Προσφώνησις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου στὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (23 Ἰανουαρίου 2024)	12
• Ἀντιφώνησις εἰς τὴν Ἱεραρχίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ (23 Ἰανουαρίου 2024)	15
• Ἐισήγησις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσογαίας & Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαου μέ θέμα: «Ἐκκλησία καὶ ἡ θέσπισις Γάμου μεταξύ ἀτόμων τοῦ ἰδίου φύλου (23 Ἰανουαρίου 2024)	16
• Ἀνακοίνωσις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ «Ὁμόφυλο Γάμο» - «Ὁμόφυλη Γονεϊκότητα»	34
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ	
Ἐγκριθεῖσαι Ἱεραὶ Ἀκολουθίαι ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τό ἔτος 2023	36
ΛΟΓΟΙ	
Λόγος ἐπικίδειος εἰς τόν αἰοίδημον Μητροπολίτην Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κυρόν Ἀλέξανδρον (1936-2023) ὑπὸ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου Ἰωάννου Καραμούζη (21.12.2023, Μητροπολιτικός Ἱ. Ναός Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως)	37
ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ	41
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	47
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ	49
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	59

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

Στό τεύχος Δεκεμβρίου του περιοδικού ΕΚΚΛΗΣΙΑ δημοσιεύουμε στή στήλη των Μηνυμάτων τό Μήνυμα πού ἔξαπέλυσε ἡ Ἱερά Σύνοδος πρὸς τίς μαθήτριες καί τούς μαθητές γιά τήν ἑορτή τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν.

Τό Θέμα τοῦ Μηνός ἀφιερώνουμε στίς ἐργασίες τῆς Ἑκτατης Συγκλήσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (23 Ἰανουαρίου 2024). Θά διαβάσετε τήν Προσφώνηση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, τήν Ἀντιφώνηση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ, τήν Εἰσήγηση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσογαίας & Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαου μέ θέμα: «Ἐκκλησία καί ἡ θέσπιση Γάμου μεταξύ ἀτόμων τοῦ ἰδίου φύλου (23 Ἰανουαρίου 2024) καθώς καί τήν Ἀνακοίνωση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά «Ομόφυλο Γάμο» - «Ομόφυλη Γονεϊκότητα».

Στή Στήλη τῶν Συνοδικῶν Ἀναλέκτων παρουσιάζουμε τίς ὑπό τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου Ἐγκριθεῖσες Ἱερές Ἀκολουθίες κατά τό ἔτος 2023.

Δημοσιεύουμε ἐπίσης τόν ἐπικήδειο Λόγο εἰς τόν αἰοῖδημον Μητροπολίτην Μαντινείας καί Κυνουρίας κυρόν Ἀλέξανδρον (Παπαδόπουλον), ὁ ὁποῖος ἐκφωνήθηκε ὑπό τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου Ἰωάννου Καραμούζη τήν 21.12.2023, στόν Μητροπολιτικό Ἱ. Ναό Ἀγίου Βασιλείου Τριπόλεως.

Στό τεύχος παρουσιάζονται ἀκόμη Ἐγκύκλιοι καί Ἐγκύκλια Σημειώματα πού ἔξαπέλυσε ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί ἀφοροῦν σημαντικά θέματα τῆς κοινωνικῆς καί ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς τῆς χώρας.

Ἡ ὕλη συμπληρώνεται μέ τά ὑπηρεσιακά κείμενα τοῦ Πίνακος Ὑποψηφίων, τῶν Κανονισμῶν καί τῶν Προκηρύξεων, καθώς καί μέ τήν εἰδησεογραφική στήλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν, στίς ὁποῖες θά βρεῖτε τό μηνιαῖο Δελτίο Τύπου γιά τίς ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ., ἀλλά καί Δελτία Τύπου πού ἀφοροῦν τή σημαντική δραστηριότητα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σέ θεολογικό, κοινωνικό, ἀλλά καί ἐπιστημονικό ἐπίπεδο.

ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

Προκαταρκτικός Πίναξ Υποψηφίων προς Αρχιερατείαν

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 1415
Αριθ. Αθῆναι, 17η Ιανουαρίου 2024
Διεκπ. 546

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τό ἄρθρον 19 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», δημοσιεύομεν κατωτέρω Προκαταρκτικόν Πίνακα Κληρικῶν, ὑποψηφίων δι' ἐγγραφῆν εἰς τόν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων καί κεκτημένων τά ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τοῦ νόμου ὀριζόμενα τυπικά καί οὐσιαστικά προσόντα.

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 20 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977, ἐντός δύο (2) μηνῶν ἀπό τῆς δημοσίευσέως τοῦ παρόντος, δύναται παρ' οἰουδήποτε κληρικοῦ ἢ λαϊκοῦ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νά ἀσκηθῆ ἔνστασις κατά τῆς ἐγγραφῆς ὑποψηφίου τινός ἐκ τῶν κατωτέρω, ἐπί τῷ λόγῳ ὅτι οὗτος στερεῖται τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν οὐσιαστικῶν ἢ τυπικῶν προσόντων.

Ἡ ἔνστασις αὕτη ὑποβάλλεται εἴτε πρὸς τόν οἰκείον Μητροπολίτην εἴτε πρὸς τὴν Ἀρχιερατείαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὰ περαιτέρω.

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΠΡΟΣ ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΙΜΩΝ

1. Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Ἀθανασιάδης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς.
2. Ἀρχιμ. Στυλιανός Γερασίμου, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἄρτης.
3. Ἀρχιμ. Διονύσιος Γκόλιας, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καί Κατερίνης.
4. Ἀρχιμ. Αὐγουστίνος Θεοδωρόπουλος, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς.
5. Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Καμαργιάννης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καί Σουφλίου.
6. Ἀρχιμ. Ἀγαθόνικος Καραβαντές, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καί Κατερίνης.
7. Ἀρχιμ. Βαρνάβας Λεοντιάδης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καί Κατερίνης.
8. Ἀρχιμ. Μακάριος Παναγόπουλος, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ.
9. Ἀρχιμ. Μάξιμος Παπασταύρου, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

10.	Αρχμ. Σέργιος Παραλίκας, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καί Τυρνάβου (προτείνεται ἡ κατ' ἐξαίρεσιν ἐγγραφή αὐτοῦ, δυνάμει τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ ν. 590/1977).	12.	Αρχμ. Φιλάρετος Σπανόπουλος, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας.
11.	Αρχμ. Εὐστάθιος Πορφύρης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καί Σπάρτης.	13.	Αρχμ. Συνέσιος Στάθης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας.
		14.	Αρχμ. Βαρθολομαῖος Χατζόγλου, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καί Ἄρδαμερίου.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ἀρχιγραμματεὺς

† Αρχμ. Ἰωάννης Καραμούζης

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Μήνυμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τίς μαθήτριες καὶ τοὺς μαθητὲς γιὰ τὴν ἑορτὴ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν (30 Ἰανουαρίου 2023)

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς μνήμης τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (Ἁγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου), Προστατῶν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τῆς Παιδείας, ἀπευθύνει καὶ ἐφέτος Ἑόρτιο Μήνυμα πρὸς τοὺς μαθητὲς καὶ τίς μαθήτριες τῶν Σχολείων τῆς Πατρίδος μας, τό ὁποῖο, μέ φροντίδα τῶν κατὰ τόπους Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, θά κοινοποιηθεῖ πρὸς αὐτούς μέ κάθε πρόσφορο μέσο καὶ τρόπο.

Τό περιεχόμενο τοῦ μηνύματος εἶναι τό ἑξῆς:

Ἀγαπητά μας παιδιά,

Εἶναι κοινῶς παραδεκτό ὅτι ζοῦμε σέ μιὰ κοινωνία, ἡ ὁποία ἀντιμετωπίζει ποικιλόμορφα προβλήματα καὶ δύσκολες καταστάσεις. Γι' αὐτό ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ πρότυπα καὶ φωτεινά παραδείγματα, τά ὁποῖα θά εἶναι γιὰ ὅλους ἐμᾶς πολύτιμος ἐπιστηριγμός.

Τέτοια ζωντανά παραδείγματα εἶναι καὶ οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες, φωστῆρες ὑπέρλαμπροι τοῦ σύμπαντος κόσμου. Ὁ Μέγας Βασίλειος, ἄνδρας ἐνάρετος καὶ εὐλαβής, τοῦ ὁποίου ἡ φωνή, ὅπως ἀκοῦμε στὸν Ἐπιτάφιο Λόγο πού ἐκφωνήθηκε ἀπὸ τὸν ἅγιο Γρηγόριο τὸν Θεολόγο, ἀκουγόταν σάν βροντή, διότι ὁ βίος του ἔλαμπε σάν ἀστραπή. Ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, κοσμημένος μέ σπάνιες ἀρετὲς καὶ τρισόλβιος διδάσκαλος, ὁ ὁποῖος ἐπαξίως ὀνομάστηκε θεολόγος. Καὶ τέλος, ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος μέ

τούς ἐμπνευσμένους λόγους του καὶ τὴ ρητορικὴ του εὐφράδεια, ὑπερέβαλε τοὺς ρήτορες ὄλων τῶν ἐποχῶν.

Οἱ Τρεῖς Καππαδόκες Πατέρες, ἱερουργοὶ τῶν θείων Μυστηρίων, διαλάμπουν στό στερέωμα τῆς οἰκουμένης, ἐκπέμποντας φῶς καὶ θεϊκὴ λάμψη. Ὁ καθένας ἀπὸ αὐτούς συνέβαλε τά μέγιστα στὴν προώθηση τῆς γνώσεως καὶ τῆς σοφίας, ἀλλὰ καὶ στὴν καλλιέργεια τῆς θεολογικῆς σκέψεως, καὶ γι' αὐτὸν τὸν λόγο τιμῶνται ὡς προστάτες τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐμπνευστὲς τόσο γιὰ τοὺς μαθητὲς, ὅσο καὶ γιὰ τοὺς εὐσεβεῖς ἐπιστήμονες καὶ τοὺς ὑπεύθυνους πνευματικούς διδασκάλους.

Ὅστόσο, ὁλος αὐτὸς ὁ θαυμασμός, στά βυζαντινὰ χρόνια καὶ συγκεκριμένα τὸν ἑνδέκατο αἰῶνα ἐπὶ Ἀλεξίου Κομνηνοῦ, μετετρέπη σέ φιλονικία μεταξὺ τῶν ἐλλογίμων καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν. Μιὰ ἔριδα ὡς πρὸς τὴν ἀξία ἑνὸς ἐκάστου ἐξ αὐτῶν. Ἔτσι, τά πλήθη τῶν Χριστιανῶν χωρίστηκαν σέ τρεῖς παρατάξεις. Ἄλλοι ὀνομάζονταν Ἰωαννίτες, ἄλλοι Βασιλεῖτες καὶ ἄλλοι Γρηγορίτες. Οἱ πρῶτοι θεωροῦσαν τὸν Ἰωάννη τὸν Χρυσόστομο ἀπαράμιλλο καὶ μοναδικό ἐρμηνευτὴ τῶν Θεῶν Γραφῶν. Οἱ δεῦτεροι προέβαλαν τὴν κοινωνικὴ καὶ φιλανθρωπικὴ δράση τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, θεωρῶντας τὴν περίφημη Βασιλειάδα ἔργο μοναδικῆς ἀξίας, ἀφοῦ μέσα σ' αὐτὴν ὑπῆρχαν ξενῶνες, νοσοκομεῖα καὶ γηροκομεῖο, ὅπου θεραπεύονταν οἱ ἀνάγκες τῶν ἐνδεῶν ἀδελφῶν. Ἀλλὰ καὶ ἡ τρίτη ὁμάδα, ἔχοντας ἰσχυρὰ

έπιχειρήματα, τόνιζε τή συγγραφική δεινότητα του Γρηγορίου, αλλά και τήν ποιμαντική δράση και φροντίδα πού επέδειξε γιά τήν προστασία του ποιμνίου του από τούς αίρετικούς.

Ἡ ὄλη ἀντιπαλότητα θά λήξει μέ τήν ἐμπνευσμένη ἰδέα τοῦ Ἰωάννου Εὐχαΐτων. Ὁ σοφός ἐπίσκοπος σκέφθηκε, μετά ἀπό θεῖο φωτισμό, νά συντάξει Ἱερά Ἀκολουθία καί νά συνορατίζονται τήν ἴδια μέρα οἱ «τρεις μέγιστοι φωστῆρες τῆς τρισηλίου Θεότητος»¹.

Αὐτός ὁ κοινός ἑορτασμός, τήν 30ή Ἰανουαρίου, μᾶς δίδει τήν εὐκαιρία νά διαπιστώσουμε ὅτι καί οἱ Τρεῖς Καππαδόκες Πατέρες ἀφουγκράζονταν τόν παλμό τῆς κοινωνίας καί τίς διαχρονικές ἀνάγκες τοῦ κοινωνικοῦ ἰστοῦ. Ἔθεσαν ὡς κέντρο τῆς διδασκαλίας τους τόν ἄνθρωπο καί προσπάθησαν μέσα ἀπό τήν προβολή τῆς ἐνάρετης ζωῆς νά ἐπαναφέρουν τό ἀνθρώπινο πλάσμα στήν ἀρχική δόξα καί παραδείσια κατάσταση.

Τόσο κατά τή διάρκεια τοῦ τετάρτου αἰῶνα, κατά τόν ὅποιο ἔζησαν οἱ σήμερα τιμώμενοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅσο καί στή σύγχρονη ἐποχή, τό ἀνθρώπινο γένος βίωσε καί ἐξακολουθεῖ νά βιώνει τήν ἀπελπισία, τόν πόνο καί τή θλίψη. Ἐπομένως, εἶναι διαχρονική ἡ ἀνάγκη νά ἀναζητήσουμε τήν εὐτυχία καί τή χαρά, καί νά ἀνακαλύψουμε τό ἀληθινό νόημα τῆς ζωῆς.

Αὐτό τό οὐσιαστικό περιεχόμενο στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου ἀναζητοῦν καί οἱ τρεῖς διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, μιλώντας γιά ἐπαναπροσδιορισμό τῆς σχέσεώς μας μέ τόν Θεό καί γιά συνεχῆ ἀγῶνα κατά τῆς ἀδικίας, τῆς ἀνισότητος, τῆς περιφρόνησης τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητος καί τῆς βίας. Ἡ τελευταία, δυστυχῶς, ἔχει κάνει ἔντονη τήν παρουσία της καί στόν χῶρο τοῦ σχολείου, ἀφοῦ πολύ συχνά γινόμαστε μάρτυρες βιαιοπραγίας μεταξύ τῶν μαθητῶν, ἀλλά καί γενικότερα ἀκράδιων συμπεριφορῶν.

Καί στόν εὐρύτερο χῶρο τῆς κοινωνίας μας δέν ἐλλείπουν φαινόμενα βίας καί ἐγκληματικότητος, ἰδιαίτερα τά τελευταία χρόνια. Πῶς ὅμως φτάσαμε σέ αὐτό τό θλιβερό φαινόμενο; Ἀπάντηση σέ αὐτό τό ἐρώτημα δίδει ἕνας ἐκ τῶν σήμερα ἑορταζομένων Ἁγίων. Ὁ Οἰκουμενικός Διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἄριστος ψυχογράφος τοῦ ἀνθρώπου καί ἐρμηνευτής ὅλης σχεδόν τῆς Ἁγίας Γραφῆς, διατείνεται ὅτι ἡ αἰτία τῶν προβλημάτων τῆς κοινωνίας καί τῆς ἐπικράτησης τῆς βίας εἶναι ἡ διεφθαρμένη προαίρεση τοῦ ἀνθρώπου καί ἡ κακή χρήση τῆς ἐλευθερίας².

Ἡ ἐλευθερία ἦταν ὄντως ἕνα ὑψιστο δῶρο τοῦ Θεοῦ πρὸς τούς πρωτοπλάστους, τήν ὁποία δυστυχῶς δέν διαχειρίσθηκαν σωστά, μέ ἀποτέλεσμα νά ἔχουμε τήν πτώση καί τήν εἰσβολή τῶν παθῶν³. Ὡς ἐκ τούτου, ὁ χρυσορρήμων Πατέρας ὑποστηρίζει ὅτι αἰτία τοῦ κακοῦ δέν εἶναι ὁ Θεός, ἀλλά ἡ κακή χρήση τοῦ αὐτεξουσίου ἀπό τόν ἄνθρωπο. Ἡ ἀπλοϊκή διήγηση τοῦ βιβλίου τῆς Γενέσεως, ἡ ὁποία περιφρονεῖται ἀπό πολλούς, ἐμπεριέχει αὐτές τίς οὐσιαστικές ἀλήθειες, τίς ὁποῖες φωτίζει ἔτι περαιτέρω αὐτός πού ἐδέχθη τή θεία χάρι ἀπό τούς οὐρανούς καί πού μέ τά χεῖλη του διδάσκει ὅλους τούς ἀνθρώπους.

Ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος μέχρι ἐκεῖνη τή στιγμή βρισκόταν σέ ἀρμονική σχέση μέ τόν δημιουργό του καί τά ἄλογα πλάσματα καί κατοικοῦσε στόν Παράδεισο, ἀπομακρύνεται ἀπό τόν Πλάστη του. Ὁ Θεός ἀδιαμφισβήτητα δέν παύει ν' ἀγαπᾷ τόν ἄνθρωπο, ἀλλά ἀναμένει τήν ἐπιστροφή τοῦ πλάσματός Του στήν πατρική ἀγκάλη.

Αὐτή ἡ θεϊκή ἀγάπη ἀποκαλύπτεται περίτρανα στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καί αὐτό τό πρόσωπο προβάλλουν οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες ὡς τή μοναδική λύση σέ ὅλα τά προβλήματα τοῦ ἀνθρώπου καί ἰδιαίτερος στό πρόβλημα τῆς βίας. Πιστεύουν ἀκράδαντα ὅτι μόνο μέ τή βοήθεια

τοῦ Χριστοῦ θά ἀποκτήσουμε τήν εἰρήνη καί πλέον ἢ βία δέν θά ἔχει θέση στίς καρδιές μας, ἀφοῦ θά βλέπουμε ὅλους τούς ἀνθρώπους ὡς ἀδελφούς μας.

Ἀγαπητά μας παιδιά, σᾶς εὐχόμαστε καλή πρόοδο καί σᾶς καλοῦμε νά ἀφουγκραστεῖτε τό μήνυμα τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ξεδιπλώντας μέ

τά σωτήρια νάματα τῆς διδασκαλίας τους καί ἀποκτώντας ὄχι μόνο τί σοφία τῶν γραμμάτων, ἀλλά κυρίως τήν εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ καί τί γαλήνη στίς καρδιές σας.

*Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. *Ἀπολυτίκιο Τριῶν Ἱεραρχῶν.*
2. *Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Ὑπόμνημα εἰς τὴν πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολὴν, Patrologia Graeca, ἐκδ. J. Migne, τόμ. 61, στίχ. 618.*
3. *ὁ.π. τόμ. 60, στίχ. 507.*

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἡ ἕκτακτη σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (23.1.2024)

Οἱ Ἔργασίες τῆς Ι.Σ.Ι. τῆς 23.1.2024

Συνῆλθε σήμερα, Τρίτη 23 Ἰανουαρίου 2024, στή Συνεδρία τῆς ἐκτάκτου συγκλήσεως Της ἡ Ἱερᾶ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στήν Αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Πρὸ τῆς Συνεδρίας ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στό Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη, ἱεουργήσαντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας κ. Εἰρηναίου.

Περὶ τὴν 9η πρωινή, στή μεγάλη Αἴθουσα τῶν Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐψάλη ἡ Ἀκολουθία γιὰ τὴν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν Αὐτῆς. Ἀναγνωσθέντος τοῦ Καταλόγου τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν, διεπιστώθη ἀπαρτία.

Ἀκολούθως, συνεκροτήθη ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεο, Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεΐμονα καὶ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεο.

Στή συνέχεια, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, στή σύντομη προσφώνησή του, ἀναφέρθηκε στὸν λόγο τῆς ἀπόφασής του νὰ συγκαλέσει τὸ Σῶμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σὲ ἕκτακτη Συνεδρία, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ πρὸς κατάθεση νέος νόμος γιὰ τὸν πολιτικὸ γάμο τῶν ὁμόφυλων ζευγαριῶν καὶ

γιὰ ἐπὶ μέρους διατάξεις υἰοθεσίας τέκνων ὑπ' αὐτῶν.

Σχολιάζοντας τὸν πρὸς κατάθεση νόμο, τόνισε ὅτι «πρόκειται γιὰ μιά νέα πραγματικότητα, ποὺ στόχο ἔχει μόνον νὰ ἀλλοιώσει τὴν κοινωνικὴ συνοχὴ τῆς πατρίδος μας, ἀλλὰ καὶ νὰ εἰσαγάγει “νέες μορφές οἰκογένειας”, καθὼς καὶ νὰ κανονικοποιήσει τὴ σχέση μεταξύ ἀτόμων τοῦ ἰδίου φύλου. Παράλληλα δημιουργοῦνται πολλές προκλήσεις τοῦ ἱεροῦ καὶ “μεγάλου” μυστηρίου τοῦ γάμου, θίγονται τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα τοῦ πατέρα καὶ τῆς μητέρας, ἐνῶ ἐπιχειρεῖται ἀλλαγὴ στὶς διατάξεις τοῦ οἰκογενειακοῦ δικαίου, μὲ κεντρικὴ βεβαίως αὐτὴν τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας».

Ὁ Μακαριώτατος, ἀφοῦ ἐξέφρασε τὶς θερμὲς εὐχαριστίες του πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες, οἱ ὁποῖοι διατύπωσαν δημόσια τὶς θεολογικὲς θέσεις τους, καὶ τόνισε ἰδιαίτερως ὅτι «ἀπὸ ἐδῶ καὶ στό ἐξῆς θὰ ὁμιλήσει ἡ Ἱεραρχία», ἀνέφερε ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ διατηρηθεῖ ἄρρηκτη ἡ ἐνότητα τοῦ Σώματος τῆς Ἱεραρχίας καὶ ὅτι προσεύχεται στὸν Θεὸ νὰ μᾶς φωτίσει γιὰ τὶς δύσκολες ἀποφάσεις ποὺ πρέπει νὰ λάβουμε.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ, ὡς Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἱεραρχίας, ἀντιφώνησε ἐκ μέρους τῶν Σεβασμιωτῶν Ἱεραρχῶν.

Κατόπιν, σύμφωνα μὲ τὴν Ἡμερήσια Διάταξη, ἀνέγνωσε τὴν Εἰσήγησή του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος, μὲ θέμα: «Ἐκκλησία καὶ “θέσπιση γάμου” μεταξύ ἀτόμων τοῦ ἰδίου φύλου».

Στήν Είσηγηση αναπτύχθηκαν οί ακόλουθες υποενότητες: Η σημερινή πραγματικότητα, έλληνική επικαιρότητα, δικαίωμα καί υποχρέωση τής Ίερᾶς Συνόδου, βιολογικό υπόβαθρο τοῦ φύλου, τί εἶναι ὁ Γάμος – Ἄγιασμός τοῦ φύλου, ἐκτροπές ἀπό τί φυσιολογία, ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου, συνέπειες τοῦ προτεινόμενου νόμου,

νομική διάσταση, γενικές σκέψεις – συνοπτικά σχόλια, σχόλιο στούς χειρισμούς τής Κυβέρνησης, καταληκτικές σκέψεις.

Μετά τό διάλειμμα, ἀκολούθησε συζήτηση ἐπί τής Εἰσηγήσεως, κατά τήν ὁποία ἔλαβαν τόν λόγο πολλοί Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς καί συντάχθηκε τό σχετικό Ἀνακοινωθέν.

Προσφωνήσις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου κατά τήν ἕκτακτον σύγκλησιν
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
(23 Ἰανουαρίου 2024)

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀδελφοί,

Μέ τήν χάριν τοῦ Δωρεοδότου Θεοῦ εισήλθαμε
στόν νέο ἔνιαυτόν 2024 τῆς χρηστότητός Του καί
δράττομαι τῆς εὐκαιρίας νά Σᾶς εὐχηθῶ υἰετία,
δύναμη, πίστη καί κάθε εὐλογία παρά Θεοῦ στήν
ἀποστολή μας.

Ἀποφάσισα νά συγκαλέσω τό σῶμα τῆς
Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας
μας σέ ἕκτακτη συνεδρία λόγῳ τῆς ἰδιάζουσας
ἐπικαιρότητας καί δῆ, μέ τήν ἀφορμή τοῦ ὑπό
ψήφισιν νέου νόμου γιά τόν πολιτικό γάμο τῶν
ὁμόφυλων ζευγαριῶν καί γιά διατάξεις ἐπιμέρους
υἰοθεσίας τέκνων ὑπ' αὐτῶν.

Συνεπῶς, πρόκειται γιά μία νέα πραγματικό-
τητα, πού στόχο ἔχει ὄχι μόνο νά ἀλλοιώσει τήν
κοινωνική συνοχή τῆς πατρίδος μας, ἀλλά καί νά
εἰσαγάγει «νέες μορφές οἰκογένειας», καθῶς καί
νά κανονικοποιήσει τή σχέση μεταξύ ἀτόμων τοῦ
ἰδίου φύλου.

Παράλληλα, δημιουργοῦνται πολλές προκλίσεις
ταυτότητος τοῦ Ἱεροῦ καί «μεγάλου», κατά τόν
Ἀπόστολο τῶν ἐθνῶν Παῦλο¹, μυστηρίου τοῦ
γάμου, θίγονται τά παραδοσιακά πρότυπα
τοῦ πατέρα καί τῆς μητέρας, ἐνῶ ἐπιχειρεῖται
ἀλλαγί στίς διατάξεις τοῦ οἰκογενειακοῦ
δικαίου, μέ κεντρική βεβαίως αὐτήν τοῦ θεσμοῦ
τῆς οἰκογένειας.

Πολλές εἶναι οἱ φωνές πού ἀκούγονται.
Μεγάλη ὅμως καί ἡ ἄγνοια πού ἐπικρατεῖ.
Κυρίως δέ ἡ ἄγνοια περὶ Θεοῦ, ἡ ὁποία σκοτίζει
τόν ἀνθρώπινο νοῦ. Ὁ λόγος τοῦ μεγάλου

Πατρός τῆς Ἐκκλησίας μας, Ἁγίου Μαξίμου τοῦ
Ὁμολογητοῦ εἶναι χαρακτηριστικός: «Τὸ τοίνυν
κακόν ἐστίν, ὡς προέφην, ἡ ἄγνοια τῆς ἀγαθῆς
τῶν ὄντων αἰτίας· ἥτις τὸν μὲν νοῦν πληρώσασα
τὸν ἀνθρώπινον, τήν αἴσθησιν δὲ τρανώσ
διανοίξασα, τῆς μὲν θείας γνώσεως παντελῶς
αὐτὸν ἀπεξένωσεν»².

Ὡστόσο, πολλές εἶναι καί οἱ ἀντιδράσεις
τοῦ πιστοῦ λαοῦ, στίς ὁποῖες, οὔτε μποροῦμε
νά κωφεύσουμε, οὔτε βεβαίως νά τίς παρα-
θεωρήσουμε.

Στό σημεῖο αὐτό, θά ἤθελα νά ἐκφράσω θερμές
εὐχαριστίες πρὸς ὅλους τοὺς ἁγίους ἀδελφούς,
πού ἐξέφρασαν δημόσια τίς θεολογικές τους
θέσεις καί νά ξεκαθαρίσω πῶς ἀπό ἐδῶ καί
στό ἐξῆς θά ὁμιλήσει ἡ Ἱεραρχία. Ἡ συνοδική
φωνή μας, πού ἀποτελεῖ τήν ὑψίστη ἐκφραση
ἐκκλησιολογικοῦ φρονήματος καί πράξεως τῆς
Ἐκκλησίας.

Στήν ἕκτακτη αὐτή συνεδρία, ἐπιθυμῶ νά
διατηρήσουμε ἄρρηκτη τήν ἐνότητά μας καί
προσεύχομαι στόν Πανουκτίρμονα Θεό νά
μᾶς φωτίσει γιά τίς ἀποφάσεις, τίς δύσκολες
ἀποφάσεις, πού πρέπει νά λάβουμε.

Παρακάλεσα τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη
Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαο νά
εἶναι ὁ εἰσηγητής μας, μέ θέμα: «Ἐκκλησία καί
θέσπιση γάμου μεταξύ ἀτόμων τοῦ ἰδίου φύλου»,
τόν ὁποῖον μάλιστα καί θερμότατα εὐχαριστῶ
γιά τήν εὐγενῆ θετική ἀνταπόκρισή του.

Ἄλλωστε, ἡ ἰδιότητά του ὡς συνοδικοῦ
προέδρου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς

Βιοηθικής τόν καθιστά καθ' ὕλην ἀρμόδιο καί ἐξειδικευμένο εισηγητή.

Ὡστόσο, πρὶν τόν καλέσω νά λάβει τόν λόγο γιά νά ἐπακολουθήσει ὁ γόνιμος διάλογός μας, ἐπιτρέψτε μου νά προβῶ σέ μερικές ἐπισημάνσεις.

Βρισκόμαστε σέ μία ἱστορική στιγμή. Σέ μία καμπή γιά τήν ἀποστολή καί τόν ρόλο τῆς Ἐκκλησίας σέ ἕναν βαθειά θρησκευόμενο καί πιστό λαό.

Βλέπουμε, ὥστόσο, νά προκύπτουν μερικά βασικά ἐρωτήματα, ἥτοι, κατά πόσον ὁ βιβλικός ἀξιακός κώδικας παραμένει ἡ βάση τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας μας - κατά πόσον ἡ διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου ἀποτελεῖ ἀκόμα τί βάση γιά τήν καθιέρωση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων - κατά πόσον ὁ ἄκρατος δικαιωματισμός περιορίζει τό δῶρο τῆς ἐλευθερίας ἐκάστου ἐξ ἡμῶν, καί κατά πόσον ἡ ἀνατροφή τῶν παιδιῶν χρειάζεται πρότυπα στά πρόσωπα τοῦ πατέρα καί τῆς μητέρας.

Πιστεύω ἀκράδαντα πῶς ὁ ἅγιος Μεσογαίας θά φωτίσει, μέ τίς γνώσεις καί τήν ἐμπειρία του, τόσο τί βιολογική, ὅσο καί τί θεολογική πλευρά τοῦ θέματος.

Δέν πρέπει ὅμως νά λησμονήσουμε ὅτι εἴμαστε ποιμένες. Σέ ἐμᾶς ἐπαφίεται ἡ χρήση τόσο τῆς ἀκρίβειας, ὅσο καί τῆς οικονομίας, ἀφοῦ ἔχουμε νά κάνουμε μέ ἀνθρώπινες ψυχές, πού πρέπει νά ἀγωνισθοῦμε γιά νά τοῦς δείξουμε τόν δρόμο τῆς μετάνοιας, τόν δρόμο τῆς σωτηρίας.

Δέν εἴμαστε ἐμεῖς πού θά κρίνουμε, ἀλλά ὁ Θεός. Ὅμως, δέν εἴμαστε πάλι ἐμεῖς αὐτοί, πού μπορούμε νά δεχθοῦμε ὅποιαδήποτε ἀλλοίωση τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου.

Εἴμαστε οἱ συνεχιστές τῶν Ἀποστόλων καί ἔχουμε τήν ἱερή εὐθύνη νά φέρουμε εἰς πέρας τό βαρῦ ἔργο τοῦ εὐαγγελισμοῦ καί τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων. Παρά τά ἐλαττώματα καί τίς ἀδυναμίες μας, γνωρίζουμε τό μονοπάτι, πού μέ ἀσφάλεια ὁδηγεῖ στή σωτηρία.

Πέραν ὅμως τούτων, κρίνω σκόπιμον νά θέσω ὑπ' ὄφιν ὄλων σας μία ἐπιστολή μου πρὸς τόν Πρωθυπουργόν μας κ. Κυριάκον Μητσοτάκην, ἡ ὁποία ἀπό τά μέσα ἐνημερώσεως κακοποιήθηκε σκόπιμα γιά νά δημιουργήσει προβλήματα στίς μεταξύ μας ἀδελφικές σχέσεις:

«Ἀριθμ. Πρωτ. 1/ΕΞ/8922/2023

Ἐν Ἀθήναις τῆ 29ῃ Δεκεμβρίου 2023

Πρός: Ἐξοχώτατον Πρωθυπουργό τῆς Ἑλλάδος κ. Κυριάκο Μητσοτάκη

Ἐξοχώτατε κ. Πρωθυπουργέ,

Θά ἤθελα καί πάλι νά σᾶς εὐχηθῶ χρόνια πολλά γιά τίς γιορτές τῶν ἡμερῶν καί πολλή δύναμη καί ἀντοχή στήν ἀντιμετώπιση τῶν πολλῶν προβλημάτων τῆς ἐποχῆς μας καί τῆς χώρας μας.

Πρό ὀλίγων ἡμερῶν συναντήθηκα μέ τά ἡγουμενοσυμβούλια τῶν μοναστηριῶν τῆς ἐπαρχίας μου (Ι. Μ. Πετράκη, Ι. Μ. Πεντέλης). Τό θέμα μας ἐπικεντρώθηκε στήν οἰκονομική κατάσταση τῆς ἐποχῆς μας καί τήν ἀναζήτηση τρόπων οἰκονομικῆς συμπαραστάσεως στήν οἰκογένεια ἀπό μέρους τῶν μοναστηριῶν πού δύνανται νά συμπαρασταθοῦν.

Τρία εἶναι τά σημεῖα στά ὁποία σταθήκαμε περισσότερο. Α) Φοιτητική στέγη, Β) Τό πρόβλημα τῆς ὑπογεννητικότητας, Γ) Στέγη γιά τά νέα ζευγάρια.

Ἐπί τούτων τῶν θεμάτων ἔχουμε προτάσεις. Θά ἤθελα κατ' ἀρχήν νά συζητήσουμε ἐπ' αὐτῶν. Ἄν κάπου καταλήξουμε νά δώσουμε συγκεκριμένες ὁδηγίες καί κατευθύνσεις.

Ὅταν θά ἔχετε ὀλίγον χρόνο καί νομίζετε, ὅτι μπορούμε νά προχωρήσουμε, περιμένω τήν πρόσκλησίν σας».

Ὁ κ. Πρωθυπουργός, μοῦ ἔκανε τήν τιμή νά μέ ἐπισκεφθεῖ στίς 8-1-2024, καί μετά ἀπό συζήτηση, καταλήξαμε στό πρόσωπο, πού θά μπορούσε νά εἶναι ὁ σύνδεσμος γιά τήν ὑλοποίηση αὐτοῦ τοῦ ἀναπτυξιακοῦ προγράμματος.

Τελειώνοντας τή συζήτησή μας, μέ ἐνημέρωσε γιά τίς προθέσεις του νά φέρει σχέδιο νόμου, πού θά ἀφορᾷ στόν πολιτικό γάμο γιά τά ὁμόφυλα ζευγάρια, ὁ ὁποῖος θά ἀποκλείει τήν τεκνοθεσία ἀπό παρένθετη μπτέρα καί θά ἀποβλέπει μόνο στήν υἰοθεσία παιδιῶν.

Ἀπάντησα στόν κ. Πρωθυπουργό, ὅτι τό ζήτημα αὐτό, δέν εἶναι θέμα ἑνός προσώπου, ἀκόμη καί

τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἀλλά πρόταση καί ἀπόφαση ὅλης τῆς Ἱεραρχίας. Τίποτε περισσότερο.

Ἦς σταθοῦμε, λοιπόν, ἅγιοι ἀδελφοί στό ὕψος τῶν περιστάσεων. Ἦς παρακαλέσουμε τόν Πανάγιο Θεό νά μᾶς φωτίσει καί ἅς ἀναφωνήσουμε ἐν πλήρει ἐνότητι:

«Στῶμεν, στῶμεν μετὰ φόβου».

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ἐφ. 5,32.
2. Μαξίμου Ὁμολογητοῦ, *Πρὸς Θαλάσσιον*, PG90, 257A.

Ἀντιφώνησις

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καρυστίας & Σκύρου κ. Σεραφεῖμ εἰς τὴν σύγκλησιν τῆς Ἱεραρχίας τὴν 23.1.2024

Μακαριώτατε,

Ὁ χαρακτηρισμός τῆς παρούσης Ἱεραρχίας ὡς ἐκτάκτου καὶ ἐπείγουσης, ἐπιβεβαιώνουν τὴν σπουδαιότητα τοῦ θέματος πού θά συζητηθῆ πού εἶναι καὶ τό μοναδικό.

Ἔχουν λεχθεῖ καὶ γραφεῖ πολλά θετικά καὶ ἀρνητικά.

Ὁ ἰσχυρισμός ὅτι τό θέμα εἶναι πολιτικό καὶ ἡ Πολιτεία νομοθετεῖ, μᾶς δίνει τό δικαίωμα νά διατυπώσωμε ἐν περιλήψει τὴν κρίσιν ἐπὶ τῶν λεχθέντων καὶ γραφέντων ὅτι οἱ ψηφίζοντες καὶ συζητοῦντες πολιτικῶς χρεωκοποῦν, νομικῶς ἀδικοῦν, ἠθικῶς αὐτοκτονοῦν καὶ ἀγιογραφικῶς ἁμαρτάνουν.

Ἐμεῖς ἔχομε τόν θεῖον νόμον καὶ κατὰ νόμον ὀφείλομε νά κρίνωμε καὶ ἀποφασίσωμε.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ εἶναι συγκεκριμένος καὶ ἀποκαλυπτικός, συγχρόνως δέ δικαίως κριτικός.

Στὴν πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολὴν γράφει: *Αἶ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετέλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἄρσενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι καὶ τὴν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες... ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσίν, οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι τοῖς πράσσουσι.* (Ρωμ. Α, 26-32).

Ἑρμηνευτικά σχόλια πατέρων:

«Μετέλλαξαν»

Ἔχοντες ἐκ φύσεως μίξιν νόμιμον μετέλλαξαν εἰς τὴν παρὰ φύσιν παράνομον.

Οὐκ εἶπε ἐπιθυμίαν, ἀλλὰ ἀσχημοσύνην κατεργαζομένην ποιοῦσι.

Καὶ γὰρ καὶ τὴν φύσιν ἥσχυναν καὶ τὸν νόμον ἐπάτησαν.

«κατεργαζόμενοι»

Ἔργον ἔθεντο τὴν ἁμαρτίαν καὶ οὐχ ἀπλῶς ἔργον, ἀλλὰ καὶ ἐσπουδασμένον.

«ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι τοῖς πράσσουσι»

Ὁ μὲν γὰρ ποιῶν τὴν ἀσχημοσύνην μεθύων, τῷ πάθει ἠττᾶται καὶ δύναται μεταγῶναι.

Ὁ δὲ συνευδοκῶν πονηρίᾳ χρώμενος συντρέχει τῷ κακῷ.

Συνευδοκῶν δὲ τὴν πονηρίαν ἀποστερεῖται τῆς ἐκ τοῦ μεταγῶναι βοηθείας. (Χρυσόστομος)

Κατὰ τόν Π. Τρεμπέλα τό «συνευδοκῶν» σημαίνει: Δέν πράττει αὐτός τὴν ἁμαρτίαν, ἀλλὰ ὑπερασπίζεται καὶ δικαιολογεῖ αὐτήν, ἐνθαρρύνει δὲ ἄλλους εἰς τό νά πράττουν αὐτήν.

Καὶ ὁ Παῦλος ἐκφέρει τὴν ἀπόφασιν:

«Οἱ ταῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσίν. Οὐ μόνον τοῦ σωματικοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ πνευματικοῦ».

Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοί,

Σήμερα ὁ σφυγμός τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ καρδιές καὶ τὰ μάτια ὄλων τῶν Ἑλλήνων εἶναι ἐστραμμένα καὶ ἐπικεντρωμένα εἰς τὴν Ἰασίου 1 καὶ προσδοκοῦν ἀπόφασιν ἱκανοποιητικὴν.

Ἄς τοὺς προσέξωμε καὶ ἄς μὴ τοὺς ἀπογοτερεύσωμε.

Ὡς ἐορτάζων τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἐπιτρέψτε μου νά εὐχηθῶ:

ἀδελφοί, Στώμεν καλῶς. Πρόσχωμεν.

**Ἐισήγησις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Μεσογαίας & Λαυρεωτικῆς
κ. Νικόλαου μέ θέμα: «Ἐκκλησία καί ἡ θέσπιση Γάμου
μεταξύ ἀτόμων τοῦ ἰδίου φύλου¹»**

Θέλω πολύ νά Σᾶς εὐχαριστήσω, Μακαριώτατε, γιά τήν τιμή καί τήν ἐμπιστοσύνη νά παρουσιάσω ἐνώπιον τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν ἀδελφῶν, πού συγκροτοῦν τό ἱερό σῶμα τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μάλιστα μέσα στήν ἰδιατέρως φορτισμένη ἀτμόσφαιρα τῶν ἡμερῶν, κάποιες σκέψεις γύρω ἀπό τό πολυσυζητημένο θέμα τῆς προαγγελθείσης ψήφισις τοῦ νόμου, πού γιά πρώτη φορά θεσπίζει γάμο μεταξύ ἀτόμων τοῦ ἰδίου φύλου στή χώρα μας. Νά ἔχω τήν εὐχή Σας.

Θεωρῶ πώς δέν ὑπάρχουν πολλά περιθώρια νά πῶ πράγματα πού μέχρι σήμερα δέν ἀκούσθηκαν. Τό ὑπ' ἀριθ., 6315/286/18.12.2023 Ἐγκύκλιο Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί τῶν θέσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διά τόν γάμον καί τήν υἰοθεσίαν ὑπό ὁμοφύλων ζευγαριῶν», ἡ Ἀνακοίνωση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, τοποθετήσεις πλειάδος ἀδελφῶν ἀρχιερέων εἴτε μέσω Ἐγκυκλίων, δηλώσεων καί δημοσιεύσεων εἴτε καί μέσω συνεντεύξεων, ὅπως καί παρεμβάσεις ἐγκρίτων νομικῶν, πιστεύω πώς ἔχουν ἐξαντλήσει τό θέμα. Εἶναι γνωστή σέ ὅλους ἡ θέση τῆς Ἐκκλησίας.

Παρά ταῦτα θά προσπαθίσω νά κάνω μία σύνοψη τῶν παραπάνω, μία ἐκτίμηση τῆς ὅλης καταστάσεως καί τοῦ σχετικοῦ προβληματισμοῦ ἀπό βιοθικῆς, ἐπιστημονικῆς, κοινωνικο-ψυχολογικῆς καί πολιτικῆς πλευρᾶς, χωρίς νά ἐπαναλάβω γνωστές σέ ὅλους μας θεολογικές ἀναλύσεις, ἀφήνοντας δέ γιά τί συζήτηση τίς

προτάσεις γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς ὅλης καταστάσεως ἀπό πλευρᾶς τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἡ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Οἱ συζητήσεις περί τοῦ φύλου ὄλο καί περισσότερο ἐμφανίζονται στήν καθημερινότητα, μέ ἕναν πρωτοφανῆ στήν ἱστορία τοῦ ἀνθρώπου τρόπο. Ὅροι καινοφανεῖς, ὅπως ἐπιλογή φύλου, ἐπαναπροσδιορισμός, προσανατολισμός, ρευστότητα καί ταυτότητα τοῦ φύλου, ἀλλά καί συναφῆ, ὅπως ἔμφυλες ταυτότητες, διαφυλικότητα, διεμφυλικότητα, ὁμοφοβικότητα, μέ ἀνάλογα παράγωγά τους², παρουσιάζονται στά δημοσεύματα, στίς συζητήσεις, στίς πολιτικές ἀντιπαραθέσεις, καί ὄχι μόνον σέ θεωρητικό ἐπίπεδο ἀλλά καί σέ πρακτικό. Ὅλη αὐτή ἡ θεματολογία δέν ἀφορᾷ κάποια μεμονωμένα ἄτομα ἢ ἐλάχιστες οἰκογένειες οὔτε βρίσκεται στό περιθώριο τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ἀλλά ἐγείρει δικαιώματα, προξενεῖ κοινωνικές διεκδικήσεις καί πολιτικές ἀντιπαραθέσεις, ἔχει γεννήσει κινήματα μέ ὀπαδούς καί ἀντιπάλους, ἐπηρεάζει βαθειά τίς ἀνθρώπινες σχέσεις καί τή νομική σκέψη, διαμορφώνει νέες ἠθικές ἀντιλήψεις σέ παγκόσμια κλίμακα, ἀλλάζει τήν κοινωνία καί ἐπηρεάζει καίρια τή σχέση τοῦ κόσμου μέ τήν Ἐκκλησία.

Ἔτσι, τά τελευταῖα μόλις χρόνια, στίς μεγάλες πόλεις τοῦ κόσμου, ὀργανώνονται πορείες καί ἐκδηλώσεις, πού ὀνομάζονται καί «παρελάσεις

υπερφηφάνειας», οί όποίες μέ πρόφαση τί διεκδίκηση άναγνώρισης καί δικαιωμάτων, πού ήδη έχουν πετύχει σέ μεγάλο βαθμό, στήν ουσία προβάλλουν προκλητικά αντίληψεις, μάλιστα μέ στήριξη έπιφανών έκπροσώπων του πολιτικού κόσμου, πρωθυπουργών, προέδρων κρατών, άκαδημαϊκών προσωπικοτήτων, χρηματοδοτούμενες από μεγάλους όργανισμούς όλου του φάσματος. Η ύπόθεση έχει ξεφύγει από τό επίπεδο του διαλόγου καί έχει λάβει πλέον τί μορφή επίμονης καί έπιθετικής προσπλυτίζουσας ιδεολογίας, συχνά μέ σαφές αντίθρησκευτικό καί άθεϊστικό χρώμα, ή όποία όμως συμπαρασύρει σέ άνεκτικές ή καί ύποστηρικτικές αυτών των κινήματων άπόψεις ήγέτες του χριστιανικού κόσμου³, έσχάτως δέ προκαλεί σοβαρό προβληματισμό καί μεταξύ των Όρθοδόξων.

Άξίζει νά σημειωθεί ότι όλο καί συχνότερα πρόσωπα πού αυτοπροσδιορίζονται ως μέλη της κοινότητας ΛΟΑΤΚΙ (LGBT) καταλαμβάνουν θέσεις ύψηλης ευθύνης στον δημόσιο βίο, όπως βουλευτές, γερυσιαστές, ύπουργοί, πρωθυπουργοί, προέδροι κρατών κ.λπ., πολλοί δέ έξ αυτών μέ ιδιαίτερα άκτιβιστική διάθεση⁴. Σύμφωνα μέ πληροφορίες, ή Διακομματική των LGBT στό Ευρωκοινοβούλιο αριθμεί 157 ευρωβουλευτές από τά 27 κράτη μέλη της ΕΕ καί σχεδόν άπ' όλες τίς πολιτικές ομάδες⁵.

Τά παιδιά, από τήν προσχολική άκόμη ήλικία, μέσα από ταινίες, κινούμενα σχέδια, σχολικά έγχειρίδια, εκτίθενται σέ έντυπώσεις πού δικαιολογούν τό φαινόμενο, προβάλλοντάς το είτε ως κάτι φυσικό ή ως «σεβασμό καί άνεκτικότητα στή διαφορετικότητα» ή ως «δικαιωματισμό», στήν ουσία προκαλώντας σύγχυση καί έθισμό, μέ άνυπολόγιστες ένδεχομένως συνέπειες.

Επιπλέον, ό γάμος μεταξύ άτομων του ίδιου φύλου καί ή τεκνοθεσία, όπως καί ή λεγόμενη «διόρθωση ή επαναπροσδιορισμός» του φύλου ή ή έλευθερη έπιλογή σεξουαλικού προσανατολισμού, μάλιστα καί από τήν ήλικία των 15 έτών καί

άνω, έχουν νομοθετηθεί σέ πλείστες όσες χώρες, τί στιγμή πού οί «θεραπείες μεταστροφής» ποινικοποιούνται αυστηρά.

Τό όλο θέμα έχει έντονα πολιτικοποιηθεί, καθώς οί μέν λεγόμενες «χριστιανικές» χώρες της Ευρώπης, ή Αυστραλία καί ό Καναδάς, άπορρίπτοντας τήν πολιτισμική παράδοσή τους, σταδιακά προωθούν νόμους, πολιτικές καί αντίληψεις στή βάση των ανθρώπινων δικαιωμάτων, μάλιστα καί μέ μία ήθική έπικάλυψη συμπάθειας καί κατανόησης των δήθεν άσθενεστέρων, εις δέ τίς Ηνωμένες Πολιτείες της Άμερικής τά δύο μεγάλα κόμματα βρίσκονται σέ διαρκή αντιπαράθεση έπ' αυτού.

Στόν αντίποδα όλων αυτών, χώρες όπως ή Ρωσία, ή Ούγγαρία, οί μουσουλμανικές της Άφρικής καί της Μέσης Άνατολής αντίστανται μέ σαφείς καί σκληρές άπαγορεύσεις των νέων πρακτικών, θεωρούμενες από τους αντίθετους ως σκοταδιστικές πού προωθούν τον ρατσισμό καί τό μίσος.

Τό κίνημα των ΛΟΑΤΚΙ έχει έξελιχθεί σέ ιδεολόγημα μέ φανατικούς ύποστηρικτές, έχει λάβει διαστάσεις μόδας καί χύνεται πλέον ως όρμητικός χείμαρρος στή θάλασσα της κοινωνικής ζωής συμπαρασύροντας τά πάντα.

Η σύγχρονη προβληματική περί φύλου συνδυάζεται μέ ένα πανίσχυρο lobbying, μιά προπαγανδιστική μηχανή μονόπλευρης προβολής άπόψεων, πού προσπαθούν νά κλονίσουν τί σαφή διάκριση καί σεξουαλική ταυτότητα των φύλων καί νά επιβάλουν μιά ιδεολογία αυθαίρετης άλλαγής, έπιλογής ή καί επαναπροσδιορισμού του φύλου, ή όποία εκμεταλλεύεται τήν άδιαφορία της κοινωνίας, όπως παραστατικά περιγράφει μέ τό παράδειγμα μέ τό βατραχάκι καί τό θερμαινόμενο νερό του Olivier Clerk στό άρθρο του «Ένα άπέραντο φρενοκομείο»⁶ ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Άργολίδος κ. Νεκτάριος, καί βέβαια ή αξιοποίηση των πολιτικών καί οικονομικών συμφερόντων. Τό

κίνημα των LGBT αποτελεί ίσως τό ισχυρότερο στόν κόσμο lobby.

Όλο αυτό εκφράζεται μέ τί μορφή παγκοσμίως διαδιδόμενης μόδας καί τήν όρμή πολιτικής προπαγάνδας, προερχόμενης από άθέατα κέντρα μέ άγνωστους σκοπούς, συνοδεύεται δέ άφ' ενός μέν από κατευθυνόμενη ψευδοπληροφόρηση (παραποιημένες στατιστικές, άλλοιωμένα δεδομένα, έπιστημονικές άξιολογήσεις, ύπερτονισμός έξαιρετικά άκραίων καί σπανίων περιπτώσεων πού εκθέτουν τήν παραδοσιακή οικογένεια καί μεγέθυνση των δΐθεν θετικων παραδειγμάτων από όμοφυλοφιλικές συμβιώσεις κ.ο.κ.), άφ' έτέρου δέ από αντίστοιχο bullying μέ ειρωνείες, άπειλές, εκφοβισμούς, άδίστακτους άποκλεισμούς.

Κάθε αντίλογος χαρακτηρίζεται όμοφοβικός⁷, κάθε αντίθετη έπιχειρηματολογία ως συνωμοσιολογία. Έτσι, ένω φαίνεται πώς έδράζεται σέ κοινωνική ευαισθησία έναντι κάποιων άτόμων πού παρουσιάζουν όντως πρόβλημα καί χρήζουν στήριξης ή στήν προστασία των δικαιωμάτων κάποιας ανάλογης μειονότητας, στήν ουσία συρρικνώνει τήν έλευθερία του ανθρώπου καί άποτελεί επίθεση κατά της ανθρώπινης φύσης μέ χειρότερες συνέπειες από τήν κλιματική αλλαγή, καθώς δέν άλλοιώνει τό περιβάλλον του ανθρώπου, αλλά προσβάλλει τήν ίδια τήν όντολογία του.

Τέλος, τό 1973, ή Άμερικανική Ψυχιατρική Έταιρεία πήρε τήν άπόφαση νά αφαιρέσει τήν όμοφυλοφιλία ως ψυχική διαταραχή. Άργότερα τό 1992, δημοσίευσε τήν άκόλουθη δήλωση: 'Η όμοφυλοφιλία αυτή καθ' έαυτήν δέν ύπονομεύει τήν κρίση, τί σταθερότητα, τήν αξιοπιστία ή τίς γενικές κοινωνικές ή επαγγελματικές ικανότητες⁸.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Αυτό πού φαίνεται μέ ιδιαίτερο τρόπο νά άπασχολεί τήν επικαιρότητα στή χώρα μας καί άναδειχθηκε έσχάτως είναι τό θέμα της μέ νομοθετική ρύθμιση θέσπισης γάμου μεταξύ άτόμων του ίδιου φύλου.

Οί τελευταίες βουλευτικές εκλογές διεξήχθησαν στις 25 Ιουνίου 2023. Στις 4 Ιουλίου, λίγες μόλις μέρες μετά, ό εκλεγείς πρωθυπουργός σέ συνέντευξή του στό Bloomberg δήλωσε: «ό γάμος μεταξύ άτόμων του ίδιου φύλου θά γίνει κάποια στιγμή καί είναι μέρος της στρατηγικής μας... ή έλληνική κοινωνία είναι πολύ πιο έτοιμη καί ώριμη». Φάνηκε λοιπόν πώς ήταν συγκαλυμμένη προτεραιότητα της Κυβέρνησης, ή όποία τώρα έτοιμάζεται νά προχωρήσει.

Άπό τις 27 χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης οί 18 έχουν νομομοποιήσει τόν γάμο των άτόμων ίδιου φύλου. Αυτό καί μόνο δικαιολογεί τήν πίεση πού άσκειται στις κυβερνήσεις καί στους λαούς από τις περιρρέουσες αντιλήψεις. Δέν χρειάζονται όδηγίες καί άλλες πιέσεις.

Τό γεγονός όμως ότι γειτονικές μας χώρες πού ανήκουν στήν Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως ή Ιταλία, ή Πολωνία, ή Βουλγαρία, ή Ρουμανία, ή Κύπρος κ.λπ. πρός τό παρόν είτε δέν έχουν προχωρήσει σέ ανάλογες νομοθετικές ρυθμίσεις ή καί αντιδρούν, όπως οί Κυβερνήσεις της Ιταλίας καί της Ούγγαρίας⁹, σημαίνει ότι δέν ύπάρχει λόγος για σπουδή, ένω ύπάρχουν περιθώρια άκόμη καί για άρνηση καί ένστάσεις.

Τό έρώτημα πού αίωρείται είναι γιατί ή Κυβέρνηση, ή μάλλον ό Πρωθυπουργός καί τό περιβάλλον του, έπιμένουν τόσο, άγνοούν τις αντίθετες φωνές άκόμη καί έντός των κόλπων της Κυβερνήσεως καί της παράταξης τους, πολύ δέ περισσότερο έχουν μεταμορφωθεί σέ ιδεολογικούς ιεροκήρυκες αυτής της νομοθετικής συμμόρφωσης, τί στιγμή μάλιστα πού ή πολιτισμική, κοινωνική καί θρησκευτική

παράδοση τῆς χώρας μας εἶναι ἐντελῶς ξένη καί ἀντίθετη μέ τέτοιες πρακτικές καί ἀντιλήψεις;

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Μέσα στήν ἐντονη ἀτμόσφαιρα τῶν τελευταίων ἐβδομάδων φάνηκε ὅτι ἀμφισβητήθηκε τό δικαίωμα καί ἡ ὑποχρέωση τῆς Ἐκκλησίας νά ἐκφράσει τίς ἐπιφυλάξεις της καί φυσικά νά ἀντιδράσει.

Πιστεύουμε, ὅτι ἡ Πολιτεία πού σκοπό ἔχει τήν προστασία τῆς ἀξιοπρέπειας τῶν πολιτῶν, θά ἔπρεπε νά ἐπιζητεῖ τή βοήθεια τῆς Ἐκκλησίας, καί τή συμβουλή καί τή συμβολή της, ἰδίως ὅταν ὁ Πρωθυπουργός ἐπικαλεῖται τήν ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως γιά τούς βουλευτές τῆς παρατάξεώς του, δηλαδή τήν ἐσωτερική τους αἴσθηση περί τῆς ἀνθρώπινης ἀξίας καί τιμῆς. Αὐτό εἶναι συνείδηση.

Ὅταν λοιπόν ἡ Ἐκκλησία ὑποστηρίζει ὅτι τό νομοθέτημα καί ἡ ἐπιχειρούμενη παρέμβαση στίς ἀρχές τοῦ οικογενειακοῦ δικαίου, ὅπως παρουσιάζεται, πλῆττει καίρια τήν ἀνθρώπινη ἀξία καί τήν οἰκογένεια, φυσικά καί πρέπει νά ὑψώσει τή φωνή της καί μάλιστα δυναμικά νά ἀσκήσει τήν ἐπιρροή της. Ἐάν σιωπήσει ἢ ἀδρανήσει, αὐτοκαταργεῖται.

Ἡ οἰκογένεια εἶναι κύτταρο καλλιέργειας τῶν μελῶν της, συζύγων καί παιδιῶν. Ἀπαραίτητη προϋπόθεση λειτουργίας της εἶναι νά συντηρεῖ τίς ἠθικές ἀρχές πού ὀπωσδήποτε ἐναρμονίζονται μέ τούς φυσικούς ὅρους. Κάθε παραβίαση καί ἀλλοίωση τῆς φυσιολογίας ἀντιβαίνει στήν ἠθική. Κάθε ἀνατροπή τῆς ἠθικῆς ἀποδομεῖ τήν ἀξία τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν ἡ ἀνθρώπινη ἀξία, γιά τήν ὁποία ἀγωνίζεται ἡ Ἐκκλησία, κατακρημνίζεται, τότε καί ἡ ἀξιοπρέπεια, τήν προστασία τῆς ὁποίας ἔχει ἡ Πολιτεία, καταρρακώνεται.

Ἐπιπλέον, ἡ Πολιτεία ζητεῖ ἀπό τήν Ἐκκλησία μεταξύ ἄλλων νά στηρίξει τήν οἰκογένεια. Καί ἡ Ἐκκλησία τό κάνει ἀπό αἰῶνων, μάλιστα

μέ μεγάλη χαρά καί φροντίδα, τόση πού τήν ἀναγνωρίζουν οἱ πάντες, πολύ πρὶν ἡ Κυβέρνηση σκεφθεῖ νά συστήσει Ὑπουργεῖο Οἰκογένειας, ἔχει δέ ἀναβιβάσει τόν γάμο, τή θεμελίωσή της, σέ μυστήριο. Γιατί λοιπόν τώρα ἀντιδρῶν στήν κατάθεση τῆς μακροχρόνιας ἐμπειρίας της καί ἐπιδιώκουν τή φίμωση τοῦ λόγου της; Δέν ὑποστηρίζουμε οὔτε νεκρό ἰδεολόγημα οὔτε πολιτική σκοπιμότητα. Οὔτε προστατεύουμε τόν συντηρητισμό μας. Ἡ οἰκογένεια καί ὁ γάμος δέν εἶναι «δικαιώματα» κάποιων, εἶναι θεσμοί. Γι' αὐτούς ἀγωνιζόμαστε καί καταθέτουμε ὑπεύθυνα τήν ἐκτίμηση καί τήν ἐμπειρία μας. Δέν μπορεῖ νά ἰσχυρίζονται μέ ψυχρή καρδιά ὅτι «νομοθετοῦν γιά ὅλη τήν κοινωνία. Ἡ ὀπτική γωνία μίας Πολιτείας εἶναι ἀναγκαστικά εὐρύτερη ἀπ' ὅ,τι εἶναι μίας θρησκείας»¹⁰. Ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι μιά θρησκεία. Αὐτό κατάλαβαν τόσα χρόνια; Ὅσοι ἔτσι σκέπτονται εἶναι καί ἀπροσγεῖωτοι καί ἄδικοι. Γι' αὐτό καί νομοθετοῦν καί αὐθαίρετα καί λάθος.

Ἄς προχωρήσουμε σέ μερικές πρῶτες βασικές σκέψεις, πού δέν ἐξαντλοῦν μέν τό θέμα, θεωρῶ ὅμως πῶς συμβάλλουν στήν ὅλη προβληματική.

ΒΙΟΛΟΓΙΚΟ ΥΠΟΒΑΘΡΟ ΤΟΥ ΦΥΛΟΥ

Ἀνατομικά χαρακτηριστικά

Τί εἶναι τελικά ἡ ταυτότητα τοῦ φύλου; Ὑπάρχει κάτι ἄλλο ἐκτός ἀπό τόν ἄνδρα καί τή γυναῖκα; Εἶναι ἐπιλέξιμο τό φύλο; Ὑπάρχουν πολλά φύλα γιά τόν ἴδιο ἄνθρωπο, βιολογικό, κοινωνικό, συναισθηματικό, μεταξύ τους ἀντικρουόμενα; Γεννιέται κανεῖς μέ συγκεκριμένο σεξουαλικό προσανατολισμό ἢ αὐτός διαμορφώνεται στή συνέχεια ἀπό ποικίλους παράγοντες; Πόσο φυσικό εἶναι τό μή φυσιολογικό;

Ἐξ ἀπόψεως βιολογικῆς ὑπάρχουν δύο φύλα, ὅπως καί στά ἀνώτερα θηλαστικά: τό ἀρσενικό καί τό θηλυκό. Ὅλα τά συστήματα πού συναπαρτίζουν τόν ἀνθρώπινο ὄργανισμό ἔχουν στή βάση τους τήν ἴδια ἀνατομική

μορφολογία και φυσιολογία και στά δύο φύλα. Όλες οι λειτουργίες, καρδιακή, αναπνευστική, νεφρική, ακολουθούν τους ίδιους μηχανισμούς ανεξαρτήτως φύλου.

Έξαιρεση από αυτόν τον κανόνα αποτελεί το αναπαραγωγικό σύστημα και ό,τι σχετίζεται με την αναπαραγωγική λειτουργία (γενετικό υπόβαθρο, ορμόνες κ.λπ.). Τα αναπαραγωγικά όργανα της γυναίκας είναι έντελως διαφορετικά από αυτά του άνδρα.

Συνεπώς, αυτό που διαφοροποιεί τα φύλα και τα ταυτοποιεί είναι το αναπαραγωγικό τους σύστημα. Μάλιστα, το βασικό τους χαρακτηριστικό δεν είναι μόνο ότι είναι διαφορετικά και έτσι διακρίνονται το ένα από το άλλο, αλλά ότι τα φύλα είναι μόνο δύο, δεν υπάρχει τρίτο, και κυρίως ότι είναι συμπληρωματικά, που σημαίνει ότι η ανατομική διαφοροποίηση εξυπηρετεί τη δυνατότητα όχι επαφής αλλά ένωσης των σωμάτων. Δύο γυναικεία σώματα δεν υπάρχει φυσιολογικός τρόπος να ενωθούν μεταξύ τους, ούτε δύο ανδρικά.

Επίσης, όλα τα όργανα και οι λειτουργίες είναι απολύτως αναγκαία για την επιβίωση του ανθρώπινου οργανισμού στον οποίο ανήκουν -γι' αυτό εξάλλου και ονομάζονται ζωτικά. Αυτό δεν συμβαίνει με τα αναπαραγωγικά. Αυτά δεν είναι απαραίτητα ούτε χρησιμεύουν στην επιβίωση του οργανισμού, αλλά μπορεί κάποιος να ζήσει υγιής, χωρίς ποτέ να αξιοποιήσει τη λειτουργία τους. Μοναδικό προορισμό έχουν να συνεργασθούν μαζί αρσενικό και θηλυκό, προκειμένου να γεννηθεί μία νέα ζωή από δύο ανθρώπους. Η κάθε ζωή, ο κάθε άνθρωπος έτσι έρχεται στην ύπαρξη, από τη σωματική ένωση ενός άνδρα και μιας γυναίκας. Η φυσιολογία δεν γνωρίζει άλλον τρόπο.

Γενετικά χαρακτηριστικά

Όλα τα σωματικά κύτταρα (καρδιακά, ήπατικά, νεφρικά κ.λπ.) δεν διαφέρουν από φύλο σε φύλο, έχουν δέ διπλοειδές γονιδίωμα, είναι

συμπληρωμένα, ολοκληρωμένα και αυτόρηκ. Έξαιρεση αποτελούν τα γενετικά κύτταρα, το ωάριο της γυναίκας και το σπερματοζωάριο του άνδρα, τα οποία είναι επίσης διαφορετικά και συμπληρωματικά, αλλά και άπλοειδη, δηλαδή από μόνα τους ανεπαρκή να επιτελέσουν τον προορισμό τους. Και αυτά απαιτούν ένωση. Δύο όμοια μεταξύ τους δεν ενώνονται. Το καθένα ψάχνει το συμπληρωματικό του. Η ένωση των δύο δημιουργεί το θαύμα της ζωής, ένας νέος άνθρωπος με αιώνια προοπτική έρχεται στον κόσμο.

Επίσης,

Το ωάριο είναι το μεγαλύτερο κύτταρο του οργανισμού (περίπου 120-150μ, όταν ωριμάσει) με έντελως διαφορετική μορφολογία από το σπερματοζωάριο (μικρή κεφαλή με προεξέχουσα ουρά).

Τα ωάρια είναι λίγα και ενυπάρχουν στο γυναικείο σώμα από την εμβρυϊκή ηλικία, τα σπερματοζωάρια διαρκώς γεννώνται και σε κάθε έκσπερμάτωση ο αριθμός τους ανέρχεται σε 100-200 εκατομμύρια.

Ο άνδρας παράγει σπερματοζωάρια μέχρι προχωρημένη ηλικία, ενώ η γυναίκα έχει καταναλώσει τα ωάρια της περίπου 35 χρόνια μετά την έναρξη της αναπαραγωγικής της δράσης.

Ο άνδρας καθορίζει το φύλο του παιδιού, η γυναίκα κυοφορεί, δίνει ζωή, τίκτει και θηλάζει. Αυτή μεγαλώνει το παιδί. Η εννεάμηνη κύηση, ο θηλασμός, δημιουργούν βαθειά εσωτερική σχέση με τη μητέρα.

Ο άνδρας φτάνει σε όργανο πολύ εύκολα και σύντομα, ενώ η γυναίκα θέλει πολλαπλάσιο χρόνο.

Το κάλλος, ή χάρη είναι χαρακτηριστικά της γυναικείας φύσεως για να έλκυει. Η φορά έλξης είναι από τον άνδρα προς τη γυναίκα.

Αντίστοιχα διαφοροποιημένα χαρακτηριστικά παρουσιάζουν και οι ορμόνες των δύο φύλων¹¹.

Όλα τὰ παραπάνω ιδιώματα τῶν δύο φύλων ἔχουν τὸν λόγο τους καὶ φυσικά διαμορφώνουν ἀνάλογα καὶ τὴν προσωπικότητα καὶ γενικά τὴν ψυχολογία τῶν φύλων. Ἔτσι, γιὰ παράδειγμα, ὑπάρχει διαφορετικὴ σχέση μὲ τὸν χρόνο, ἔτσι ἐξηγεῖται τὸ ὅτι ἡ γυναικεία φύση χαρακτηρίζεται ἀπὸ ὑπομονή καὶ ἀντοχή, ἐνῶ ἡ ἀνδρική ἀπὸ ὀρμή καὶ δύναμη, λειτουργεῖ δὲ διαφορετικὰ τὸ συναίσθημα καὶ ἡ λογική. Οἱ γυναῖκες εἶναι πιὸ εὐαίσθητες καὶ εὐσυγκίνητες, πιὸ ἐπιρρεπεῖς σὲ ἀδυναμίες τοῦ συναίσθηματος, ἀλλὰ καὶ πιὸ εὐκόλες σὲ ἀρετές, ὅπως ἡ πίστη, τὸ φιλότιμο, ἡ ἀφοσίωση, ἡ διάθεση προσφορᾶς καὶ θυσίας. Τὰ δύο φύλα ἔχουν καὶ ψυχολογία συμπληρωματική.

Κατόπιν ὅλων αὐτῶν θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ὅτι ἡ ταυτότητα τοῦ φύλου ἔχει ἀναφαίρετη βιολογικὴ βάση καὶ στηρίζεται στὴ βιογενετική διαφορετικότητα καὶ κυρίως στὴ συμπληρωματικότητα τῶν δύο φύλων, ὑπακούει στὴ γενικὴ Ἀρχὴ τῆς Συμπληρωματικότητας (Complimentarity Principle), ἡ ὁποία συγκροτεῖ τὸν φυσικὸ κόσμο (ἄτομα, μόρια, ὕλη), καὶ σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία τὰ ἑτερόνυμα ἔλκονται καὶ τὰ ὁμόνυμα ἀπωθοῦνται. Ἡ ταυτότητα τοῦ φύλου δὲν εἶναι ἐπιλέξιμη· εἶναι δεδομένη.

Ἐρωτικὴ ἔλξη, σεξουαλικὴ ἐπιθυμία

Γιὰ νὰ μπορέσει νὰ γίνῃ ἡ ἔνωση τῶν σωμάτων πρέπει νὰ προηγηθῇ ἀμοιβαία ἔλξη τοῦ ψυχικοῦ κόσμου τῶν ἀνθρώπων, ὁ ἓνας νὰ ἐπιθυμῆσῃ τὸν ἄλλον, νὰ κινήθῃ πρὸς αὐτόν. Αὐτὴ ἡ κίνηση τοῦ ἑνὸς πρὸς τὸν ἄλλον εἶναι ἡ ἐρωτικὴ ἔλξη, ἡ ὁποία προκαλεῖ τὴ σεξουαλικὴ ἐπιθυμία καὶ ἡ ὁποία προφανῶς καὶ ἐφόσον ὁ ἄνθρωπος εἶναι ψυχοσωματικὸς θὰ πρέπει νὰ ἑναρμονίζεται μὲ τὴ βιολογικὴ ταυτότητα τοῦ καθενὸς ἀπὸ τοὺς δύο. Μία σχέση στὴν ὁποία ἡ ψυχὴ δὲν βρίσκεται σὲ ἁρμονία μὲ τὸ σῶμα, προξενεῖ ρῆγμα στὴν προσωπικότητα, ἀσάφεια καὶ διχασμὸ ταυτότητας καὶ βέβαια εἶναι μὴ κατὰ φύσιν καὶ μὴ ἐπιθυμητή.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ σημειώσουμε ὅτι δὲν ὑπάρχουν σεξουαλικά ὄργανα, ἀλλὰ μόνον ἀναπαραγωγικά ὄργανα καὶ σεξουαλικά αἰσθητήρια, αἰσθητήρες, σημεῖα διεγέρσεως, ὅπως δὲν ὑπάρχουν γευστικά ὄργανα ἀλλὰ πεπτικά ὄργανα καὶ γευστικά αἰσθητήρια. Ὅπως ὁ σκοπὸς δὲν εἶναι ἡ γεύση ἀλλὰ ἡ πέψη, ἔτσι καὶ ἡ σεξουαλικὴ ἔλξη δὲν μπορεῖ νὰ αὐτονομηθῇ ἀπὸ τὴν ἀναπαραγωγικὴ προοπτικὴ τοῦ ὄργανισμοῦ. Ἡ σεξουαλικὴ ἡδονὴ δὲν μπορεῖ νὰ ἀποτελεῖ αὐτοσκοπὸ, δὲν εἶναι αὐτόνομη, συνυπάρχει μὲ τὴν εὐθύνη τῆς νέας ζωῆς καὶ μάλιστα στὸ προστατευτικὸ πλαίσιο μιᾶς οἰκογένειας. Τὰ παιδιά δὲν γεννιοῦνται καὶ ἐγκαταλείπονται στὴν τύχη τους, ἀλλὰ προστατεύονται μέσα στὸ περιβάλλον τῆς οἰκογένειας. Αὐτὸ ὀδηγεῖ στὸν θεσμό τοῦ γάμου. Γάμος δὲν εἶναι ἱκανοποίηση τῆς ἀνάγκης γιὰ συντροφικότητα, ἀλλὰ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εὐθύνη, εἶναι «ἐννομος συζυγία καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς παιδοποιία». Συνεπῶς ἡ ἐρωτικὴ σχέση δὲν νοεῖται ἐκτὸς τοῦ γάμου, ὁ δὲ γάμος εἶναι ὑποχρεωτικὰ ἑτεροφυλικός.

Ἡ ταυτότητα τοῦ φύλου ὀρίζεται ἀπὸ βιολογικοὺς παράγοντες, τὴν ἀνατομία, τὴ φυσιολογία, τὸ γενετικὸ ἀποτύπωμα, τὴν ὀρμόνες τοῦ ἀτόμου, ὄχι ἀπὸ τὴ σεξουαλικὴ τάση ἢ προσανατολισμὸ. Δὲν ὀρίζεται ἀπὸ ὀρέξεις, ἀπὸ τὸ τί νομίζω γιὰ τὸν ἑαυτὸ μου ἢ ἀπὸ τὸ πῶς νοιώθω, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ τί τελικά εἶμαι. Μπορεῖ νὰ νοιώθω ὑγιῆς ἢ πολὺ ἔξυπνος ἢ λογικὸς καὶ βέβαια νὰ μὴν εἶμαι. Ἡ ταυτότητα ὀρίζεται ἀπὸ ἀντικειμενικὰ κριτήρια. Οὔτε ἓνα φυσιολογικὸ ἄτομο μπορεῖ νὰ ἔχει πολλὰ φύλα, ἐνδεχομένως ἀμοιβαίως ἀντικρουόμενα: βιολογικὸ, συναισθηματικὸ, κοινωνικὸ.

Τελικῶς, ὅπως γράφει καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεος «ἡ πραγματικότητα εἶναι ὅτι ὑπάρχουν μόνον δύο φύλα ἀπὸ βιολογικῆς πλευρᾶς καὶ πολλοὶ «σεξουαλικοὶ προσανατολισμοί», ὅσα εἶναι καὶ τὰ πάθη τῶν ἀνθρώπων».

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΓΑΜΟΣ – ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΦΥΛΟΥ

Η χρήση του σώματος πρέπει να οδηγεί στον αγιασμό, καθώς ο άνθρωπος αγιάζεται ψυχοσωματικά. Λέγει ο Απόστολος Παύλος:

«*Δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ*»¹², εἰς δὲ τὴν θεία λειτουργία προσευχόμεστε γιὰ τὸν αγιασμό τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων¹³. Μὲ ἄλλα λόγια, καθώς ο άνθρωπος εἶναι πλασμένος «*κατ' εἰκόνα Θεοῦ*» καὶ ἔχει δεχθεῖ τὴν πνοή τοῦ Θεοῦ, ὅλος, σῶμα καὶ ψυχή, σῶμα καὶ πνεῦμα, εἶναι ἱερός, ἐπειδὴ δὲ «*τὸ σῶμα ἡμῶν ναὸς τοῦ ἐν ἡμῖν ἁγίου Πνεύματος ἐστὶ*»¹⁴ καὶ «*τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστίν*»¹⁵, ἡ κάθε ἔνωση τῶν σωμάτων πρέπει νὰ ἀντανακλᾷ αὐτὴν τὴν ἱερότητα.

Στὴν ἀντίληψη τῆς Ἐκκλησίας, αὐτὸ πού λέγεται γιὰ τοὺς συζύγους ὅτι «ἔссονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν»¹⁶ σημαίνει καὶ «εἰς ψυχὴν μίαν», ὄχι δύο ψυχές κολλημένες μεταξύ τους, ἀλλὰ μία ψυχή ἀναγεννημένη, πού προέρχεται ἀπὸ δύο «ἀλλοιούμενες» πρὸς τὸ ἀγαθὸ· δύο ἄνθρωποι ἀγιαζόμενοι, «σύμψυχοι, τὸ ἐν φρονοῦντες»,

«*μῖα ψυχῆ συναθλοῦντες*»¹⁷. Ἡ συζυγικὴ ἀγάπη εἶναι ὅπως ἡ γονιμοποίηση, τὰ γενετικά κύτταρα ἐνώνονται χωρὶς νὰ μποροῦν νὰ ξεναχωρισθοῦν, καὶ δημιουργοῦν κάτι ἐντελῶς νέο μὲ τὰ χαρακτηριστικά τῶν ἀρχικῶν. Αὐτὴ ἡ προοπτικὴ καθιστᾷ τὴν ἔνωση μυστήριο.

Ἡ φυσικὴ ἔλξη δόθηκε γιὰ νὰ ἐνώνει δύο ἀνθρώπους. Ὁ φυσικὸς νόμος ὑπάρχει γιὰ νὰ συγκροτεῖ, νὰ ἐνώνει, νὰ ἐναρμονίζει ψυχοσωματικά τὸν ἄνθρωπο. Ἡ ἐκτροπὴ ἐκ τῆς φυσικῆς ὁδοῦ, ἀντὶ νὰ ἐνώνει τοὺς δύο, διχάζει ἀμφοτέρους. Καὶ ἀντὶ νὰ γίνουν «*οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν*», ὁ καθένας διχάζεται στὰ δύο, ὄντας ὁ ἄνδρας μὲ ἀνδρικά βιολογικά ἰδιώματα καὶ θηλυκὴ ἐπιθυμία καὶ ἀντιστοίχως ἡ γυναῖκα.

Γιὰ τὴν Ἐκκλησία, γάμος εἶναι ἡ συζυγία, ὄχι ἡ συντροφικότητα, εἶναι ἡ εὐθύνη, ὄχι ἡ ἀπόλαυση

εἶναι ἐγκρατής συνεύρεση, ὄχι ἐγωιστικὴ συμπάθεια· εἶναι ζωὴ καὶ ἀγιασμός, εἶναι ἀδιάζευκτη ἔνωση, ἡ δὲ ἔνωση εἶναι θυσιαστικὴ τοῦ ἐγὼ κένωση, εἶναι ἀγάπη πού «*πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει*», ἀγάπη πού «*οὐδέποτε ἐκπίπτει*»¹⁸. Ὁ πρῶτος καὶ ἀπαραίτητος ὅρος γιὰ νὰ γίνει μία σχέση γάμος εἶναι ἡ δυνατότητα φυσιολογικῆς σωματικῆς ἔνωσης. Γιὰ νὰ γίνει καὶ μυστήριο πρέπει νὰ ὑπάρχει καὶ ἀγαπητικὴ ἐν Κυρίῳ κένωσις. Μόνον ἔτσι, ὁ γάμος εἶναι «*μυστήριο μέγα εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν*»¹⁹, καὶ κατὰ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο τὸν Θεολόγο, «*πατὴρ ἁγίων*»²⁰, ἡ δὲ οἰκογένεια «*κατ' οἶκον ἐκκλησία*»²¹.

Σὲ ὅλα τὰ παραπάνω εἶναι ἐμφανές ὅτι γάμος σημαίνει ἔνωση ἄνδρα καὶ γυναῖκα, πού σαφῶς διακρίνονται μεταξύ τους κατὰ τὸ φύλο καὶ εἶναι ἀμφοτέροι πλασμένοι «*κατ' εἰκόνα τῆς Τριαδικῆς θεότητος καὶ καθ' ὁμοίωσιν*»²².

Ὡς ἐκ τούτου, οἱ ὄροι «οἰκογένεια» καὶ «γάμος» εἶναι μοναδικοί. Περιγράφουν κάτι ἐξόχως ἱερό, τὸ ὅποιο μὲ κανέναν τρόπο δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀλλοιωθεῖ καὶ νὰ προκληθεῖ σύγχυση περὶ τοῦ περιεχομένου του.

ΕΚΤΡΟΠΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ

Στὸν ἀντίποδα τοῦ ἀγιαστικοῦ στόχου ὑπάρχει ἡ ὑποδούλωση στὰ πάθη, ἡ ἀποϊεροποίηση τῆς σχέσης, ἡ ἐκτροπὴ τῆς σεξουαλικῆς ζωῆς καὶ ἀσέβεια στὴ φύση.

Χαρακτηριστικά, ὁ Παῦλος στὴν *Πρὸς Ρωμαίους* Ἐπιστολή²³,

(α) Ἐνῶ ἀπαριθμεῖ δι' ἀπλῆς ἀναφορᾶς ποικίλες ἐμπαθεῖς καταστάσεις²⁴, ὅταν ἀναφέρεται σὲ αὐτοὺς πού «*ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι*» εἶναι ἀναλυτικός, ἡ δὲ γλῶσσα πού χρησιμοποιεῖ εἶναι σκληρὴ καὶ ἀφοριστικὴ.

(β) Κάνοντας σαφῆ ἀναφορὰ στὴν παρά φύσιν συνάφεια ἀτόμων τοῦ ἰδίου φύλου, τὴν χαρακτηρίζει μὲ βαρεῖς ὄρους, ὅπως «*ἀσχημοσύνη*»

(α' 27), «ἀκαθαρσία» (α' 24) καὶ «ἀτιμία» (α' 26), δηλαδή ἀπώλεια τῆς δόξας καὶ τιμῆς τοῦ σώματος καὶ τοῦ ἴδιου τοῦ ἀνθρώπου²⁵.

(γ) Δέν καταδικάζει μόνο τὴν πράξη ὡς ἁμαρτία, ἀλλὰ ἀναφέρεται κυρίως στους ἀνθρώπους πού τὴν διαπράττουν, χωρὶς κανένα ἐλαφρυντικό, λέγοντας «ὅτι ἀρσενοκοῖται βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν»²⁶ καὶ ὅτι: «οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσὶ» (στ. 32).

(δ) Θεωρεῖ ὅτι «ἡ μετάλλαξις τῆς φυσικῆς χρήσεως εἰς τὴν παρά φύσιν» σχέση (α' 26) εἶναι συνέπεια «τῆς μετάλλαγης τῆς ἀληθείας τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει» (α' 25) καὶ τῆς ἐκτροπῆς ἐκ τῆς πίστεως στὸν ἀληθινὸ Θεό, «οὐχ ὡς Θεὸν ἐδόξασαν» (α' 21), ὅπως καὶ σκοτισμένης καὶ ἀσύνητης καρδιάς, «ἀλλ' ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνητος αὐτῶν καρδιά» (α' 21). Ἡ μὴ κατὰ φύσιν συνουσία ἀποτελεῖ ἠθικὴ ἐκπτώση καὶ εἶναι συνέπεια τῆς ἀπομάκρυνσης ἀπὸ τὸν Θεό, τῆς ἀπόρριψης τῆς ἀληθείας Του²⁷.

(ε) Ἡ σχέση μὲ τὸν ἀληθινὸ Θεό διαρρηγνύεται σὲ τέτοιο βαθμὸ, ὥστε ὁ Θεὸς τοὺς ἐγκαταλείπει, τοὺς «παραδίδει» ὁ Ἰδιος «εἰς ἀκαθαρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς», (α' 24), «εἰς πάθη ἀτιμίας» (α' 26) καὶ «εἰς ἀδόκιμον νοῦν ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα» (α' 28).

(στ) Τέλος, ἡ κατὰ φύσιν συνάφεια, ὀνομάζεται «χρῆσις», πού σημαίνει ὅτι ἡ συνένωση σκοπὸ ἔχει τὴν ἀξιοποίηση τῆς φυσικῆς λειτουργίας καὶ ὄχι τὴν ἱκανοποίηση τῆς ἡδονίζουσας ἐπιθυμίας. Ἡ ἡδονὴ ὑπηρετεῖ τὴν «χρῆσιν» καὶ ἐπισφραγίζει τὴν ἀγάπην. Ἀγαπῶ ὅμως δέν σημαίνει συμπαθῶ, ἀλλὰ προσφέρομαι, δίνω ὅ,τι ἔχω, τὸν ἑαυτό μου, δέν κρατῶ τίποτα γιὰ μένα, αὐτὸ εἶναι κένωση καὶ λαμβάνω ὅ,τι μοῦ προσφέρεται ὡς ἀντίστοιχη κενωτικὴ ἀνταπόκριση, ὄχι ὡς ἀνταπόδομα. Εἶναι σάν νὰ ἀδειάζω ἀπὸ τὸ αἷμα μου καὶ νὰ γεμίζω μὲ τὸ αἷμα τοῦ ἄλλου.

Ἀνάλογα προσεγγίζει τὸ θέμα καὶ ὁ ἱερός Χρυσόστομος, καθὼς ὑπομνηματίζει τὴν πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολὴ τοῦ Παύλου, θεωρῶντας τὴν

παρὰ φύσιν σχέση ὡς τὴ μεγαλύτερη ἁμαρτία. Ἡ κατὰ φύσιν ἔνωση γεννᾷ ζωὴ καὶ γιὰ τοὺς ἴδιους καὶ ἀπὸ τοὺς ἴδιους. Σχετικὴ μελέτη ἔχει γράψει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος²⁸, στὴν ὁποία γιὰ ἐξοικονόμηση χρόνου παραπέμπω, χωρὶς νὰ σχολιάσω περαιτέρω τὸ θέμα.

Τελικὰ, αὐτὸ πού ὀνομάζεται στή σύγχρονη κοινωνία δικαίωμα, ἀγάπη, προσανατολισμός, ταυτότητα, ὑπερηφάνεια, αὐτὸ τὸ ἴδιο χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο ἀτιμία, ἀσχημοσύνη, ἀκαθαρσία, μὴ καθήκον, ἀπὸ δὲ τὸν Χρυσόστομο μανία, ὕβρις, ἀλλόκοτη λύσσα²⁹. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐκτροπὴ ἀπὸ τὴ φύσιν προσβάλλει τὸν πυρῆνα τῆς σχέσης τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Θεό, δέν μποροῦμε νὰ ἰσχυρισθοῦμε, ὅτι οἱ θέσεις αὐτές ἀντανაკλοῦν τίς ἠθικὲς ἀντιλήψεις τῆς τότε ἐποχῆς καὶ συνεπῶς θὰ μποροῦσαν νὰ παραθεωρηθοῦν.

Ἡ ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι πλασμένος «κατ' εἰκόνα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καὶ καθ' ὁμοίωσιν». Αὐτὴ ἡ εἰκόνα ἔχει ἀλλοιωθεῖ ἀπὸ τὴν ἁμαρτία. Σκοπὸς τῆς Ἐκκλησίας εἶναι «ἡ ἀνάστασις τῆς πρὶν πεσοῦσης εἰκόνας», δηλαδή ἡ ἀνάδειξη τῆς ἀνθρώπινης ἀξίας, τιμῆς καὶ δόξης. Ἀναφαίρετο στοιχεῖο σὲ αὐτὴν τὴν πορεία εἶναι ἡ ἠθικὴ κάθαρση πού κατορθώνεται μὲ τὴν καλλιέργεια τῶν ἀρετῶν, ἡ ὁποία ἀναπόφευκτα περνᾷ ἀπὸ τὸν σεβασμὸ στους φυσικοὺς ὄρους, στή φυσιολογία.

Ἐπίσης, ὁ ἄνθρωπος εἶναι ψυχοσωματικός, οἱ ψυχικὲς λειτουργίες πρέπει ἀπαραιτῶς νὰ ἑναρμονίζονται μὲ τὴν φυσιολογία τοῦ σώματος. Κάθε παρέκκλιση ἀπὸ αὐτὸν τὸν κανόνα ἀποτελεῖ ἀσθένεια καὶ διαταραχὴ πού πρέπει νὰ θεραπευθεῖ. Γι' αὐτὸ ὑπάρχει ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ γνῶση. Ἐάν δὲ εἶναι ἐκουσίως προκλητὴ, τότε ἀποτελεῖ ἁμαρτία καὶ διαστροφή. Γι' αὐτὸ ὑπάρχει ἡ Ἐκκλησία. Ἡ ρήξη τῆς ἁρμονικῆς σχέσης ψυχῆς καὶ σώματος, ὡς ἀποτέλεσμα

έπιλεγμένης παρέμβασης, αποσκοπεί στην αλλοίωση της ανθρώπινης οντολογίας και αποτελεί βεβίλωση της ίδιας της ανθρώπινης φύσεως. Αυτός είναι ο λόγος που η Έκκλησία διά στόματος του Άποστόλου Παύλου τήν θεωρεί άμαρτία, όσο και αν ὅπως ασύνετα τήν ἀμνηστεύουν τά σημερινά ὑπουργικά στόματα. Ὅπως πολύ εὔστοχα παρατηρεῖ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας Ἀναστάσιος, «τὰ παρά φύσιν δέν καθίσταται κατά φύσιν μέ νομικές διατάξεις», καί συμπληρώνουμε ἐμεῖς· καί ἡ ἄμαρτία δέν ἀμνηστεύεται αὐθαιρέτως μέ ἀνεύθυνες ὑπουργικές δηλώσεις.

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

ΤΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΝΟΜΟΥ

Τό φαινόμενο τῆς νομικῆς θεσμοθέτησης τοῦ γάμου μεταξύ δύο ἀτόμων τοῦ ἰδίου φύλου δέν ἔχει ρίζες στήν ἱστορία, σέ κανένα πολιτισμό καί σέ καμία θρησκεία, πουθενά δέν τό συναντοῦμε. Ποτέ ἡ ὁμοφυλοφιλική συμβίωση δέν χαρακτηρίσθηκε ὡς οἰκογένεια. Οἱ κοινωνίες ὅμως λειτουργήσαν, προχώρησαν, ἀναπτύχθηκαν, ἐξελίχθηκαν, δημιούργησαν πολιτισμό. Τό ἐπιχειρούμενο πείραμα, ἀντί νά λύσει προβλήματα, θά γεννήσει καί θά τά πολλαπλασιάσει.

(α) Τυχόν ψήφιση τοῦ νόμου θά δημιουργήσει σύγχυση μεταξύ τοῦ τί εἶναι φυσικό καί τί ὄχι, τί ἠθικό καί τί ἄμαρτία, τί οἰκογένεια καί τί συμβιωτική ομάδα. Ἡ αλλοίωση τῶν κοινωνικῶν ἠθῶν, ὁ ἐθισμός στό ἐλκυστικό παράξενο καί ἀφύσικο, ἡ δημιουργία νέων στερεοτύπων, ὀδηγοῦν σέ μιά νέα δῆθεν ἠθική πού ἀντιβαίνει πλήρως στήν ἠθική τοῦ Εὐαγγελίου, τῆς ἱστορίας, τῆς ἑλληνικῆς παραδόσεώς μας.

(β) Ἡ ὁμοφυλοφιλία ὡς ἰσότιμη νομικά πρὸς τήν ἑτεροφυλία ἐμφανίζεται ὡς ἐναλλακτική πρόταση ζωῆς στά νέα κυρίως ἄτομα. Αυτό σημαίνει ὅτι ἐπιπλέον δημιουργεῖ σύγχυση ἀνάμεσα στό τί εἶναι κάποιος/α, στό πῶς νοιώθει

καί στό τί μπορεῖ νά γίνει. Ἐάν ἡ ταυτότητα τοῦ ἀτόμου εἶναι ἐπιλέξιμη, τότε μπορεῖ νά δοκιμάσει, νά πειραματισθεῖ, μέ πιθανότατα ἀθεράπευτες συνέπειες. Ἡ ἀνθρώπινη οντολογία μεταλλάσσεται καταστροφικά, ἀποκτᾷ προοπτική ὑπαρκτικοῦ θανάτου. Καί ὅλα αὐτά μέ τήν ἀπόλυτη εὐθύνη τῆς Κυβέρνησης.

(γ) Τό πρόβλημα γίνεται ἰδιαζόντως μεγάλο ὅταν μέσω τῆς ἐκπαίδευσης καί τῆς σχετικῆς νομοθέτησης ἐπιβάλλεται στά παιδιά μιά ἀγωγή σύμφωνα μέ τήν ὁποία παρουσιάζεται τό ἀφύσικο καί ὅπωςδήποτε μὴ ἐπιστημονικά τεκμηριωμένο καί ἐμπειρικά ἀποδεδειγμένο ὡς φυσικό καί κυρίως ὡς προοδευτικό, σύγχρονο, ἀπελευθερωτικό καί φυσικά ὡς ἐπιλέξιμο καί ἐπιθυμητό³⁰.

(δ) Ὅταν αὐτός ὁ τύπος ζωῆς καί οἰκογένειας προβάλλεται ὡς κάτι σύγχρονο, εὐκόλα μπορεῖ νά γίνει μόδα καί ἀντί νά βοηθήσει κάποιους λίγους πού βρίσκονται σέ αὐτήν τήν κατάσταση, νά πολλαπλασιάσει ἐπικίνδυνα τήν παρέκκλιση ἀπό τή φυσική ὁδό καί ἐκτροπή. Ἡ λάθος εἰκόνα δημιουργεῖ ἀσθένεια, ἡ ὁποία μεταδίδεται ταχύτατα, δεδομένου ὅτι τά ἄτομα αὐτά ἔχουν τήν τάση νά προβάλλουν τόν τύπο τῆς ζωῆς τους ὡς πρότυπο δῆθεν ἀπελευθέρωσης, νά παρελαύνουν καμαρωτά καί μέ ὑπερηφάνεια καί ἔτσι νά δημιουργοῦν ἐθισμό καί ἐξοικείωση, μεταμορφώνοντας τό φαινόμενο σέ κατάσταση, κάτω ἀπό τά χαμόγελα καί τά χειροκροτήματα τῶν ἀπερισκέπτως νομοθετούντων.

(ε) Ὅπως πάλι ὑποστηρίζει ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος, «ἡ διαιώνιση τῆς ἀνθρωπότητας ἔχει στηριχθεῖ στήν ὑπαρξη δύο φύλων καί στήν ἔνωσή τους. Ἀντίθετα, ἕνας τέτοιος νόμος προσβάλλει τή δημιουργία... Δέν ἀποτελεῖ κοινωνική πρόοδο ἀλλά σύγκρουση μέ τή φυσική τάξη, κατήφορο» (21.1.2024).

(στ) Ἡ πιθανότητα ἀφοῦ ψηφισθεῖ ὁ νόμος ὡς προτείνεται ἀργότερα νά συμπεριλάβει καί

τήν προσφυγή σέ δυνατότητες πού παρέχουν οί σύγχρονες αναπαραγωγικές τεχνικές, ὅπως ἡ χρήση παρενθετης μητρότητας, ὡς παρατηρεῖ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, ὁδηγεῖ ἀναπόφευκτα σέ «σκανδαλώδη ὑποτίμηση τῆς γυναίκας ὡς ἐργαλείου τεκνοποιίας, στερημένης τοῦ μητρικοῦ της ρόλου καί τῆς συμμετοχῆς της σέ μιὰ ὀλοκληρωμένη οἰκογένεια. Ἀφαιρεῖ δικαιώματα καί ὑποτιμᾷ τήν ἀξία της».

(ζ) Ὁ γάμος δέν εἶναι δικαίωμα. Εἶναι θεσμός. Τόν προστατεύει τό Σύνταγμα ἐπειδή συντηρεῖ, ἀναπαράγει καί προάγει τό Ἔθνος. Ἀντίθετα, ἡ προπαγάνδα περὶ δικαιωμάτων καί ἰσότητος τῶν ὁμοφυλοφίλων στὸν γάμο καί ἡ τυχόν ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου ὑπονομεύει τό Ἔθνος καί ὑπὸ τὴν ἔννοια αὐτὴν λειτουργεῖ ἀντεθνικά. Οἱ δημογραφικὲς συνέπειες ἐνὸς τέτοιου νόμου φαντάζουν τρομακτικὲς, ἰδίως μάλιστα σέ μιὰ χρονικὴ συγκυρία σάν τὴν παρούσα, ὅπου τό δημογραφικὸ πρόβλημα ἀποτελεῖ τὸν μεγαλύτερο κίνδυνο καί χαρακτηρίζεται ὡς ἐφιάλτης, μάλιστα καί ἀπὸ ἐπίσημα βουλευτικὰ χεῖλη, τοῦ πρ. ὑπουργοῦ κ. Τάκη Θεοδωρικόπου³¹.

Τελικά, ἡ νομιμοποίηση τοῦ γάμου μεταξὺ ἀτόμων τοῦ ἰδίου φύλου, στὴν οὐσία καταστρέφει τὰ ὁμοφυλόφιλα ἄτομα, δημιουργεῖ σύγχυση στὰ φυσιολογικά, διχάζει τὴν κοινωνία, προσβάλλει τὴ φύση. Ἐπιπλέον, ὁ θεσμός τῆς οἰκογένειας ἀπαξιώνεται, οἱ ἠθικὲς ἀξίες ἐκφυλίζονται, ὁ ἄνθρωπος εὐτελίζεται, ἡ δημογραφικὴ ἀπειλή κορυφώνεται, ἡ πίστις στὸν Θεὸ κλονίζεται, ἡ νέα γενιά αὐτοαμφισβητεῖται, ὁ πολιτισμὸς ὅπως τὸν γνωρίζουμε καταστρέφεται. Εἶναι δυνατόν νά μὴν ἀντιδράσει ἡ Ἐκκλησία;

NOMIKH ΔΙΑΣΤΑΣΗ

Δέν θὰ ἤθελα νά ἀσχοληθῶ στὴν παρούσα ὁμιλία μέ τὴ νομικὴ διάσταση τοῦ θέματος. Τό Ἐγκύκλιο Σημεῖωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὰ σχόλια καί οἱ εὐστοχεῖς ἀναλυτικὲς παρεμβάσεις

τῶν ἀδελφῶν Μητροπολιτῶν Λαρίσης, Πειραιῶς, Μάνης, καί Μεσσηνίας, ὅπως καί οἱ ἐπιστημονικὲς δημοσιεύσεις εἰδικῶν περὶ τό οἰκογενειακό καί ἀστικό δίκαιο νομικῶν, καθ. Ρόνης Παντελίδου³², καθ. Γεωργίου Γεωργιάδη³³, ἐναργῶς παρουσιάζουν νομικὴ προσέγγιση ἀποδεκτὴ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καί καταδεικνύουν μέ σαφήνεια τὴ δυνατότητα νομικῶν διεξόδων, προκειμένου νά ρυθμισθοῦν ζητήματα, χωρὶς τὴν κατ' ἀνάγκην νομικὴ θεσμοθέτηση τοῦ γάμου μεταξὺ ἀτόμων τοῦ ἰδίου φύλου.

Τό πρόβλημα δέν εἶναι ἡ ἀδυναμία ἐξευρέσεως νομικῶν ρυθμίσεων, ἀλλὰ ἡ ἀνυπαρξία πολιτικῆς βουλήσεως.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ – ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

Α. Σύμφωνα μέ τὰ παραπάνω, ὑπάρχει μιὰ βασικὴ ἀρχὴ πού ἔχει τέσσερα μέρη ἀδιαπραγμάτευτης ἰσχύος. Τὰ φύλα:

Εἶναι μόνον δύο, δέν ὑπάρχει κάτι ἄλλο διαφορετικὸ ἢ ἐνδιάμεσο, ὅπως ἐξυπονοεῖ ὁ ὄρος ΛΟΑΤΚΙ.

Εἶναι μεταξὺ τους διαφορετικά, πού σημαίνει ὅτι ὑπάρχει σαφὴς διάκρισις ἀνάμεσα στὰ δύο φύλα, ἡ ὁποία καί πρέπει μέ κάθε τρόπο νά διατηρεῖται. Ἡ ἀσάφεια δημιουργεῖ σύγχυση καί ἡ σύγχυση κρίσιμη ταυτότητα.

Δέν εἶναι μόνον διαφορετικά, ἀλλὰ εἶναι κυρίως συμπληρωματικά. Ἡ διαφορετικότητά τους δέν ὑπάρχει ἀπλῶς γιὰ νά τὰ διακρίνει, ἀλλὰ ὄντας συμπληρωματικά, ὑπάρχει κυρίως γιὰ νά ὑπηρετεῖ τὴν ἔνωσή τους. Ἡ σωματικὴ ἔνωσις ἔχει διπλὸ σκοπὸ· τὴν ἀναπαραγωγή τῆς ζωῆς καί τὴν ψυχοσωματικὴ ὀλοκλήρωσις τοῦ ἀγαπητικοῦ συνδέσμου. Γιὰ τὸν λόγο αὐτόν, δέν ἀποτελεῖ πράξις ἀλλὰ ἱερὴ σχέση, ἡ ὁποία προφανῶς καί πρέπει νά εἶναι ψυχοσωματικὰ ἄρτια καί κατὰ φύσιν.

Ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς καί συνεπῶς ἡ ἀνθρώπινη ὑπαρξις στηρίζεται στὴν ἑτεροφυλικότητα. Κάθε τι πού ἀποδυναμώνει τὴ διάκρισις τῶν φύλων

εἶναι προσβολή τῆς ιερότητας τῆς ζωῆς καί τοῦ ἀνθρώπου.

Β. Ἐνα ἐπιχείρημα πού συχνά ἀκούγεται εἶναι ὅτι ἐφόσον μεταξύ δύο ἀνθρώπων ὑπάρχει ἀγάπη, ἡ ἀγάπη αὐτή πρέπει νά ἐκφρασθεῖ καί συνεπῶς δικαιοῦνται νά συνάψουν σχέση γάμου, ἀκόμη καί δύο ἄτομα τοῦ ἰδίου φύλου, μιᾶς καί ὁ σκοπός τοῦ γάμου εἶναι ἡ διά τῆς ἀγάπης τελείωση. Εἶναι ὅμως ἡ ἐρωτική ἔλξη ἐξ ὀρισμοῦ γνήσια ἀγάπη, μάλιστα ἀνεξάρτητη τῶν φύλων;

Ἡ ἀγάπη ἔχει πολλές μορφές. Ἄλλη εἶναι ἡ ἀγάπη μεταξύ ἀδελφῶν, ἄλλη μεταξύ γνωστῶν καί φίλων, ἄλλη τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα καί ἀντιστρόφως, ἄλλη ἡ ἀγάπη πρὸς ὅλους, ἀκόμη καί πρὸς τοὺς ἐχθρούς, πού ἀναφέρει τό Εὐαγγέλιο. Ἡ φυσική σχέση στίς παραπάνω περιπτώσεις μπορεῖ νά περιλαμβάνει σωματικές ἐκδηλώσεις ἀπλῆς ἐπαφῆς (ἐναγκαλισμούς καί διακριτικούς ἀσπασμούς), ἀλλά εἶναι ἐλεύθερη ἀπὸ σεξουαλικές ἐξάρσεις καί κινήσεις ἀμοιβαίας σωματικῆς ἐνώσεως. Δέν ὀδηγεῖ σέ γάμο. Στὴν Καινὴ Διαθήκη ἡ ἀγάπη, ἐνῶ ἐκθειάζεται ὡς μείζων τῶν ἀρετῶν καί χρησιμοποιεῖται ὡς ρῆμα ἢ οὐσιαστικό 315 φορές, σέ καμμία τῶν περιπτώσεων δέν συνδέεται μέ τό ἐρωτικό αἶσθημα, τό ὁποῖο ἀποκαλεῖται «ἐπιθυμία»³⁴.

Ἡ ἰδιομορφία τῆς ἐρωτικῆς ἔλξης εἶναι ὅτι ἀναπόφευκτα συνοδεύεται ἀπὸ σεξουαλική ἐπιθυμία, ἡ ὁποία βέβαια χαρακτηρίζεται ἀπὸ παρορμητισμό καί ἡδονικό αἶσθημα καί συνεπῶς τό ἐνδεχόμενο ἡ ἀγάπη νά νοθεύεται ἀπὸ ἀνελευθερία καί ἰδιοτέλεια εἶναι ὀρατό. Ὡς ἐκ τούτου ἡ σεξουαλική ἰκανοποίηση δέν μπορεῖ νά ἀποτελεῖ αὐτοσκοπό.

Αὐτό ἀντισταθμίζεται, ὅταν ὁ σκοπός τῆς ἐνώσεως εἶναι νά δώσει ζωὴ σέ ὅλες τῆς τῆς μορφές καί ὅταν τὰ πάντα γίνονται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη «...εἶναι ἡ ἐν Θεῷ κοινωνία τῶν ψυχῶν, ὅπως ἡ κοινωνία τῶν ἁγίων...»³⁵, εἶναι πάντοτε στό ὄνομα τοῦ Θεοῦ,

σεβόμενη ἀσφαλῶς τὰ ἔργα Του, κορύφωση τῶν ὁποίων εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὅπως ὁμως Αὐτός τὸν δημιουργήσε. Ἡ ἀγάπη προϋποθέτει σεβασμὸ τῆς ἀνθρώπινης ὄντολογίας, ὅτι «ὁ Θεὸς ἐποίησεν τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα Θεοῦ, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοῦς»³⁶. Μέσα σέ αὐτό τό πλαίσιο ἡ Ἐκκλησία κατανοεῖ τὸν γάμο καί τὸν ἀναβιβάζει σέ μυστήριο. Ὁ γάμος πρέπει νά ἔχει τὴ δυνατότητα νά ἀναπαράγει τὴ ζωὴ.

Ἐάν ἴσχυε ὅτι ἡ ἐρωτικὴ ἔλξη εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ἔκφραση τῆς ἀγάπης καί ὡς ἐκ τούτου δικαιολογεῖ κάθε σχέση, τότε θά μποροῦσε νά δικαιολογηθεῖ καί ἡ εὐκόλη ἐναλλαγὴ συντρόφων καί ἔμμεσα ἡ μοιχεία, σίγουρα δέ ἡ πολυγαμία. Ὁ ἔρωτας δέν εἶναι πάντοτε γνήσια ἀγάπη.

Γ. Ἡ Κυβέρνηση ὑποστηρίζει ὅτι ἀποτελεῖ ἐυθύνη τῆς ἐπιλύσει προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν παιδιὰ τὰ ὁποῖα γεννιοῦνται ἐντὸς περιβάλλοντος ὁμοφυλοφιλικῶν συμβιώσεων. Τὰ παιδιὰ ὁμως αὐτὰ εἶναι ἐλάχιστα, προέκυψαν ἐκτὸς τῆς πατρίδος μας καί τό ὅλο πρόβλημα ἀφ' ἐνός μὲν εἶναι εἰσαγόμενο, ἀφ' ἑτέρου δέ προκαλεῖ τεκτονικὲς ἀναστατώσεις στὴν κοινωνία μας, καθὼς ἔρχεται σέ κάθετη ἀντίθεση μέ τὸν πολιτισμό, τὴν κοινωνικὴ ἠθικὴ καί τὶς ἀρχές μας.

Δ. Τό πρόβλημα ἐμφανίζεται ἀρκετὰ δύσκολο, ὄχι ἐξ αἰτίας τῆς ἀντικειμενικῆς ὑφιστάμενης ἀνάγκης, πού πρέπει κάπως νά ρυθμισθεῖ, ἀλλὰ λόγω τῆς ἐντονης φόρτισης πού τό συνοδεύει. Ἡ Κυβέρνηση θέλει νά τό ἐπιβάλλει μέ κάθε τρόπο. Γι' αὐτό καί μεθοδευμένα προβάλλει μίαν σχετικὴ ἰδεολογία πού προφασίζεται καί ἠθικούς λόγους, ὅπως τὴν προάσπιση ἀτομικῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα γίνονται διεθνῶς ἀποδεκτά. Κάθε ἓνας πού δέν ἀποδέχεται τὴ μεθόδευση καί ἀντιδρᾷ στὴν ἐπιβολὴ τῶν μέτρων στιγματίζεται ὡς ἀντιδραστικός. Αὐτό ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα νά παρουσιάζεται ἡ Κυβέρνηση ὡς ἠθικὰ εὐαίσθητη καί ἡ Ἐκκλησία ὡς ἐθελουφυλοῦσα ἐναντι τῶν

δῆθεν πιεστικῶν προβλημάτων τῶν δύστυχων αὐτῶν παιδιῶν.

Ε. Τελικά, ἀπευθυνόμαστε σέ μία κοινωνία, κυρίως νέων, οἱ ὅποιοι ἀντιδρώντας ἔντονα στά παραδοσιακά στερεότυπα, τά ἔχουν ἀντικαταστήσει μέ ἄλλα στερεότυπα καί προκαταλήψεις ὑπό τό κάλυμμα τῆς πολιτικῆς ὀρθότητας. Πρέπει νά καταλάβουμε ὅτι δέν μᾶς καταλαβαίνουν.

Αὐτό, παρά τό ὅτι δυσκολεύει τήν ἐπικοινωνία μας, δέν μᾶς ἐμποδίζει, ἀλλά μᾶς ἐπιβάλλει νά μιλήσουμε μέ σωστό τρόπο, μέ λογική επιχειρηματολογία, τεκμηριωμένα, μέ κατανόηση, μέ εὐγένεια, μέ ἔμπνευση, μέ πληρότητα χριστιανικοῦ ἠθους καί φρονήματος, ἀλλά καί μέ μαχητικότητα. Ὁ λόγος μας ὡς Ἐκκλησίας πρέπει νά εἶναι προφητικός, ἀνεξάρτητα ἀπό ἐάν μᾶς ἀποδέχονται ἢ ὄχι. Οἱ προφῆτες δέν εἰσακουσθήκαν, μᾶλλον ἐδιώχθησαν. Ὅμως ὅλοι ἐπιβεβαιώθηκαν.

ΣΤ. Πρώτασί μας δέν εἶναι νά ἐγκαταλειφθοῦν τά παιδιά στό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, ἀλλά νά βρεθοῦν λύσεις πού νά μὴν προσβάλλουν τόν θεσμό τῆς οἰκογένειας καί τοῦ γάμου. Τό πρόβλημα δέν εἶναι ὅτι δέν ὑπάρχουν λύσεις καί δυνατότητα νομικῶν ρυθμίσεων πρὸς αὐτήν τήν κατεύθυνση, οὔτε καί ἡ ἔλλειψη ἐπιχειρημάτων ἀπό τήν ἐκκλησιαστική πλευρά. Τό πρόβλημα ἀναδεικνύεται καί μεγενθύνεται ἀπό τήν ἔλλειψη πολιτικῆς βούλησης καί τήν πληθώρα παραπλανητικῶν δικαιολογιῶν ἀπό τήν πλευρά τῆς Κυβέρνησης.

Γιά παράδειγμα ἡ Κυβέρνηση ἐπιμένει στή λεγόμενη τεκνοθεσία αὐτῶν τῶν παιδιῶν. Εἶναι ὅμως τόσα λίγα τά παιδιά ὁμοφυλόφιλων καί πολύ λιγότερα αὐτά πού ἐνδεχομένως θά ὀρφανέψουν. Ἡ ἄποψη πού ἐξέφρασε ἡ Ἱερά Σύνοδος ὅτι τά παιδιά δέν εἶναι «κατοικίδια ζῶα συντροφιάς» ἢ «ἄξεσουάρ» δέν εἶναι ἀστείο λογοπαίγνιο. Σύμφωνα μέ ἐπίσημα στοιχεία τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας³⁷ τό 2021 ὑπῆρχαν 73

διαθέσιμα παιδιά πρὸς υἰοθεσία καί ἐκκρεμοῦσαν 825 αἰτήσεις γιά υἰοθεσία. Συνεπῶς δέν ἔχουμε παιδιά γιά τά ὅποια δέν ὑπάρχουν οἰκογένειες νά τά υἰοθετήσουν. Δυστυχῶς, τό ἐπιχείρημα τῶν παιδιῶν τά ἐργαλειοποιεῖ καί ἐμποδίζει νά διακρίνουμε τήν ἀλήθεια.

Ἐκτός τούτου, ὅπως ἀναφέρει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος «Τά ἐτερόφυλα ζευγάρια γιά νά υἰοθετήσουν παιδί περνοῦν ἀπό ψυχολογική εξέταση. Αὐτό δέν σημαίνει κάτι; Δέν βλέπουν ὅτι ἐπιστημονικά δέν μπορεῖ νά γίνει υἰοθεσία μεταξύ ὁμόφυλων ζευγαριῶν; Ἀφίνω τόν κοινωνικό ἀντίκτυπο στήν ἄκρη...».

Ζ. Τό πρόβλημα τῶν παιδιῶν πού μεγαλώνουν σέ τέτοιο περιβάλλον εἶναι μεγαλύτερο πού γεννήθηκαν ἀπό ὅταν καί ἂν ὀρφανεύσουν. Τοῦτο, διότι δέν εἶναι ὅτι δέν ἔχουν πατέρα ἢ μητέρα, ἀλλά ὅτι ἔχουν ἀντί γιά μητέρα πατέρα καί ἀντί γιά πατέρα μητέρα. Ἡ σύγχυση εἶναι προφανής. Ἡ μονογονεϊκή οἰκογένεια προκαλεῖ στέρηση ἀλλά ὄχι σύγχυση. Ἡ ὁμοφυλοφιλική προξενεῖ καί τά δύο.

Παρά ταῦτα, τό θέμα δέν εἶναι τόσο ἡ τεκνοθεσία, ἀφοῦ πρὸς τό παρόν ἀφορᾷ ἐλάχιστα παιδιά. Αὐτά δέ πού ἐνδεχομένως θά χάσουν τή φυσική ἢ τή νόμιμη μητέρα τους καί πρέπει κάποιος νά τά ἀναδεχθεῖ εἶναι ἐλάχιστα.

Τό θέμα εἶναι κυρίως ὁ γάμος. Αὐτός θά αὐξήσει καί τίς παρά φύσιν αὐτές σχέσεις, θά αὐξήσει τά ἄτομα πού ἐμφανίζονται μέ σύγχυση ταυτότητος φύλου καί θά αὐξήσει τόν ἀριθμό τῶν δύστυχων αὐτῶν παιδιῶν πού γεννιοῦνται κάτω ἀπό τέτοιες ἀφύσικες συνθήκες. Μεγαλύτερο ἀπό τό πρόβλημα τῆς ὀρφάνιας, ὅτι τό παιδί θά χάσει τόν βιολογικό του γονέα, εἶναι ὅτι μεγαλώνει ἀφύσικα μέ δύο γονεῖς τοῦ ἴδιου φύλου. Πρέπει πάση θυσίᾳ νά προληφθοῦν οἱ γεννήσεις τέτοιων παιδιῶν. Καί ἀντί αὐτό νά ἐπιδιώξει ὁ νόμος, ἐπιτυχᾶνει τό ἀντίθετο.

Η. Τελικά, υπάρχει τό εξής παράδοξο. Αυτό που μέχρι τώρα γνωρίζαμε από την Κοινότητα ΛΟΑΤΚΙ ήταν η απέχθεια προς την οικογένεια, τον γάμο, τα παιδιά, τους θεσμούς, την Εκκλησία. Και τώρα ζητούν την προστασία του Κράτους γι' αυτά που η ιδεολογία και η πρακτική τους πολεμούσε. Δεν τά ζητούν επειδή άλλαξαν γνώμη, αλλά για να τά παραμορφώσουν κατά τό δοκοῦν. Και η Κυβέρνηση συναινεί και εξαγγέλλει... τό θαῦμα! Ἡ κραυγή ἀπορίας τοῦ Ἀποστόλου Παύλου γιά τή συμπεριφορά τῶν Γαλατῶν, ἐκφράζεται καί ἀπό ἐμᾶς γιά τήν ἀνεξήγητη ἐπιμονή καί στάση τῆς Κυβέρνησης: «ἜΩ ἀνόητοι κυβερνήτες μας, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανε τῆ ἀληθείᾳ μή πείθεσθαι»^{38!}

Θ. Ὁ Πρωθυπουργός ὁμολόγησε δημόσια ὅτι ἡ ψήφισι τοῦ νομοσχεδίου ἐπαφίεται στή συνείδηση τῶν βουλευτῶν καί γιά τόν λόγο αὐτόν δέν θέτει θέμα κομματικῆς πειθαρχίας. Θέμα συνείδησης ὅμως, σημαίνει ὅτι εἶναι ἀξιακό καί ιδεολογικό. Στήν πράξη αὐτό που βλέπουμε προκλητικῶς νά προτάσσεται τῆς ἠθικῆς συνείδησης εἶναι ἡ πολιτική συνείδηση, δηλαδή ἡ ἀνάγκη διατήρησης τῆς ἐνότητας τῆς παρατάξης. Ἄν εἶναι δυνατόν!

Γιά τήν Ἐκκλησία τό θέμα δέν εἶναι ἡ προστασία τῆς δικῆς της τυπικῆς παράδοσης (ἔτσι ἔμαθε νά λέει καί νά κάνει), ἀλλά τῆς βαθειᾶς συνείδησης τῆς πίστεως. Γιά τόν λόγο αὐτόν οὔτε πιέσεις ἀνωθεν ἀσκοῦνται στούς Μητροπολίτες, οὔτε ἐκκλησιαστική πειθαρχία χρειάζεται, οὔτε διαρροές ὑπάρχουν, οὔτε ἡ ὁμοφωνία κινδυνεύει, οὔτε βέβαια ὀργανωμένα «φροντιστήρια» γίνονται. Μακάρι τά μέλη τῆς Κυβέρνησης νά εἶχαν λίγη ἀπό τήν ἐλευθερία συνείδησης τῶν μελῶν τῆς Ἱεραρχίας μας! Πόσο διαφορετικό θά ἦταν τό ἀποτέλεσμα! Πόση διαφορετική ἡ κοινωνία!

Τό ὅλο θέμα εἶναι θέμα κοινῆς λογικῆς καί προσωπικῆς καί κοινωνικῆς ἠθικῆς. Ἐξ αὐτοῦ πηγάζει καί ἡ ποικιλική μας εὐθύνη καί ἡ εὐθύνη τοῦ λόγου. Ἡ Ἐκκλησία ἀσφαλῶς καί δέν νομοθετεῖ. Οὔτε καί θά ἤθελε. Ἔχει τούς

νόμους της καί εἶναι διαχρονικοί, αἰώνιοι καί θεόδοτοι. Δέν νομοθετεῖ, καί γι' αὐτό δέν φέρει εὐθύνη. Φέρει ὅμως βαρύτερη εὐθύνη μόνον ἐάν σιωπήσει. Καί δέν πρέπει νά τό κάνει. Πρέπει νά φωνάξει καί δυνατά.

Ι. Ὅπως ὑπαινίχθην προηγουμένως, ἡ στάση τῆς Ἐκκλησίας παρουσιάζεται ὡς ἀφιλόνητη καί ἀνάληπτη ἔναντι τῶν δῆθεν πιεστικῶν προβλημάτων τῶν δύστυχων αὐτῶν ομάδων καί ὡς ἐντελῶς ἀσυνεπῆς ἔναντι τῆς εὐαγγελικῆς διδασκαλίας της περὶ ἀγάπης.

Παίρνω ἓνα ἀπόσπασμα ἀπό τήν κατακλειδα τῆς ὑπέροχης, ἐμπειριστατωμένης, συστηματικῆς καί περιεκτικῆς παρέμβασης τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γουμενίσσης κ. Δημητρίου, που βιοματικά ἐκφράζει τό πῶς ζεῖ ἡ Ἐκκλησία τήν πρόκληση τῆς ἀγάπης πρὸς τόν ἁμαρτάνοντα καί τοῦ μίσους ἔναντι τῆς ἁμαρτίας, τό ὅποιο καί παραθέτω:

«Ἡ Ἐκκλησία ΑΠΟΔΕΧΕΤΑΙ τούς μετανοιομένους γιά κάθε πάθος, γιά κάθε πτώση. ΔΕΝ στιγματίζει. ΔΕΝ στοχοποιεῖ. ΔΕΝ καταδικάζει. ΟΜΩΣ, ΔΕΝ συμβιβάζεται μέ τήν παθολογία. Υἱοθετεῖ τόν ἄνθρωπο στήν προοπτική τῆς μετάνοιας, τῆς ὄντολογικῆς φυσικότητας καί κυρίως τῆς σωτηρίας. ΔΕΝ υἱοθετεῖ τά πάθη τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ συμβιβασμός θά ἦταν σάν ὁ γιατρός νά ὀνοματίζει τόν καρκίνο ὅτι εἶναι φυσιολογική κατάσταση ὑγείας... Ὁ Θεός ἔσωσε τήν πόρνη, τόν ληστή, τόν τελῶνη, τόν ἄσωτο υἱό, σάν ἀνθρώπους, ὄχι σάν παθιασμένους ἀνθρώπους... ΔΕΝ γίνεται λοιπόν ἡ Ἐκκλησία, "ὡς σῶμα Χριστοῦ", νά ἐνεργεῖ διαφορετικά. ΔΕΝ εἶναι χῶρος πανδημίας τῶν παθῶν».

ΣΧΟΛΙΟ ΣΤΟΥΣ ΧΕΙΡΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Α. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ πίεση που ἀσκεῖται μέ τήν πανδημία τῆς ἐμφυλῆς ιδεολογίας εἶναι τεράστια σέ παγκόσμιο ἐπίπεδο. Μέ ὅλη αὐτή τήν προπαγανδιστική διάχυση τῆς σχετικῆς

πληροφορίας ούτε να ξεχωρίσει η αλήθεια από τό ψέμμα είναι έφικτό, ούτε να σκεφθεί κανείς και να κρίνει ελεύθερα είναι δυνατό, ούτε και οι κυβερνήσεις να αξιολογήσουν και να αποφασίσουν ανεπηρέαστες είναι εύκολο. Η πίεση της περιρρέουσας ατμόσφαιρας είναι ασφυκτική, τόσο πού προκειμένου να προχωρήσουν οι κυβερνήσεις σε κάποιες νομοθετικές ρυθμίσεις και προσαρμογές δεν χρειάζονται οδηγίες από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η πίεση των συνθηκών άρκει.

Συνεπώς, δεν είναι εύκολο υπό τις παρούσες συνθήκες η Κυβέρνηση να ταυτίσει τις επιλογές της με τις αρχές της Έκκλησίας. Είναι όμως επιβεβλημένο να σεβαστεί την ιδιοπροσωπία του λαού μας, την ιστορία, τις παραδόσεις, τον πολιτισμό μας, την Έκκλησία. Δεν τό κάνει. Έδω είναι τό πρόβλημα. Οι κυβερνήσεις πού έχει ανάγκη ό τόπος δεν είναι για τά εύκολα, είναι για τά δύσκολα, αλλά αληθινά και συνετά.

Β. Τό έρώτημα πού αίωρείται αναπάντητο είναι τελικά, ποιός ό λόγος αυτής της απόφασης; Ποιά η ανάγκη; Πόσους αφορά άμεσα; Πόσες τελικά είναι αυτές οι περιπτώσεις πού χρήζουν νομοθετική θεραπεία; Γιατί τόση σπουδή;

Θά μπορούσαν ένδεχομένως οι κυβερνητικοί να προχωρήσουν άνεχόμενοι την κατάσταση, συρόμενοι σε λύσεις πού κάπως τους επιβάλλονται η και να περιμένουν. Αντίθετα, αυτοί διακηρύσσουν την πολιτική τους με ένθουσιασμό. Βιάζονται. Έχουν στρατηγικό σχεδιασμό και καυχώνται.

Γ. Τό πρόβλημα λοιπόν δεν είναι ότι ψηφίζουν τό νομοσχέδιο, αλλά ότι τό υποστηρίζουν και τό προβάλλουν ως πρόοδο. Είναι ότι, ένω αντιλαμβάνονται ότι η συνείδηση των βουλευτών τους, την όποία επικαλούνται, είναι αντίθετη, προχωρούν με κάθε μέσο βιάζοντάς της. Είναι ότι οι δύο-τρεις μη θεσμικοί σύμβουλοι του πρωθυπουργού επιβάλλουν τις επιλογές τους στην πλειοψηφία των εκλεγμένων από τον

λαό βουλευτών της Κυβέρνησης. Είναι ότι η Κυβέρνηση μάς λέει τί είναι και τί δεν είναι άμαρτία, καταργώντας στην ουσία την Έκκλησία, ένω στά λόγια διακηρύσσει ότι τί σεβεται. Αυτό πού η Έκκλησία ως αρμόδια μπορεί να πει είναι ότι μεγαλύτερη από την άμαρτία αυτών πού έχουν τό πρόβλημα είναι η άμαρτία αυτών πού τό δημιουργούν νομοθετώντας το και τό πολλαπλασιάζουν. Κάτι παραπάνω γνωρίζει για τό τί είναι άμαρτία ό Απόστολος Παύλος από τον Κυβερνητικό Έκπρόσωπο!

Δ. Στο σημείο αυτό θά ήθελα να αναφερθώ σε αυτό πού πρόσφατα δήλωσε ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης κ. Γερώνυμος ότι «όποιος άψηφά τις παρακαταθήκες της Έκκλησίας κάνει κακό στην κοινωνία». Αυτό γιατί η Έκκλησία, εκτός από την εμπειρία της θείας χάριτος, έχει και την μακροχρόνια εμπειρία της ζωής, μάλιστα, ως μου επιτραπεί να πω, πολύ μεγαλύτερη από την εμπειρία της κάθε Κυβέρνησης, πού ένω είναι προσωρινή καυχάται ότι η όπτική της είναι αναγκαστικά ευρύτερη. Είναι άπλό. Κάνουν λάθος. Είναι αναγκαστικά άσύγκριτα στενότερη, μυωπική. Γιατί, ένω νομοθετούν, άγνοούν τον άνθρωπο. Δείχνουν να μίν τον σεβονται.

Ε. Αντίθετα, η διαχρονική άποστολή της Έκκλησίας ήταν, είναι και θά είναι να αναδεικνύει και να προστατεύει την άξία του ανθρώπου, η όποία βασίζεται στην ήθική και αυτή στους φυσικούς όρους. Η Έκκλησία είναι Πανεπιστήμιο άνθρωπολογίας. Ένα ξεφύλλισμα του Ευαγγελίου, μιά ματιά στη Φιλοκαλία, λίγες σελίδες από τά συναξάρια, άρκοyn να τό αντιληφθεί κανείς. Η πολιτεία έχει ευθύνη κυρίως να προστατεύσει την άξιοπρέπεια του ανθρώπου. Όταν καταργεί η άξία καταργείται και η άξιοπρέπεια. Και τότε άποτυγχάνει η Κυβερνητική πολιτική και την πληρώνει η κοινωνία.

ΚΑΤΑΛΗΚΤΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Α. Σε τελική άνάλυση τό θέμα είναι

ψυχοκοινωνικό και τό όλο πρόβλημα ξεκινάει από τό ότι αποξενώνεται ή σεξουαλικότητα από τήν βιολογική ταυτότητα και από τό ότι ταυτίζεται ή αγάπη μέ τήν σεξουαλική έλξη. Η επικρατούσα τάση είναι νά υποταχθεί άκόμη και ή φυσιολογία στην «πολιτική όρθότητα», τό τί είναι ένας άνθρωπος, στό πώς θά ήθελε νά είναι ή στό πώς θέλουμε νά τον καταντήσουμε. Τήν αρχή τής συμπληρωματικότητας τήν άντικατέστησε τό δόγμα τής συμπεριληπτικότητας και τήν αξία τής έλευθερίας ό νόμος του δικαιωματος.

Β. Αντί ή σύγχρονη κοινωνική αντίληψη νά προσπαθεί νά δικαιολογήσει τά πάντα και έννοχα νά υποστηρίξει τό φαινόμενο αυτής τής ψυχοσωματικής δυσαρμονίας ή νομικά νά δώσει διέξοδο σε κάθε άφύσικη, άλόγιστη και νοσηρή επιθυμία ή και νά αναπτύξει άντίστοιχες τεχνολογίες, θά έπρεπε φιλόανθρωπα νά τό αναγνωρίσει ως πρόβλημα και νά άγωνιστεί μέ όλα τά μέσα που διαθέτει, πνευματικά, ψυχολογικά, νά τό θεραπεύσει, ώστε όσοι επιθυμούν νά μπορούν νά βοηθηθούν. Όταν ή ψυχή δέν έναρμονίζεται μέ τό σώμα, τότε ή ψυχιατρική αντί, άποκλείοντας τήν παρέκκλιση από τή φυσική όδό ως ψυχική διαταραχή, νά καταθέσει τά όπλα, θά έπρεπε νά τά αξιοποιήσει. Και αντί νά ποινικοποιηθούν οι «θεραπείες μεταστροφής», θά έπρεπε νά αναπτυχθούν θεραπείες επιστροφής σε αυτό που ό κάθε άνθρωπος στη φύση του είναι, αλλά δυστυχώς κάποιοι δυσκολεύονται νά βιώσουν.

Γ. Από τότε που ή ψυχιατρική διέγραψε τήν όμοφυλοφιλία από τή λίστα των ψυχικών διαταραχών, παραιτήθηκε από τή σχετική έρευνα και έμειναν τά δύστυχα αυτά άτομα άβοήθητα μέ μοναδική συντροφιά τήν έλπίδα σε μία βολική

νομοθεσία και τή διεκδίκηση δικαιωμάτων μέ παρελάσεις αυτοεξευτελισμού και ντροπής.

Τό μεγαλύτερο λάθος μας ως Έκκλησίας θά ήταν νά δεχθοΰμε ότι ή όμοφυλοφιλική πράξη, εκτός από ψυχική διαταραχή, δέν είναι και άμαρτία. Τά πρόσωπα αυτά, εκτός από τήν έλπίδα τής ψυχιατρικής θεραπείας, θά είχαν χάσει όριστικά και τή σωτήρια διάθεση μετανοίας και τή αναζήτηση τής παρηγορίας του θείου έλέους για τίς δικές τους έκτροπές. Η όμοφυλοφιλία είναι μία ασθένεια που τήν γέννησε ή διάχυτη κοινωνική άμαρτία και μπορεί ασφαλώς νά τή θεραπεύσει ή Έκκλησία. Μαζί μέ όλες τίς μεγάλες δικές μας άμαρτίες μπορεί νά άγκαλιάσει θεραπευτικά και αυτήν.

Δ. Τελικά, ή εξίσωση του γάμου μεταξύ ατόμων του ίδιου φύλου μέ τον ιερό θεσμό του γάμου, όπως τον γνωρίζει ή ανθρώπινη φύση και τον αναγνωρίζει ή Έκκλησία, θά μονιμοποιήσει τήν παρά φύσιν εκτροπή, θά συμβάλει στη μετάδοση και τον πολλαπλασιασμό της μέ καταστροφικές συνέπειες για τήν ανθρώπινη ζωή και τήν κοινωνία. Και τήν αιτία της δέν θά πρέπει νά τήν ψάξουμε σε νευροφυσιολογικά αίτια.

Η κρίση είναι πνευματική. Και δυστυχώς πολύ βαθειά.

Η ευθύνη μας ως Έκκλησίας νά καταδείξουμε τό πρόβλημα και νά άντιδράσουμε είναι μεγάλη. Η αντίδρασή μας πρέπει νά είναι δυναμική. Απλά πρέπει νά είμαστε και προσεκτικοί. Ο λόγος μας πρέπει νά συνδυάζει τήν προφητική δύναμη τής αιώνιας και σώζουσας αλήθειας μέ τή διακριτική κατανόηση τής πραγματικότητας και των αδυναμιών τής ανθρώπινης φύσεως.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Όμιλία στην Έκτακτη Σύνοδο της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, 23 Ιανουαρίου 2024.
2. Επίσης: κοινωνικό φύλο, binary, genderqueer, androgynous, gender nonconforming, τρανς «μετάβαση», πανσέξουαλ, πολυσέξουαλ, coming out, «έτεροκανονικότητα», τρανσοφοβία κ.ά.
3. Μόλις πρόσφατα, στις 18.12.2023, ο Πάπας Φραγκίσκος έδωσε τη συγκατάθεσή του στο να μπορούν οι καθολικοί ιερείς να εύλογουν ομόφυλα ζευγάρια, δίνοντας εύλογία «ύπέρ της υγείας, της αλληλοβοήθειας, της συμπαράστασης και της ψυχικής γαλήνης», χωρίς όμως να επιτρέπεται να τελούν θρησκευτικές τελετές, τέτοιες που θα μπορούσε να δημιουργήσουν σύγχυση με την τελετή του γάμου, <https://www.hcnn.gr/kosmos>.
Pope says Roman Catholic priests can bless same-sex couples, <https://www.bbc.com/news>
4. Δέν υπάρχει καμία εκ των 50 πολιτειών των ΗΠΑ στην οποία να μίν έχουν τά τελευταία χρόνια εκλεγεί σε κάποια πολιτική θέση ανοιχτά δηλωμένοι ομοφυλόφιλοι, εις δέ τις 48 εκ των 50 έχουν εκλεγεί από την κοινότητα LGBT είτε γερουσιαστές είτε μέλη του κοινοβουλίου είτε και τά δύο, ενώ σε τρεις από τις δέκα μεγαλύτερες σε πληθυσμό πόλεις των ΗΠΑ (Chicago, San Diego, Houston) έχουν εκλεγεί και δήμαρχοι (Βλ. List of first openly LGBT politicians in the United States (en.m.wikipedia.org)).
Στήν Εύρωπη υπάρχουν και σε ανώτερο επίπεδο, πρόεδροι, πρωθυπουργοί κ.λπ., όπως ο πρωθυπουργός του Λουξεμβούργου και μόλις πρόσφατα (31.5.2023) ο πρόεδρος της Λετονίας και ο πρωθυπουργός της Γαλλίας (9.1.2024). Στή Σεργία καθυστέρησαν οι ένταξιακές διαπραγματεύσεις, επειδή η Κυβέρνηση απαγόρευσε την «παρέλαση υπερηφανείας» στο Βελιγράδι (Βλ. Δήλωση του πρώην επικεφαλής της αντιπροσωπείας της ΕΕ στή Σεργία Vensan Dežer, Antivirus, <https://avmag.gr/8.9.2013>). Μόλις έπετράπει τον Σεπτέμβριο του 2014 ξεκίνησαν, τό δέ έντυπωσιακό είναι ότι τό 2017 διορίσθηκε πρωθυπουργός γνωστή λεσβία ακτιβίστρια (ή Ana Brnabic), ή οποία μάλιστα απέκτησε και τέκνο τον Φεβρουάριο του 2019!
Γιά τά έν Ελλάδα συμβαίνοντα παρέλκει κάθε σχολιασμός.
5. Επί συνόλου 705 μελών του Εύρωκοινοβουλίου, 17.1.2024, <https://www.bvoltage.fr>
6. Μητροπολίτου Αργολίδος Νεκταρίου, Ένα απέραντο φρενοκομείο, 18.1.2024, <https://www.argolidaportal.gr>.
7. Ο όρος καθαρά έλληνικός (όμο- (ίδιος) και φοβία), πρωτοεισήχθη από την άγγλική γλώσσα (homophobia) τό 1969 από τον George Weinberg και έγινε γνωστός μέ τό βιβλίο του Society and the Healthy Homosexual (1971).
8. <https://el.wikipedia.org>, <https://www.psychology.gr/sexualikotita>
9. Οι εύρωπαϊκές χώρες που επιτρέπεται είναι οι εξής: Ολλανδία (2001), Βέλγιο (2003), Ισπανία (2005), Σουηδία (2009), Νορβηγία (2009), Φινλανδία (2010), Πορτογαλία (2010), Δανία (2012), Γαλλία (2013), Ιρλανδία (2015), Λουξεμβούργο (2015), Γερμανία (2017), Μάλτα (2017), Αύστρια (2019), Ηνωμένο Βασίλειο (2014/2020), Σλοβενία (2022), Έλβετία (2022), Έσθονία (2023)
Οι χώρες στον κόσμο που επιτρέπουν τον γάμο ομόφυλων ζευγαριών:
Καναδάς (2005), Νότια Άφρική (2006), Άργεντινή (2010), Ισλανδία (2010), Βραζιλία (2013), Ούρουγουάη (2013), Νέα Ζηλανδία (2013), Ηνωμένες Πολιτείες (2015), Κολομβία (2016), Αύστραλία (2017), Ταϊβάν (2019), Έκουαδόρ (2019), Κόστα Ρίκα (2020), Χιλί (2022), Μεξικό (2022), Κούβα (2022), Άνδόρα (2023)
10. Συνέντευξη κ. Άδωνι Γεωργιάδη στον Σκάι, Σάβ. 20.1.2024.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

11. <https://www.hometest.gr>
  12. Αὐτ. στ. 19-20.
  13. «ἀγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα» (Θ. Λειτουργία Χρυσοστόμου, Εὐχὴ Τρισαγίου ὕμνου).
  14. Α΄ Κορ. στ΄ 19.
  15. Αὐτ. στ. 15.
  16. Ἐφεσ. ε΄ 31.
  17. Φιλιπ. β΄ 2, α΄ 27.
  18. Α΄ Κορ. ιγ΄ 7, 8.
  19. Ἐφεσ. ε΄ 32
  20. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἑπτὰ θεολογικὰ-ἠθικὰ Γ΄, Πρὸς παρθένους παραινετικός, ΒΕΠΕΣ 61,101.
  21. Ῥωμ. ιστ΄ 4.
  22. Γεν. α΄ 26
  23. Ῥωμ.. α΄ 20-32
  24. «πεπληρωμένους, ἀδικία, πορνεία, πονηρία, πλεονεξία, κακία, μεστοὺς φθόνου, φόνου, ἔριδος, δόλου, κακοηθείας, ψιθυριστὰς, καταλάλους, θεοστυγείας, ὑβριστὰς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρέτας κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀσπόνδους, ἀνελεήμονας» (Αὐτ. στ. 29,30).
  25. «ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτίνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὁμοιώθη αὐτοῖς», Ψαλμ. ΜΗ΄ 13.
  26. Α΄ Κορ. στ΄ 9.
  27. Κατάλληλος ἡ παρανομία τῆ δυσσεβεία. Ὡσπερ γὰρ μετέλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, οὕτω τὴν ἔννομον τῆς ἐπιθυμίας ἀπόλαυσιν μετέβαλον εἰς παράνομον (Θεοδώρητος, ΡΓ 83).
  28. Μάνης Χρυσόστομος: Ὁ ἱερός Χρυσόστομος περὶ τῆς ὁμοφυλοφιλίας (Συμβολὴ στὴν ἐπικαιρότητα τοῦ θέματος), 2024.
  29. Πάντα μὲν οὖν ἄτμα τὰ πάθη μάλιστα δὲ ἡ κατὰ τῶν ἀρρένων μανία· καὶ γὰρ πάσχει ἐν τοῖς ἀμαρτήμασιν ἡ ψυχὴ μᾶλλον καὶ κατασχύνεται ἢ τὸ σῶμα ἐν τοῖς νοσήμασι... Πρὸς τὴν ἀλλόκοτον ταύτην λύσσαν ἐξώκειλαν... Ὅθεν καὶ συγγνώμης ἀπάσης εἰσὶν ἐκτὸς καὶ εἰς αὐτὴν τὴν φύσιν ὑβρίσαντες».
  - (Ιωάννου Χρυσοστόμου, Ὀμιλία Ε΄, Ῥωμ. 1, 18-25, ΕΠΕ 16Β, 406, σσ. 406-408).
  30. Βλ. Madoc Cairns, Scandinavian bishops speak out on sexuality and gender, 28 March 2023, THE TABLET, <https://www.thetablet.co.uk/news>
- When a “view of human nature that abstracts from the embodied integrity of personhood, as if physical gender were accidental” is put forward, however, “we must dissent”. Further to this, “we protest when such a view is imposed on children as if it were not a daring hypothesis but a proven truth”.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

31. Τάκης Θεοδωρικᾶκος: Δέν ἔχουμε κανένα μέλλον ὡς χώρα χωρίς τήν ἀντιμετώπιση τοῦ δημογραφικοῦ, Ὁμιλία στήν Ὀλομέλεια τῆς Βουλῆς, 15.12.2023.
- 32 Παντελίδου, Ρόν, Ο γάμος ως ένωση δύο προσώπων διαφορετικοῦ φύλου, ΤΟ ΒΗΜΑ, Σάβ. 15.1.2024
33. Γεωργιάδης Γεώργιος, Περί «ισότηας στό οικογενειακό δίκαιο», Ποιο εἶναι λοιπόν το ὄριο στις επιθυμίες των πολιτών; Εάν υιοθετήσουμε το μοντέλο νομοθέτησης που προτείνεται, δέν υπάρχει ὄριο, *Νομική Βιβλιοθήκη*, 16.1.2024, <https://daily.nb.org/arthrografia/peri-isotitas-sto-oikogeneiako-dikaio>
34. «Πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα εἰς τὸ ἐπθυμῆσαι αὐτήν ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτήν...», Ματθ. ε' 28.
35. Ὁσία Γαβριλία (Παπαγιάννη), ἐπιστολή πρὸς τόν Ἑβραῖο συγγραφέα Yehuda Hanegbi, *Ἡ Ἀσκητική τῆς ἀγάπης*, σ. 414.
- 36 *Γεν. α' 27.*
37. <https://ypergasias.gov.gr/proti-dimosiefsi-dedomenon-gia-tis-yiothesies-kai-tis-anadoches-stin-ellada-1o-trimino-2021/>
38. *Γαλ. γ' 1.*

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΓΙΑ «ΟΜΟΦΥΛΟ ΓΑΜΟ» - «ΟΜΟΦΥΛΗ ΓΟΝΕΪΚΟΤΗΤΑ»

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας (Ι.Σ.Ι.) τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συνήλθε σέ ἔκτακτη συνεδρίαση, σήμερα Τρίτη 23 Ἰανουαρίου 2024, μέ μοναδικό θέμα τήν ἐξαγγελθεῖσα νομοθέτηση γάμου καί «τεκνοθεσίας» ὑπέρ ζευγαριῶν τοῦ ἰδίου φύλου.

Μετά τήν καθιερωμένη προσευχή, ἡ Ι.Σ.Ι. ἀκούσε τήν εἰσήγηση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικολαίου, ἐπί τῆς ὁποίας ἀκολούθησε διάλογος, καί ἐκφράζει ὁμόφωνα τίς θέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπί τοῦ θέματος, ὡς ἑξῆς:

1. Ἡ θεολογία τῆς Ἐκκλησίας γιά τόν γάμο ἀπορρέει ἀπό τήν Ἁγία Γραφή, τή διδασκαλία τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καί τή διάταξη τοῦ Μυστηρίου τοῦ Γάμου καί φαίνεται καθαρά στήν Ἀκολουθία τοῦ Μυστηρίου αὐτοῦ. Ὁ σκοπός τοῦ χριστιανικοῦ γάμου εἶναι ἡ δημιουργία καλῆς συζυγίας καί οἰκογένειας, ἡ ἀνάπτυξη παιδιῶν ὡς καρπῶν τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης τῶν δύο συζύγων καί ἡ σύνδεσή τους μέ τήν ἐκκλησιαστική ζωή.

Ἡ Ἐκκλησία ἀποδέχεται γιά τή σχέση ἀνδρα-γυναίκας καί παιδιῶν ὅτι:

α) ἡ δυαδικότητα τῶν φύλων καί ἡ συμπληρωματικότητά τους δέν ἀποτελοῦν κοινωνικές ἐπινοήσεις, ἀλλά προέρχονται ἀπό τόν Θεό («... καί ἐποίησεν ὁ Θεός τόν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν καί θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. καί εὐλόγησεν αὐτούς ὁ Θεός, λέγων· αὐξάνεσθε καί πληθύνεσθε...», Γένεσις 1, 27-28),

β) ἡ ἱερότητα τῆς ἔνωσης ἀνδρα καί γυναίκας παραπέμπει στή σχέση τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας («... ὁ ἀγαπῶν τήν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ... τό μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καί εἰς τὴν Ἐκκλησίαν», Ἀπ. Παύλου, Πρὸς Ἐφεσίους 5, 28),

γ) ὁ χριστιανικός γάμος δέν εἶναι ἀπλῆ συμφωνία συμβίωσης, ἀλλά Ἱερό Μυστήριο, μέσῳ

τοῦ ὁποίου παρέχεται ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ στή σχέση κοινωνίας ἀνδρα καί γυναίκας μέ στόχο τήν κοινή τους πορεία πρὸς τή θέωση –καί αὐτή ἡ εὐλογημένη πορεία ἀφορᾷ ὅλα τά ζεῦγη μέ ἢ χωρὶς παιδιά,

δ) ὁ πατέρας καί ἡ μητέρα εἶναι συστατικά στοιχεία τῆς παιδικῆς καί τῆς ἐνήλικης ζωῆς («*Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου*», Ἐξοδος 20, 12).

2. Προφανῶς ἡ Πολιτεία νομοθετεῖ, ἀλλὰ αὐτή ἡ παράμετρος οὔτε στερεῖ τήν ἐλευθερία τοῦ λόγου ἀπό τήν Ἐκκλησία οὔτε ἀπαλλάσσει τήν Ἐκκλησία ἀπὸ τό καθῆκον ἐνημέρωσης τοῦ πιστοῦ λαοῦ οὔτε μπορεῖ νά τῆς ὑποδείξει σέ τί συνίσταται ἡ ἁμαρτία. Ἡ Ἐκκλησία δέν νομοθετεῖ καί δέν φέρει εὐθύνη γιά τούς νόμους. Ἄν σιωπήσει, ὅμως, φέρει βαρύτερη εὐθύνη καί αὐτοκαταργεῖται.

3. Ἀπὸ τό 2015 τό σύμφωνο συμβίωσης παρέχει σέ ζευγάρια τοῦ ἰδίου φύλου ὅλα τά δικαιώματα καί τίς δυνατότητες τοῦ γάμου μέ κύρια ἐξάιρεση τή δυνατότητα ἀπόκτησης παιδιῶν μέ υἰοθεσία ἢ παρένθετη κύηση. Τό σύνθημα τῆς «ἰσότητας στόν γάμο» ἀποβλέπει σέ ἕνα στόχο, στήν ἀπόκτηση παιδιῶν ἀπὸ «ὁμόφυλα ζευγάρια».

4. Ἀνακοινώθηκε ὅτι θά ἐπιτρέπεται ὁ «ὁμόφυλος γάμος» καί ἡ «ὁμόφυλη γονεϊκότητα» μέσῳ υἰοθεσίας καί (μέ διάφορες διόδους) μέσῳ παρένθετης κύησης. Οἱ ἐμπνευστές τοῦ νομοσχεδίου καί οἱ συνευδοκοῦντες σέ αὐτό προωθοῦν τήν κατάργηση τῆς πατρότητας καί τῆς μητρότητας καί τή μετατροπή τους σέ οὐδέτερη γονεϊκότητα, τήν ἐξαφάνιση τῶν ρόλων τῶν δύο φύλων μέσα στήν οἰκογένεια καί θέτουν πάνω ἀπὸ τά συμφέροντα τῶν μελλοντικῶν παιδιῶν τίς σεξουαλικές ἐπιλογές τῶν ὁμοφυλόφιλων ἐνήλικων. Μέ βάση τό νομοσχέδιο, ὁμοφυλόφιλοι μονογονεῖς θά μποροῦν νά ἐπιβάλουν στό παιδί

τους τόν σύντροφό τους ως «πατέρα 2» ή ως «μητέρα 2».

5. Η νομοθετική αυτή πρωτοβουλία καταδικάζει μελλοντικά παιδιά να μεγαλώσουν χωρίς πατέρα ή μητέρα σε ένα περιβάλλον σύγχυσης των γονεϊκών ρόλων. Η μονογονεϊκή οικογένεια είναι διαφορετική περίπτωση. Προκαλεί στέρηση του ενός γονέα, αλλά όχι σύγχυση των ρόλων των γονέων. Αντίθετα, η όμοφυλοφιλική συμβίωση προξενεί και τα δύο. Επιπλέον, τα παιδιά αυτά συχνά δεν θα έχουν δυνατότητα γνωριμίας με τόν άλλο βιολογικό γονέα τους. Δεν θα έχουν επίσης τό προσωπικό βίωμα της παρουσίας του άλλου φύλου (αντίθετου των «όμόφυλων γονέων» τους) μέσα σε μία ετερόφυλη σχέση. Τα παιδιά με πατέρες 1 και 2 ή με μητέρες 1 και 2 (ή και παραπάνω) θα είναι τά θύματα ενός αφύσικου μηχανισμού τεκνοθεσιών.

6. Δημοσιοποιήθηκε ότι: α) θά επιτρέπεται στά «όμόφυλα ζευγάρια» ή από κοινού υιοθεσία και ή υιοθεσία από τόν «όμόφυλο σύζυγο» του γονέα (θά ισχύσει και για τά σημερινά παιδιά από παρένθετη κύηση), β) δεν θά επιτρέπεται στήν Ελλάδα ή παρένθετη κύηση υπέρ «όμόφυλου ζευγαριού», αλλά αυτή θά αναγνωρίζεται, αν έγινε νόμιμα σε άλλο κράτος. Οί ρυθμίσεις αυτές θά αποτελέσουν κίνητρα για τήν έκμετάλλευση εύάλωτων γυναικών.

Εάν τά προαναφερθέντα ισχύσουν, πρόκειται για ένα ναρκοθετημένο νομοσχέδιο με αντιφάσεις και τρόπους παράκαμψης των απαγορεύσεων του (μέσω κήσεων στό έξωτερικό) και είναι πιθανή ή καταδίκη της Ελλάδας από τό Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων λόγω διακρίσεων, όποτε ή χώρα θά αναγκασθεί να νομοθετήσει και στό έδαφος της τήν παρένθετη κύηση.

7. Τό νομοσχέδιο καταργεί όχι μόνο κανόνες βιοηθικής, χριστιανικές αξίες και τήν ελληνική οικογενειακή παράδοση, αλλά ανατρέπει τά δικαιώματα μελλοντικών παιδιών και τούς ρόλους των φύλων ως στοιχείων συνοχής της κοινωνίας –και αυτό αφορά τόν καθένα, έστω και αν δεν

αποδέχεται τί χριστιανική ήθική. Τό ερώτημα πού αίωρείται αναπάντητο είναι τελικά: Ποιός είναι ό ουσιαστικός λόγος αυτής της απόφασης πού αλλάζει συνολικά και άρδην τόν θεσμό του γάμου και τήν ιδιότητα του γονέα και γιατί προωθείται με τόση έπιμονή;

8. Η Έκκλησία της Ελλάδος αναγνωρίζει μόνο τό Ίερό Μυστήριο του χριστιανικού γάμου και απορρίπτει τόν πολιτικό γάμο άσχετως φύλου. Εν προκειμένω τάσσεται κατά του πολιτικού γάμου «όμόφυλων ζευγαριών» για τόν πρόσθετο λόγο ότι αυτός οδηγεί αναπόδραστα σε «όμόφυλη γονεϊκότητα» μέσω υιοθεσίας ή παρένθετης κύησης. Η νομοθέτηση αυτή συγκρούεται τόσο με τί χριστιανική ανθρωπολογία, όσο και με τό καθήκον της κοινωνίας να εξασφαλίζει στά παιδιά ευημερία και σωστή ανατροφή, αλλά και με τό δικαίωμα των παιδιών να έχουν πατρική και μητρική παρουσία και φροντίδα. Για όλους τούς προηγούμενους λόγους και με αίσθημα ποικαντικής ευθύνης και αγάπης, ή Αγία Έκκλησία μας είναι κάθετα αντίθετη προς τό προωθούμενο νομοσχέδιο.

9. Η Ίερά Σύνοδος της Ίεραρχίας αποφάσισε: α) τί σύνταξη σχετικής έπιστολής με τίς θέσεις της προς τά αξιότιμα μέλη της Βουλής των Ελλήνων, β) τήν ανακοίνωση των θέσεων της στους Ίερούς Ναούς τήν Κυριακή 4 Φεβρουαρίου 2024 και τί διάθεση σχετικού φυλλαδίου «Πρός τόν Λαό» μέσω των Ίερων Ναών και της ιστοσελίδας της, γ) τήν παροχή έξουσιοδότησης προς κάθε Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη να προχωρήσει, εντός της έπαρχίας του και κατά τήν έμφρονα ποικαντική κρίση του, σε πρωτοβουλίες ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης ως προς τήν έπικείμενη νομοθέτηση και τόν θεσμό της οικογένειας.

*Έκ της Ίερας Συνόδου
της Ίεραρχίας της Έκκλησίας της Ελλάδος*

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ἐγκριθεῖσαι Ἱεραὶ Ἀκολουθίαι
ὑπὸ τῆς Διαρκoῦς Ἱεραῖς Συνόδου κατὰ τό ἔτος 2023

1. «Ἱερά Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πλάτωνος Ἐπισκόπου Χίου καὶ πάντων τῶν σὺν αὐτῷ Νεομαρτύρων» (ἀριθ. ἐγκρ. 90/1946/6.9.2023), ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κ. Ἰωὴλ καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱεραῖς Μητροπόλεως Χίου.

2. «Ἀσματική Ἀκολουθία καὶ Παρακλιτικός Κανὼν τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Εὐμενίου τοῦ Νέου (Σαριδάκη)» (ἀριθ. ἐγκρ. 113/1947/6.9.2023), ποιηθέντα ὑπὸ τῆς Ὁσιολογιωτάτης μοναχῆς Ἰσιδώρας, Καθηγουμένης τῆς Ἱεραῖς Μονῆς Θεοτόκου Κυπαρισσιωτίσσης καὶ Ἁγίου Ἱεροθέου Μεγάρων, καὶ ὑποβληθέντα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱεραῖς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

3. «Ἱερά Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου νέου Ἱερομάρτυρος Ἀνανίου, Μητροπολίτου Λακεδαιμονίας» (ἀριθ. ἐγκρ. 490/1912/5.9.2023), ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δρος κ. Χαραλάμπους Μ. Μπούσια καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱεραῖς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης.

4. «Ἀσματική Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Κατουνακιώτου» (ἀριθ. ἐγκρ. 1866/1948/6.9.2023), ποιηθεῖσα ὑπὸ τῆς Γυναικείας Ἀδελφότητος τῆς Ἱεραῖς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Μαζαράκι) καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ

τῆς Ἱεραῖς Μητροπόλεως Θηβῶν, Λεβαδείας καὶ Αὐλίδος.

5. «Ἀσματική Ἀκολουθία καὶ Παρακλιτικός Κανὼν τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου Μικραγιαννανίτου τοῦ Ὑμνογράφου» (ἀριθ. ἐγκρ. 2578/1949/6.9.2023), ποιηθέντα ὑπὸ τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου κ. Στυλιανοῦ Μακρῆ καὶ ὑποβληθέντα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱεραῖς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας.

6. «Ἱερά Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Πέτρου τοῦ Τελώνου» (ἀριθ. ἐγκρ. 2827/1913/5.9.2023), ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κ. Ἰωὴλ καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱεραῖς Μητροπόλεως Ἀργολίδος.

7. «Ἱερά Ἀκολουθία καὶ Παρακλιτικός Κανὼν τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀθανασίας τῆς Αἰγινίτιδος» (ἀριθ. ἐγκρ. 2912/1951/6.9.2023), ποιηθέντα ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κ. Ἰωὴλ καὶ ὑποβληθέντα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱεραῖς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης.

8. «Ἀσματική Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μάρτυρος Ἀρχοντίωνος» (ἀριθ. ἐγκρ. 1609/1954/6.9.2023), ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Παναγιώτου Μαρούδα καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱεραῖς Μητροπόλεως Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς.

ΛΟΓΟΙ

Λόγος ἐπικήδειος εἰς τόν ἀοίδημον Μητροπολίτην Μαντινείας καί Κυνουρίας κυρόν Ἀλέξανδρον (1936-2023) ὑπό τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου Ἰωάννου Καραμούζη (21.12.2023, Μητροπολιτικός Ἱ. Ναός Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως)

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,
 Σεπτέ Πρωθιεράρχα τῆς καθ' Ἑλλάδα
 Ἀγιοτάτης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας,
 Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Μονεμβασίας καί
 Σπάρτης κ. Εὐστάθιε, ἐκπρόσωπε τῆς Αὐτοῦ
 Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ
 Πατριάρχου κυρίου Βαρθολομαίου καί
 τοποτηρητά ταύτης τῆς χηρευσάσης Ἱερᾶς
 Μητροπόλεως,
 Τιμιωτάτη καί πολυσέβαστος Χορεία τῶν
 Ἁγίων Ἀρχιερέων,
 Θεόλεκτε τῶν Πρεσβυτέρων καί τῶν Διακόνων
 τῆς θεοσώστου ταύτης Ἐπαρχίας Σύλλογε,
 Ὁσιώτατοι Μοναχοί καί Μοναχές,
 Ἐξοχώτατοι καί Ἐντιμώτατοι Ἐκπρόσωποι τῆς
 Πολιτικῆς καί τῆς Στρατιωτικῆς Ἡγεσίας τῆς
 Πόλεως ταύτης,
 Φιλόχριστε καί πενθηφόρε λαέ τοῦ Θεοῦ,

Πορευόμενοι πρός τήν μεγάλην ἑορτή τῆς
 γεννήσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ, συναχθήκαμε
 σήμερα σέ τοῦτον τόν Ἱερό Ναό, προπέμποντες
 μέ βαθύ σεβασμό καί πολλή ἀγάπη τόν ἐκ
 τῶν ἐπιγείων πρός τά ἐπουράνια ἐκδημήσαντα
 Ἀρχιθύτην τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας
 καί Κυνουρίας κυρόν Ἀλέξανδρον.

Ἡ συγκίνησή μας εἶναι ἔντονος διότι ἀντι-
 κρίζουμε ἐνώπιόν μας ἀκίνητον καί ἄπνουν
 ἐκεῖνον τόν Ἱεράρχη τοῦ ὁποίου ἕνα ἀπό τά
 πολλά χαρίσματα μέ τά ὅποια ὁ δωροδοότης

Κύριος τόν εἶχε προικίσει ἦταν ἡ γεμάτη ἐνέργεια
 ἀγαπῶσα καρδιά του.

Ὅμως ἡ κατ' ἄνθρωπον θλίψη πού δοκιμάζουν
 οἱ καρδίες ὅλων μας μέ πρώτη ἐκείνη τοῦ Μακα-
 ριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Ἱερωνύμου,
 λόγῳ τῆς εἰλικρινοῦς καί μακροχρόνιας φιλίας
 καί ἀδελφικῆς ἀγάπης μέ τήν ὁποία συνδεόταν
 μέ τόν Μακαριστό Μητροπολίτη, μετριάζεται
 διά τῆς θεολογικῆς σκέψεως τοῦ Μεγάλου
 Ἀθανασίου. Σημειώνει ὁ θεοφόρος πατέρας τῆς
 Ἁγίας μας Ἐκκλησίας ὅτι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ
 σαρκούμενος προσφέρει τήν εὐκαιρία καί τά
 μέσα τοῦ ἔξαγιασμοῦ καί τῆς ἀνακαινίσεως τῶν
 ψυχῶν μας. Ταυτόχρονα ὁμως μᾶς λυτρώνει ἀπό
 τόν θάνατο τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος.

Ἔτσι λοιπόν καί ἐμεῖς δέν στεκόμαστε
 ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Μακαριστοῦ
 Μητροπολίτου ὡς οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα, ἀλλά μέ
 τήν βεβαιότητα ὅτι ὁ Κύριός μας λαμβάνοντας
 τήν ἀνθρώπινη φύση τήν ἀφθαρτοποιεῖ, ἐξ-
 ασφαλίζοντας μέ αὐτόν τόν τρόπο τήν συνέχεια
 τῆς ζωῆς στόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κυρό
 Ἀλέξανδρο.

Ἡ βεβαιότητα αὐτή ἐνισχύεται καί ἀπό τό
 γεγονός τῆς δοκιμασίας τῆς ὑγείας του, τήν
 ὁποία ὑπέμεινε μέ ἀπαράμιλλο θάρρος καί
 ὑπομονή. Ἰσχύει γιά ἐκεῖνον αὐτό πού λέγει ὁ
 ἱερός Χρυσόστομος: «Ὅσῳ δὲ μείζων ὁ πόνος,
 τοσοῦτῳ καί ὁ στέφανος ἔσται λαμπρότερος». Ἐχοντας
 συλλέξει πλέον τούς πνευματικούς

καρπούς τῶν πόνων, ἀναπαύεται εἰς τὰς αὐλάς τοῦ Κυρίου μας, γαληνεύοντας καί τίς δικές μας πενθοῦσες καρδιές μας.

Ὁ Μακαριστός Μητροπολίτης Μαντινείας καί Κυνουρίας κυρός Ἀλέξανδρος Παπαδόπουλος ἐγεννήθη στό χωριό Πάπαρη Ἀρκαδίας στίς 28 Ὀκτωβρίου 1936. Ἐτελείωσε τήν Ἐκκλησιαστική Σχολή Κορίνθου καί ἀκολούθως ἐσπούδασε Θεολογία στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί ἐργάσθηκε ὡς Θεολόγος στή Μέση Ἐκπαίδευσι στήν Τρίπολη. Ἐνῶ ἡ διαρκής φιλομάθειά του τόν ὀδήγησε, τό 2017, στήν λήψη Μεταπτυχιακοῦ Διπλώματος (Master) στήν Ὀρθόδοξο Θεολογία ἀπό τό Πανεπιστήμιο Λευκωσίας τῆς Κύπρου, ὑποβάλλοντας τήν μεταπτυχιακή ἐργασία του μέ τίτλο «Ὁ Μητροπολιτικός Ἱερός Ναός Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως», στόν Τομέα τῆς Βυζαντινῆς Ἀρχαιολογίας.

Μετά τή μοναχική κουρά του, ἐχειροτονήθη Διάκονος τό 1968 καί Πρεσβύτερος τό 1969 ἀπό τόν μακαριστό Μητροπολίτη Μαντινείας καί Κυνουρίας κυρό Θεόκλητο Β΄ (Φιλιππαιο) καί ὑπηρέτησε ὡς Ἱεροκλήρυξ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας. Ἀπό τό 1976 ἐχημάτισε Γραμματεῦς τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων.

Κατά τή διάρκεια τῆς θητείας του στήν Ἐκκλησία τῆς πατρίδος του, δαπανήθηκε μέ αὐταπάρνησι στό κήρυγμα τοῦ θείου Λόγου σέ κάθε ἄκρη τῆς Ἐπαρχίας τῆς Μητροπόλεως καί παραλλήλως ἐφρόντιζε γιά τήν βοήθεια καί τήν ἐνίσχυσι τῶν πασχόντων. Θαυμαστό παράδειγμα τῆς δραστηριότητος αὐτῆς ἦτο ἡ δημιουργία τοῦ Οἴκου Τυφλῶν Γυναικῶν Τριπόλεως «Ἡ Ἁγία Παρασκευή», ἴδρυμα τό ὁποῖο εἶναι ἀποκλειστικῶς ἔργο τῶν κόπων του καί τῆς συνδρομῆς τῶν πιστῶν ἀπό τήν Ἀρκαδία καί τήν Ἑλληνική Διάσπορά.

Ἀπό τό 1976 καί μέχρι τῆς ἐκλογῆς του χημάτισε Γραμματεῦς τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων.

Στίς 2 Μαΐου 1984 ἐξελέγη καί στίς 5 Μαΐου ἐχειροτονήθη στόν Μητροπολιτικό Ναό Ἀθηνῶν ἀπό τόν μακαριστό Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κυρό Σεραφεῖμ Μητροπολίτης Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου. Ἐπετέλεσε, παρά τὰ ποικίλα προβλήματα τά ὁποῖα συνήντησε, πολυσχιδές ποιμαντικό, κοινωνικό καί φιλανθρωπικό ἔργο. Ἀνεκαίωσε Ἱ. Μονές καί Ἱ. Ναούς, ἐστελέχωσε πολλές κενές ἐνορίες μέ δραστήριους ἐφημερίους καί περιῆλθε κηρύττων τά ὄρεινά καί ἀπομακρυσμένα χωριά τῆς Ἐπαρχίας του, τά ὁποῖα δέν εἶχε ἐπισκεφθῆ ποτέ Μητροπολίτης κατά τή διάρκεια τοῦ 20οῦ αἰῶνος.

Χρηευσάσης τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στίς 25 Ἰανουαρίου 1995, διά ψήφων 58, ἐξέλεξε τόν κ. Ἀλέξανδρον Μητροπολίτην Μαντινείας καί Κυνουρίας. Ἡ ἐνθρόνισις του ἐτελέσθη πανδήμως καί ἐνθουσιωδῶς στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως, στίς 26 Φεβρουαρίου 1995.

Κατασταθείς στή νέα του Μητρόπολι, συνέχισε τό ποιμαντορικό ἔργο μέ ζῆλο, ἐνθουσιασμό καί προγραμματισμό. Ἀνεδιοργάνωσε τίς διοικητικές ὑπηρεσίες τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, ἀνεζήτησε νέους ἐπιθυμοῦντες νά ἀκολουθήσουν τήν ἱερατική τους κλῆσι καί τοὺς ἐβοήθησε στίς σπουδές τους στίς Θεολογικές Σχολές. Ἐχειροτόνησε νέους Ἱερεῖς καί ἐκάλυψε τά ὑπάρχοντα κενά στίς ἐφημεριακές θέσεις τῆς Μητροπόλεως.

Χάρις σέ αὐτό τό ἄκνο ἐνδιαφέρον του γιά τήν ἐξεύρεση ἀξίων καί ἱκανῶν Ἱερέων, ὁ παντεπόπτης Θεός τόν ἀξίωσε νά χαρεῖ τίς χειροτονίες στόν τρίτο βαθμό τῆς Ἱερωσύνης πνευματικῶν του τέκνων, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κυρίου Χρυσοστόμου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὅρους καί Ἀρδαμερίου κυρίου Θεοκλίτου καί

του Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Τεγέας κυρίου Θεοκλίτου.

Ἐστήριξε καί ἐτύκνωσε τό θεῖο κήρυγμα, τόσο μέ τίς προσωπικές του ὁμιλίες, ὅσο καί μέ τήν ἐνίσχυσιν ἱκανῶν Ἱεροκρυκῶν. Ἀνεδιοργάνωσε τά Κατηχητικά Σχολεῖα. Σήμερα τό κήρυγμα ἔχει πυκνωθῆ. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀκούγεται κάθε Κυριακή καί ἑορτή στους περισσότερους Ναούς τῆς Μητροπολιτικῆς Ἐπαρχίας καί οἱ πιστοί διδάσκονται εὐκαίρως ἀκαίρως τό θέλημα τοῦ Θεοῦ γιά τήν σωτηρία τους.

Ἀνεκαίνισε ριζικά τό Μητροπολιτικό Οἶκμα. Ἡ ἀνάπλασις καί ἡ ἀνακαίνισις τοῦ Ἐπισκοπεῖου τῆς Τριπόλεως ἦταν τό πρῶτο ἔργο, τό ὁποῖο ἐπετέλεσε ὁ Μακαριστός Μητροπολίτης κυρός Ἀλέξανδρος. Ἀπεφάσισε ἐπίσης τήν ἀνέγερσιν νέου Ἐπισκοπεῖου σέ κατάλληλο γιά τό μέλλον χώρο στήν περιοχὴ τοῦ Μερκοβουνίου, τό ὁποῖο ἤδη ἔχει ὀλοκληρωθῆ.

Ἀνέπλασε καί ἀνέστησε ἐκ τῶν ἐρειπίων τίς Ἱ. Μονές: Ἁγ. Νικολάου Καλτεζῶν, Κοιμήσεως Θεοτόκου Παλαιοπαναγιάς Ἰαστρῶν, Τιμίου Προδρόμου Καστρῶν, Ἁγ. Νικολάου Καρυᾶς Κυνουρίας, Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἐλώνης Κυνουρίας καί Ἁγ. Νικολάου Σίντζας. Διεσφάλισε καί ἀξιοποίησε τά κτίματα τῶν Ἱερῶν Μονῶν Παλαιοπαναγιάς, Ἀρτοκωστῆς Προδρόμου καί Σίντζας.

Διά συντόνων προσπαθειῶν ἐστερέωσε τά κλονισμένα θεμέλια τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως, ὁ ὁποῖος ἐσώθη ἀπό βεβαία καταστροφή.

Ἐπίσης, ἀναβάθμισε τό Δεκάξειον Γηροκομεῖον Τριπόλεως. Διαμόρφωσε τό παλαιό κτίριο τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς, τό ὁποῖο μετέτρεψε σέ Πνευματικό Κέντρο τῆς Μητροπόλεως. Ἀνέπλασε τό κατεστραμμένο κτίριο τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος καί ἐδραστηριοποίησε τό Γενικόν Φιλοπτώχων Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας. Διασφάλισε τό παλαιόν Μοναστήριον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς

Κάρτσοβας Τριπόλεως καί ἐντός τοῦ δυτικοῦ χώρου αὐτοῦ ἀνίγειρε τόν Παιδικό Σταθμό τῆς Μητροπόλεως. Μέ τήν φροντίδα του ἀνεγέρθη τό ὑποδειγματικό ἀπό κάθε ἄποψη Γηροκομεῖον Λεωνιδίου.

Παραλλήλως πρὸς τό πομπαντικό, φιλανθρωπικό καί πολιτιστικό ἔργο, ἀσχολήθηκε καί μέ τήν ἱστορική ἔρευνα καί συγγραφὴ μελετῶν πού ἀνέδειξαν τίς σπουδαῖες ἐκκλησιαστικές μορφές ταύτης τῆς Ἐπαρχίας, καθὼς καί τήν πλούσια ἱστορία τῆς.

Ὁ Μακαριστός Μητροπολίτης Μαντινείας καί Κυνουρίας κυρός Ἀλέξανδρος ὑπῆρξε ὁ πρῶτος ἐκδότης καί διευθυντής τοῦ περιοδικοῦ τῆς Ἱ. Μ. Μαντινείας καί Κυνουρίας «Ἀλιεύς», τό ὁποῖο ἄρχισε νά ἐκδίδεται τό 1968 καί μετὰ τήν κατάστασί του στήν Ἱ. Μ. Μαντινείας καί Κυνουρίας συνέχισε νά τό ἐκδίδει.

Ἀλλά καί τήν χειρωνακτική ἐργασία τιμοῦσε ὁ ἴδιος. Πρωτοστατοῦσε στήν συλλογὴ τοῦ ἐλαιοκάρπου γιά τήν θεραπεία τῶν ἀναγκῶν τῶν ἰδρυμάτων τῆς Μητροπόλεως καί τήν λειτουργία τοῦ προγράμματος «Τό καλάθι τοῦ Πτωχοῦ Ἀδελφοῦ». Δέν παρέλειπε νά τονίζει τήν ἀνάγκη τῆς ἀσχολίας τῶν ἀνθρώπων μέ τή γῆ καί τήν ἐπιστροφή στά χωριά γιά νά ἀντιμετωπισθεῖ ἡ φτώχεια καί ἡ ἀνεργία.

Ἐνῶ τέλος, διατηρῶντας πάντοτε τόν σεβασμὸν τοῦ πρὸς τό Συνοδικό Σύστημα τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας, συμμετεῖχε στίς ἐργασίες τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, μέ σοβαρότητα καί καίριες παρεμβάσεις. Κατὰ δέ τήν τρέχουσα Συνοδική Περίοδο καί μέχρι τήν κοίμησίν του διετέλεσε μέλος τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ζῶν, λοιπόν, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαντινείας καί Κυνουρίας κυρός Ἀλέξανδρος μία τέτοια ζωὴ γεμάτη ἐνέργεια καί προσφορά, ἔφθασε πλέον ἡ ὥρα νά ἀναπαυθεῖ ἐκ τῶν κόπων του. Ὑπομένων τήν δοκιμασίαν τῆς σαρκὸς μέ καρτερία καί πίστη στόν Θεόν, ἤρθε ἡ ὥρα νά ξεκουραστεῖ.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος σέ ἕνα ἀπό τά ποιήματά του γράφει: «Ἄρρωστος, βαρὺ τὸ σῶμα μου τὸ νιώθω, ἴσως μέ ἐμπαίζουν γιὰ τὸ πάθημα κάτι ἀλαζόνες..., τὰ γόνατά μου λύθηκαν, δέν μέ κρατοῦν τὰ πόδια, μπορεῖ καί κάποια πάλι μέ τόν πονηρό. Εὐγνωμοσύνη ὡστόσο στόν Κυβερνήτη μου. Καλύτερα τὸ πρᾶγμα ἔτσι πού ἦρθε . Ὅμως συγκράτησέ μου τὴν ἀρρώστια. Μιά λέξη καί τὴν συγκρατεῖς. Σωτήριος εἶναι ὁ λόγος Σου... δῶσ' ὑπομονή ν' ἀντέξω σ' ὅλα. (PG, τόμ. 37, 1418)

Καί ἔλαβες ὑπομονή καί ἀντεξες σ' ὅλα, πολυσέβαστε Ἱεράρχα, ὥστε μέσα ἀπό τὴν κάμνο τῆς δοκιμασίας καί τόν διαρκῆ ἀγῶνα νά παρουσιασθῆς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καθαρὸς καί λαμπρὸς ὅπως τὸ χρυσάφι.

Ἀλεξάνδρου τοῦ Σεβασμωτάτου καί Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου, τῆς Ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας, ἡμῶν δέ Πατρός καί Ἱεράρχου, εἶπ ἡ μνήμη ἄλυστος ἐν τῷ νῦν καί τῷ μέλλοντι αἰῶνι. Ἀμήν.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 177
Αριθ. Αθῆναι, 16 Ιανουαρίου 2024
Διεκπ. 136

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρός
τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ
τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος

Θέμα: «Ενημέρωσις περὶ τῆς ἀναγραφῆς
ἐν ταῖς Ἀγιολογικαῖς Δέλτοις
τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας τῆς Μοναχῆς
Γαβριηλίας (Παπαγιάννη), τοῦ Ἱερομονάχου Ἀθανασίου Χαμακιώτη καὶ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου
Γερβασίου Παρασκευοπούλου»

Διὰ τοῦ παρόντος καὶ κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ.
πρωτ. 657, 748 καὶ 749 καὶ ἀπὸ 11ης μνός Ἰα-
νουαρίου 2024 Γράμματος τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης
Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.
Βαρθολομαίου, εὐαρέστως γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι
ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἁγίας καὶ Μεγά-
λης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, συνωδᾷ τῇ κρατού-
σῃ πράξει καὶ τάξει τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας,
ἀνεγράφησαν προσφάτως ἐν ταῖς Ἀγιολογικαῖς
Δέλτοις τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἡ Μοναχὴ Γαβρι-
λίᾳ (Παπαγιάννη), τῆς μνήμης αὐτῆς τιμωμένης τῇ
ἡ' Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους, ὁ Ἱερομόναχος Ἀθα-
νάσιος Χαμακιώτης, τῆς μνήμης αὐτοῦ τιμωμένης
τῇ ιζ' Αὐγούστου ἐκάστου ἔτους, καὶ ὁ Ἀρχιμαν-
δρίτης Γερβάσιος Παρασκευόπουλος, τῆς μνήμης
αὐτοῦ τιμωμένης τῇ λ' Ἰουνίου ἐκάστου ἔτους,
ἐκδοθεισῶν ἐπὶ τούτῳ Πατριαρχικῶν καὶ Συνοδι-
κῶν Πράξεων.

Τὴν Κανονικὴν ταύτην Ἀπόφασιν τῆς ἐν Κων-
σταντινουπόλει Ἐκκλησίας ἀνακοινούμενοι ὑμῖν,
προτρέπομεν ὑμᾶς ὅπως ἐτησίαις ἱεροτελεστίας
καὶ ἀγιστείαις τιμᾶτε καὶ ὕμνοις ἐγκωμίων γεραί-
ρητε αὐτούς, ἔχοντες αἰεὶ τὴν αὐτῶν μεσιτείαν
πρὸς τὸν Θεόν.

Ἐντολῇ καὶ Ἐξουσιοδοτήσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Αρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 64
Αριθ. Αθῆναι, 17 Ιανουαρίου 2024
Διεκπ. 142

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 3084

Πρός
τούς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Εἰς τὰς ἑδρας αὐτῶν

Θέμα: «Κοινοποιήσις Προκαταρκτικοῦ Πίνακος
Κληρικῶν, ὑποψηφίων δι' ἐγγραφήν εἰς τὸν
Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν ἐκλογίμων»

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων
18 καὶ 19 τοῦ νόμου 590/1977 «Περὶ τοῦ
Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς
Ἑλλάδος», Συνοδικῇ Ἀποφάσει, ληφθεῖση ἐν
τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς
10ης Ἰανουαρίου 2024, κοινοποιούμεν ὑμῖν

συνημμένως τόν «Προκαταρκτικόν Πίνακα Κληρικῶν», προταθέντων πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τόν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων καὶ κεκτημένων τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα τυπικά καὶ οὐσιαστικά προσόντα, μετὰ συντόμου βιογραφικοῦ σημειώματος αὐτῶν.

Ὑπενθυμίζομεν ὅτι, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 20 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977, ἐντὸς δύο (2) μηνῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως τοῦ Πίνακος εἰς τόν ἡμερήσιον τύπον τῶν Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», δύναται οἰοσδήποτε κληρικός ἢ λαϊκός, μέλος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, νά ὑποβάλλῃ ἔνστασιν κατὰ τῆς ἐγγραφῆς ὑποψηφίου τινός ἐκ τῶν κατωτέρω, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὗτος δέν διαθέτει τὰ πρὸς Ἀρχιερατείαν οὐσιαστικά ἢ τυπικά προσόντα.

Ἐφ' ὅσον ὑποβληθῇ ἔνστασις, ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης ὀφείλει, ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς εἰς αὐτόν περιελεύσεως αὐτῆς, ὅπως διαβιβάσῃ ταύτην μετ' ἐμπειριστατωμένης εἰσρηγείας του εἰς τὴν Ἀρχιερατείαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἡ παροῦσα Ἐγκύκλιος ἔχει χαρακτῆρα ἐνημερωτικόν καὶ δηλωτικόν τῆς ἀρξαμένης διαδικασίας πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἰσχύοντος Καταλόγου τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

- † Ὁ Ἀθηνῶν Ι Ε Ρ Ω Ν Υ Μ Ο Σ, Πρόεδρος
- † Ὁ Καρυστίας καὶ Σκύρου Σεραφεῖμ
- † Ὁ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης Εὐστάθιος
- † Ὁ Νικαίας Ἀλέξιος
- † Ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Χρυσόστομος
- † Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου Θεόκλητος
- † Ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς Παντελεΐμων
- † Ὁ Κίτρους καὶ Κατερίνης Γεώργιος
- † Ὁ Ἰωαννίνων Μάξιμος
- † Ὁ Ἐλασσῶνος Χαρίτων
- † Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων Ἀμφιλόχιος

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως Νικηφόρος
† Ὁ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας Δαμασκηνός
Ὁ Ἀρχιεραματοεὺς
Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

Ἐντολῇ καὶ Ἐξουσιοδοτήσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεραματοεὺς
† Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 373

Ἀριθ. Ἀθῆναι, 29 Ἰανουαρίου 2024

Διεκπ. 204

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρὸς
τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν
καὶ τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος

Θέμα: «Ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περὶ
τοῦ Γάμου»

Ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ληφθείσης ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 23ης μηνός Ἰανουαρίου 2024, διαπέμπομεν ὑμῖν, συνημμένως ὧδε, τὴν ὑπ' ἀριθ. 3085/29.1.2024 Ἐγκύκλιον Αὐτῆς, παρακαλοῦντες ὅπως ἀναγνωσθῇ ἐπ' Ἐκκλησιαίαι τὴν προσεχῆ Κυριακὴν, 4ην μηνός Φεβρουαρίου 2024, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Θείας Λειτουργίας ἀντὶ ἄλλου κηρύγματος.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεραματοεὺς
† Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 373

Αριθ. Αθήναι, 29 Ιανουαρίου 2024

Διεκπ. 204

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 3085

Πρός

τό Χριστεπώνυμο Πλήρωμα
της Εκκλησίας της Ελλάδος

Θέμα: «Εγκύκλιος της Ιεράς Συνόδου
της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος
περί του Γάμου»

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ὅπως ἔχετε ἐνημερωθῆ, μόλις πρὶν ἀπὸ λίγες ἡμέρες, δηλαδὴ τὴν 23η Ἰανουαρίου 2024, συνήλθε ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πού εἶναι ἡ Ἀνωτάτη Ἀρχὴ τῆς Ἐκκλησίας μας, γιὰ νὰ μελετήσῃ τὸ θέμα πού ἀνέκυψε στὶς ἡμέρες μας, δηλαδὴ τὴν θέσπιση τοῦ «πολιτικοῦ γάμου» τῶν ὁμοφυλοφίλων, μὲ ὅλες τὶς συνέπειες πού ἐπιφέρει αὐτὸ στὸ οἰκογενειακὸ δίκαιο.

Ἡ Ἱεραρχία συζήτησε ἐπαρκῶς τὸ θέμα αὐτὸ μὲ ὑπευθυνότητα καὶ νηφαλιότητα, ἀποδεικνύοντας γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὴν ἐνότητά της, καὶ στὴν συνέχεια ὁμόφωνα ἀποφάσισε τὰ δέοντα πού ἔχουν ἀνακοινωθῆ.

Μιὰ ἀπὸ τὶς ἀποφάσεις πού ἔλαβε εἶναι νὰ ἐνημερώσῃ τὸ πλήρωμά της, τὸ ὁποῖο θέλει νὰ ἀκούσῃ τὶς ἀποφάσεις της καὶ τὶς θέσεις της. Μέσα στὸ πλαίσιο αὐτό, ἡ Ἱεραρχία ἀπευθύνεται πρὸς ὅλους ἐσᾶς, γιὰ νὰ διατυπώσῃ τὴν ἀλήθεια γιὰ τὸ σοβαρὸ αὐτὸ θέμα.

1. Τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, διὰ μέσου τῶν αἰώνων, εἶναι διπλό, δηλαδὴ θεολογικὸ, μὲ τὸ νὰ ὁμολογῆ τὴν πίστη της, ὅπως τὴν ἀποκάλυψε ὁ

Χριστὸς καὶ τὴν ἔζησαν οἱ Ἅγιοί της, καὶ ποιμαντικὸ, μὲ τὸ νὰ ποιμαίνη τοὺς ἀνθρώπους στὴν κατὰ Χριστὸν ζωὴ.

Αὐτὸ τὸ ἔργο της φαίνεται στὴν Ἁγία Γραφὴ καὶ στὶς ἀποφάσεις τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν Συνόδων, οἱ ὁποῖες θέσπισαν ὅρους γιὰ τὴν ὀρθόδοξη πίστη καὶ ἱερὸς κανόνες, πού καθορίζουν τὰ ὅρια μέσα στὰ ὁποῖα πρέπει νὰ κινοῦνται ὅλα τὰ μέλη της, Κληρικοί, Μοναχοὶ καὶ Λαϊκοί.

Ἔτσι, ἡ Ἐκκλησία ποιμαίνει, δηλαδὴ θεραπεύει τὶς πνευματικὲς ἀσθένειες τῶν ἀνθρώπων, ὥστε οἱ Χριστιανοὶ νὰ ζοῦν σὲ κοινωνία μὲ τὸν Χριστὸ καὶ τοὺς ἀδελφούς τους, νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὴν φιλαυτία καὶ νὰ ἀναπτυχθῆ ἡ φιλοθεία καὶ ἡ φιλανθρωπία, δηλαδὴ ἡ ἰδιοτελής, φίλαντη ἀγάπη νὰ γίνῃ ἀνιδιοτελής ἀγάπη.

2. Ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, δικαίους καὶ ἀδίκους, ἀγαθούς καὶ κακούς, ἁγίους καὶ ἁμαρτωλούς· αὐτὸ κάνει καὶ ἡ Ἐκκλησία. Ἄλλωστε, ἡ Ἐκκλησία εἶναι πνευματικὸ Νοσοκομεῖο πού θεραπεύει τοὺς ἀνθρώπους, χωρὶς νὰ ἀποκλείῃ κανέναν, ὅπως δείχνει ἡ παραβολὴ τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου, τὴν ὁποία εἶπε ὁ Χριστὸς (Λουκ. ι', 30-37). Τὸ ἴδιο κάνουν καὶ τὰ νοσοκομεῖα καὶ οἱ ἰατροὶ γιὰ τὶς σωματικὲς ἀσθένειες. Ὅταν οἱ ἰατροὶ κάνουν χειρουργικὲς ἐπεμβάσεις στοὺς ἀνθρώπους, κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἰσχυρισθῆ ὅτι δὲν ἔχουν ἀγάπη.

Ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι ἀνταποκρίνονται διαφορετικὰ σὲ αὐτὴν τὴν ἀγάπη τῆς Ἐκκλησίας· ἄλλοι τὴν ἐπιθυμοῦν καὶ ἄλλοι ὄχι. Ὁ ἥλιος ἀποστέλλει τὶς ἀκτίνες του σὲ ὅλη τὴν κτίση, ἄλλοι ὁμως φωτίζονται καὶ ἄλλοι καίγονται, καὶ αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν φύση αὐτῶν πού δέχονται τὶς ἡλιακὲς ἀκτίνες.

Ἔτσι, ἡ Ἐκκλησία ἀγαπᾷ ὅλα τὰ βαπτισθέντα παιδιά της καὶ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους πού εἶναι δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ, μικροὺς καὶ μεγάλους, ἀγάμους καὶ ἐγγάμους, Κληρικούς, Μοναχοὺς καὶ Λαϊκοὺς, ἐπιστήμονες καὶ μὴ, ἄρχοντες καὶ ἀρ-

χομένους, έτεροφύλους και όμοφυλοφίλους, και άσκει τήν φιλόανθρωπη αγάπη της, άρκει, βέβαια, να τό θέλουν και οι ίδιοι και να ζούν πραγματικά στην Έκκλησία.

3. Η Θεολογία τής Έκκλησίας για τόν Γάμο άπορρέει από τήν Άγία Γραφή, τήν διδασκαλία των Πατέρων τής Έκκλησίας και τήν διάταξη του Μυστηρίου του Γάμου.

Στό βιβλίο τής Γενέσεως γράφεται: «Και έποίησεν ό Θεός τόν άνθρωπον, κατ' εικόνα Θεου έποίησεν αυτόν, άρσεν και θήλυ έποίησεν αυτούς. Και εύλόγησεν αυτούς λέγων· αύξάνεσθε και πληθύνεσθε και πληρώσατε τήν γήν και κατακυριεύσατε αυτήν και άρχετε των ίχθύων τής θαλάσσης και των πετεινών του ούρανού και πάντων των κτηνών και πάσης τής γής και πάντων των έρπετων των έρπόντων επί τής γής» (Γεν., 1, 27-28).

Αυτό σημαίνει ότι «ή δυαδικότητα των δύο φύσεων και ή συμπληρωματικότητά τους δέν άποτελούν κοινωνικές έπινοήσεις, αλλά παρέχονται από τόν Θεό»· «ή ιερότητα τής ένωσης άνδρα και γυναίκας παραπέμπει στην σχέση του Χριστού και τής Έκκλησίας»· «ό χριστιανικός Γάμος δέν είναι άπλη συμφωνία συμβίωσης, αλλά ιερό Μυστήριο, διά του οποίου ό άνδρας και ή γυναίκα λαμβάνουν τήν Χάρη του Θεού για να προχωρήσουν προς τήν θέωσή τους»· «ό πατέρας και ή μητέρα είναι συστατικά στοιχεία τής παιδικής και τής ενήλικης ζωής».

Όλη ή θεολογία του Γάμου φαίνεται καθαρά στην άκολουθία του Μυστηρίου του Γάμου, στα τελούμενα και τίς ευχές. Σ' αυτό τό Μυστήριο ή ένωση άνδρός και γυναικός ιερολογείται έν Χριστώ Ίησού, μέ τίς άπαραίτητες προϋποθέσεις. Τά άποτελέσματα του έν Χριστώ Γάμου είναι ή δημιουργία καλής συζυγίας και οικογενείας, ή γέννηση παιδιών, ως καρπού τής αγάπης των δύο συζύγων, άνδρα και γυναίκας, και ή σύνδεσή τους μέ τήν εκκλησιαστική ζωή. Η μή ύπαρξη παιδιών χωρίς τήν ευθύνη των συζύγων, δέν διασπā τήν έν Χριστώ συζυγία.

Η χριστιανική παραδοσιακή οικογένεια άποτελείται από πατέρα, μητέρα και παιδιά, και σε αυτήν τήν οικογένεια τά παιδιά αναπτύσσονται, γνωρίζοντας τήν μητρότητα και τήν πατρότητα που θά είναι άπαραίτητα στοιχεία στην μετέπειτα εξέλιξή τους.

Έξ άλλου, όπως φαίνεται στο «Ευχολόγιο» τής Έκκλησίας, ύπάρχει σαφέστατη σύνδεση μεταξύ των Μυστηρίων του Βαπτίσματος, του Χρίσματος, του Γάμου, τής Έξομολογήσεως και τής Θείας Κοινωνίας του Σώματος και του Αΐματος του Χριστού. Κάθε διάσπαση αυτής τής σύνδεσης δημιουργεί εκκλησιολογικά προβλήματα.

Έπομένως, βαπτιζόμαστε και χριόμαστε για να κοινωνήσουμε του Σώματος και του Αΐματος του Χριστού. Γίνεται ό Γάμος ώστε οι σύζυγοι και ή οικογένεια να συμμετέχουν στο Μυστήριο τής θείας Ευχαριστίας και να κοινωνούν του Σώματος και του Αΐματος του Χριστού. Κάθε διάσπαση τής σχέσεως αυτής των Μυστηρίων συνιστά τήν έκκοσμίκευση.

Η Έκκλησία βασίζεται σε αυτήν τήν Παράδοση, που δόθηκε από τόν Θεό στους Άγίους, και δέν μπορεί να άποδεχθί κάθε άλλη μορφή Γάμου, πολλω δέ μάλλον τόν λεγόμενο «όμοφυλοφιλικό γάμο».

4. Σε ένα εννοούμενο Κράτος ή Πολιτεία μέ τά συντεταγμένα όργανά της έχει τήν άρμοδιότητα να καταρτίξη νομοσχέδια και να ψηφίξη νόμους, ώστε στην κοινωνία να ύπάρχη ένότητα, ειρήνη και αγάπη.

Η Έκκλησία, όμως, είναι θεσμός αρχαιότατος, έχει διαχρονικές παραδόσεις αιώνων, συμμετέχει σε όλες τίς κατά καιρούς δοκιμασίες του λαού, συνετέλεσε άποφασιστικά στην έλευθερία του, όπως φαίνεται από τήν ιστορία, τήν παλαιότερη και τήν πρόσφατη, και πρέπει όλοι να στέκονται μέ σεβασμό, τόν όποιο κατά καιρούς διακηρύσσουν. Άλλωστε και όλοι οι άρχοντες, εκτός από μερικές έξαιρέσεις, είναι δυνάμει και ενεργεία μέ-

λη της. Ἡ Ἐκκλησία οὔτε συμπολιτεύεται οὔτε ἀντιπολιτεύεται, ἀλλά πολιτεύεται κατὰ Θεόν καί ποικαίνει ὅλους. Γι' αὐτό καί ἔχει ἰδιαίτερο λόγο πού πρέπει νά γίνεται σεβαστός.

Στό θέμα τοῦ λεγομένου «πολιτικοῦ γάμου τῶν ὁμοφυλοφίλων», ἡ Ἱερά Σύνοδος ὄχι μόνον δέν μπορεῖ νά σιωπήσῃ, ἀλλά πρέπει νά ὁμιλήσῃ, ἀπό ἀγάπη καί φιλανθρωπία σέ ὅλους. Γι' αὐτό ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στήν πρόσφατη ἀπόφασί της μέ ὁμόφωνο καί ἐνωτικό τρόπο, γιά λόγους τοῦς ὁποίους αἰτιολόγησε, δῆλωσε ὅτι «εἶναι κάθετα ἀντίθετη πρὸς τό προϋθούμενο νομοσχέδιο».

Καί αὐτή ἡ σαφής ἀπόφασί της στηρίζεται στό ὅτι «οἱ ἐμπνευστές τοῦ νομοσχεδίου καί οἱ συνευδοκοῦντες σέ αὐτό προωθοῦν τήν κατάργηση τῆς πατρότητας καί τῆς μητρότητας καί τήν μετατροπή τους σέ οὐδέτερη γονεϊκότητα, τήν ἐξαφάνιση τῶν ρόλων τῶν δύο φύλων μέσα στήν οἰκογένεια καί θέτουν πάνω ἀπό τά συμφέροντα τῶν μελλοντικῶν παιδιῶν τίς σεξουαλικές ἐπιλογές τῶν ὁμοφυλοφίλων ἐνηλίκων».

Ἐπί πλέον, ἡ θέσπιση τῆς «υἰοθεσίας παιδιῶν» «καταδικάζει τά μελλοντικά παιδιά νά μεγαλώνουν χωρὶς πατέρα ἢ μητέρα σέ ἓνα περιβάλλον σύγχυσης τῶν γονεϊκῶν ρόλων», ἀφίνοντας δέ ἀνοικτό παράθυρο γιά τήν λεγόμενη «παρένθετη κύηση», πού θά δώσῃ κίνητρα «γιά τήν ἐκμετάλλευση εὐάλωτων γυναικῶν» καί ἀλλοίωση τοῦ ἱεροῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας.

Ὅλα αὐτά ἡ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία πρέπει νά ἐκφράζῃ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί νά καθοδηγῇ ὀρθόδοξα τά μέλη της, δέν μπορεῖ νά τά ἀποδεχθῇ, διότι διαφορετικά θά προδώσῃ τήν ἀποστολή της. Καί τό κάνει αὐτό ὄχι μόνον ἀπό ἀγάπη στά μέλη της, ἀλλά ἀπό ἀγάπη καί στήν ἴδια τήν Πολιτεία καί τοῦς θεσμούς της, ὥστε νά προσφέρουν στήν κοινωνία καί νά συντελοῦν στήν ἐνότητά της.

Ἀποδεχόμαστε, βέβαια, τά δικαιώματα τῶν ἀνθρώπων τά ὁποία κινοῦνται σέ ἐπιτρεπτά ὄρια, σέ συνδυασμό μέ τίς ὑποχρεώσεις τους, ἀλλά ἡ

νομιμοποίηση τοῦ ἀπολύτου «δικαιωματισμοῦ», πού εἶναι θεοποίηση τῶν δικαιωμάτων, προκαλεῖ τήν ἴδια τήν κοινωνία.

5. Ἡ Ἐκκλησία ἐνδιαφέρεται γιά τήν οἰκογένεια, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τό κύτταρο τῆς Ἐκκλησίας, τῆς κοινωνίας καί τοῦ Ἔθνους. Σέ αὐτό πρέπει νά συντείνῃ καί ἡ Πολιτεία, ὅπως διαλαμβάνεται στό ἰσχύον Σύνταγμα ὅτι «ἡ οἰκογένεια ὡς θεμέλιο τῆς συντήρησης καί προαγωγῆς τοῦ Ἔθνους, καθὼς καί ὁ Γάμος, ἡ μητρότητα καί ἡ παιδική ἡλικία τελοῦν ὑπό τήν προστασία τοῦ Κράτους» (ἄρ. 21).

Σύμφωνα δέ μέ τόν Καταστατικό Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πού εἶναι νόμος τοῦ Κράτους (590/1977), «ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συνεργάζεται μετά τῆς Πολιτείας, προκειμένου περὶ θεμάτων κοινῶν ἐνδιαφέροντος ὡς... τῆς ἐξυψώσεως τοῦ θεσμοῦ τοῦ γάμου καί τῆς οἰκογενείας» (ἄρ. 2).

Ἔτσι, προτρέπουμε τήν Πολιτεία νά προβῇ στήν ἀντιμετώπιση τοῦ Δημογραφικοῦ προβλήματος «πού ἐξελίσσεται σέ βόμβα ἔτοιμη νά ἐκραγεῖ» καί εἶναι τό κατ' ἐξοχὴν ἐθνικό θέμα τῆς ἐποχῆς μας, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπίλυση ὑπονομεύεται ἀπό τό πρὸς ψήφιση νομοσχέδιο, καί τήν καλοῦμε νά ὑποστηρίξῃ τίς πολύτεκνες οἰκογένειες πού προσφέρουν πολλά στήν κοινωνία καί τό Ἔθνος.

Ὅλα τά ἀνωτέρω ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀνακοινώνει σέ ὅλα τά μέλη της «μέ αἴσθημα ποικαιρικῆς εὐθύνης καί ἀγάπης», διότι ὄχι μόνον ὁ λεγόμενος «γάμος τῶν ὁμοφυλοφίλων» εἶναι ἀνατροπή τοῦ Χριστιανικοῦ Γάμου καί τοῦ θεσμοῦ τῆς πατροπαράδοτης ἑλληνικῆς οἰκογενείας, ἀλλάζοντας τό πρότυπό της, ἀλλά καί διότι ἡ ὁμοφυλοφιλία ἔχει καταδικαστῆ ἀπό τήν σύνολη ἐκκλησιαστική παράδοση, ἀρχῆς γενομένης ἀπό τόν Ἀπόστολο Παῦλο (Ρωμ. α', 24-32), καί ἀντιμετωπίζεται μέ τήν μετάνοια, ἡ ὁποία εἶναι ἀλλαγὴ τρόπου ζωῆς.

Ἐννοεῖται, βέβαια, ὅτι ὑφίσταται ἡ βασικὴ ἀρχὴ ὅτι, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία καταδικάζει τήν κάθε ἀμαρ-

τία ὡς ἀπομάκρυνση τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τό Φῶς καί τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, συγχρόνως ἀγαπᾶ τόν κάθε ἁμαρτωλό, διότι καί αὐτός ἔχει τό «κατ' εἰκόνα Θεοῦ» καί μπορεῖ νά φθάσῃ στό «καθ' ὁμοίωσιν», ἐάν συνεργήσῃ στήν Χάρι τοῦ Θεοῦ.

Αὐτόν τόν ὑπεύθυνο λόγο ἀπευθύνει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος σέ σᾶς, τούς εὐλογημένους Χριστιανούς, τά μέλη της, καί σέ ὅλους ὅσοι ἀναμένουν τόν λόγο της, διότι ἡ Ἐκκλησία «ἀληθεύει ἐν ἀγάπῃ» (Εφ. δ', 15) καί «ἀγαπᾶ ἐν ἀληθείᾳ» (Β' Ἰω. α', 1).

† Ὁ Ἀθηνῶν Ι Ε Ρ Ω Ν Υ Μ Ο Σ, Πρόεδρος

† Ὁ Καρυστίας καί Σκύρου Σεραφεῖμ

† Ὁ Μονεμβασίας καί Σπάρτης Εὐστάθιος

† Ὁ Νικαίας Ἀλέξιος

† Ὁ Νικοπόλεως καί Πρεβέζης Χρυσόστομος

† Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καί Ἀρδαμερίου

Θεόκλητος

† Ὁ Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς Παντελεΐμων

† Ὁ Κίτρους καί Κατερίνης Γεώργιος

† Ὁ Ἰωαννίνων Μάξιμος

† Ὁ Ἐλασσῶνος Χαρίτων

† Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καί Νήσων Ἀμφιλόχιος

† Ὁ Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Νικηφόρος

† Ὁ Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας Δαμασκηνός

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

Ἐντολῆ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Απόφασις Έκλογής (άπόσπασμα) Έπισκόπου τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Έπισκοπῆς Τανάγρας

Άριθμ. 6334/2885

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διά τῆς ἀπό 9.10.2023 ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐκδοθείσης κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 25 καὶ 27 τοῦ Ν. 590/1977 (Α' 146) ὅπως ἀντικαταστάθηκε μέ τό ἄρθρο 13 τοῦ Ν. 1951/1991 (Α' 84), ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἀπόστολος, κατὰ κόσμον Πασχάλης Καβαλιώτης τοῦ Γεωργίου (Α.Δ.Τ. ΑΕ 417236) ἐξέλεγη βοηθός Ἐπίσκοπος ὑπό τόν τίτλο τοῦ Ἐπισκόπου τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς

Τανάγρας, σέ κενή ὀργανική θέση βοηθοῦ Ἐπισκόπου τοῦ ἄρθρου 15 παρ. 8 περ. α' στοιχ. β' τοῦ Ν. 2817/2000 (Α' 78) ποῦ ἔχει κωδικοποιηθεῖ στόν Πίνακα τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Π.Δ. 14/2023 (Α' 30), καί τοποθετήθηκε στήν ἀνωτέρω ὀργανική θέση διά τῆς χειροτονίας του στόν βαθμό τοῦ Ἐπισκόπου στίς 3.11.2023.

(Άριθ. Βεβαιώσεως Γ.Δ.Ο.Υ. τοῦ Ὑπ. Παιδείας, Ἐρησκευμάτων καί Ἀθλητισμοῦ: 1304/23/18-12-2023).

Ἀθήνησι 19η Δεκεμβρίου 2023

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ἀναρτήθηκε στήν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν 15.1.2024

5857/2862 Κατάργησις ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἐπωνυμίαν: «Συσσίτιον Ἀπόρων τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς (ΦΕΚ Β' 230/17.2.2015)

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. τὰ ἄρθρα 1 παρ. 4 καί 29 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146),

2. τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τό χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπό τὰς Εὐαγγελικάς ἐπιταγὰς, τούς Ἱερούς Κανόνας καί τούς Νόμους τοῦ Κράτους,

3. τήν ὑπ' ἀριθ. 2080/20.11.2023 Πρότασιν τοῦ

Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος,

4. τό ὑπ' ἀριθ. 4/13.9.2023 Πρακτικόν τῆς Διοικητικῆς καί Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συσσιτίου Ἀπόρων τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς,

5. τήν ὑπ' ἀριθ. 447/5.12.2023 Γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί

6. τήν ἀπό 14.12.2023 Απόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

καταργεῖ τό ἐκκλησιαστικόν Ἰδρυμα ὑπό τήν ἐπωνυμίαν

«Συσσίτιον Ἀπόρων τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς (ΦΕΚ Β΄ 230/17.2.2015), ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 1

Τό διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 5874/2014/158/15.1.2015 ἀποφάσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συσταθέν ἐκκλησιαστικόν Ἰδρυμα ὑπό τήν ἐπωνυμίαν «Συσσίτιον Ἀπόρων τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς μετά τοῦ Κανονισμοῦ συστάσεως καί λειτουργίας αὐτοῦ (ΦΕΚ Β΄ 230/17.2.2015) καταργοῦνται.

Ἄρθρον 2

Πᾶσα κινητή καί ἀκίνητος περιουσία τοῦ καταργουμένου ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος περιέρχεται εἰς τήν Ἐνορίαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς, τοὺς σκοποὺς τῆς ὁποίας τό Ἰδρυμα ἐπικουρεῖ, συμφώνως πρὸς τό ἄρθρον 9 τοῦ ὡς ἄνω

Κανονισμοῦ καί τό ἄρθρον 29 παρ. 2 ἐδαφ. δ' τοῦ Ν. 590/1977.

Ἄρθρον 3

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ παρούσα Ἀπόφασις δημοσιεύεται καί εἰς τό ἐπίσημον δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 4

Ἀπὸ τήν παρούσαν Ἀπόφασιν δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς.

Ἡ Ἀπόφασις αὕτη νά δημοσιευθῇ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθῆναι, 14.12.2023

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

Ίερά Μητρόπολις Μαρωνείας και Κομοτηνής

Έχοντες υπ' όψιν τας διατάξεις της παρ. 2, του άρθρου 38, του Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας της Ελλάδος» και των άρθρων 4-7 και 20 του υπ' αριθμ. 305/2018 Κανονισμού της Ίερας Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος «Περί Έφημερίων και Διακόνων», προκειμένου να πληρώσωμεν τας κενάς οργανικές θέσεις τακτικών Έφημερίων των Ίερων Ένοριακών Ναών :

Κοιμήσεως της Θεοτόκου Κομοτηνής
(Μητροπολιτικός)
Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Κομοτηνής
(Καθεδρικός)

Τής Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνής,
Ἀγίου Γεωργίου Κομοτηνής,
Ἀγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ
Ἀγίας Βαρβάρας Κομοτηνής καί
Ἀγίου Τρύφωνος Ἐβρένου
Ἀγίου Νικολάου Διώνης,
ὡς καί τας κενάς οργανικές θέσεις τακτικῶν

Διακόνων τῶν Ίερῶν Ἐνοριακῶν Ναῶν :

- 1) Κοιμήσεως Θεοτόκου Κομοτηνής
(Μητροπολιτικός)
- 2) Τής Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνής
καλοῦμεν τούς βουλομένους καί ἔχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τά ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κομοτηνῇ τῇ 12ῃ Δεκεμβρίου 2023

† Ὁ Μαρωνείας καί Κομοτηνής
ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

*Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τίν 15.1.2024*

Ίερά Μητρόπολις Σισανίου και Σιατίστης

Λαβόντες υπ' όψιν :
τας διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 2 του Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας της Ελλάδος» και των άρθρων 4-7 και 20 του υπ' αριθμ. 305/2018 Κανονισμού της Ίερας Συνόδου «Περί Έφημερίων και Διακόνων», και προκειμένου να πληρώσωμεν τας κενάς οργανικές θέσεις τῶν:

Διακόνου τῆς Ἐνορίας:

Ἀγίου Νικολάου Σιατίστης
Ἐφημερίων τῶν Ἐνοριῶν:
Ἀγίας Παρασκευῆς Λικνάδων,
Ἀγίου Δημητρίου Ἀχλαδιᾶς,
Ἀγίου Γεωργίου Κυπαρισίου,
Ἀγίου Ἀθανασίου Ἀξιοκάστρου,
Κοιμ. Θεοτόκου Λούβρης ,

καλοῦμεν τούς βουλομένους καί ἔχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα ὅπως, ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ὑποβάλωσιν ἡμῖν τά ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά, διὰ τήν κάλυψιν τῶν ὡς ἄνω κενῶν θέσεων.

Ἐν Σιατίστῃ τῇ 21/12/2023

† Ὁ Σισανίου καί Σιατίστης ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τίν 15.1.2024*

Ίερά Μητρόπολις Φλωρίνης, Πρεσπών & Έορδαίας

Έχοντες υπ' όψιν τās διατάξεις του άρθρου 38, παρ. 2 του Ν. 590/77 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Έλλάδος» καί τών άρθρων 4-7 του υπ' αριθμ. 305/2018 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Έλλάδος «Περί Έφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τās κενάς οργανικές θέσεις Έφημερίων τών Ένοριακών Ίερών Ναών:

α) Άγιών Αναργύρων Περάσματος Φλώρινας
β) Αγίου Νικολάου Ροδώνα Άμυνταίου
γ) Άγίας Παρασκευής Πισοδερίου Φλώρινας
καλούμεν τούς βουλόμενους καί έχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα, όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης ύποβάλωσιν ήμίν τά απαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τών άνωτέρω κενών θέσεων.

Έν Φλωρίνη τή 4η Ίανουαρίου 2024

† Ό Φλωρίνης, Πρεσπών & Έορδαίας ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

Αναρτίθηκε στήν ιστοσελίδα τής Έκκλησίας τής Έλλάδος τίν 15.1.2024

Ίερά Μητρόπολις Κυθήρων & Άντικυθήρων

Έχοντες υπ' όψιν τās διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 2 καί 67 του Ν.590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Έλλάδος» καί τών άρθρων 4-7 καί 20 του υπ' αριθ.305/2018 Κανονισμού τής Άγίας Ίεράς Συνόδου «Περί Έφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τās κενάς οργανικές θέσεις τών Ένοριακών Ναών:

Έφημερίου του Ίερού Ναού Άγίου Μύρωνος Άντικυθήρων,

Διακόνου του Μητροπολιτικού Ναού Έσταυρωμένου Χριστού Χώρας.

καλούμεν τούς βουλομένους καί έχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα, όπως έντός μηνός από τής

δημοσιεύσεως τής παρούσης ύποβάλωσιν ήμίν τά απαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τών ώς άνω κενών θέσεων.

Έν Κυθήροις τή 4η Ίανουαρίου 2024

† Ό Κυθήρων & Άντικυθήρων ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Αναρτίθηκε στήν ιστοσελίδα τής Έκκλησίας τής Έλλάδος τίν 15.1.2024

Ίερά Μητρόπολις Λήμνου καί Άγ. Εύστρατίου

Έχοντες υπ' όψιν τās διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 2 του Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Έλλάδος» (Φ.Ε.Κ. 146, τ. Α', 31-5-1977) καί τών άρθρων 4-7 του υπ' αριθμ. 305/2018 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Έλλάδος «Περί Έφημερίων καί Διακόνων» (Φ.Ε.Κ. 153/22-8-2018, τ. Α') καί προκειμένου νά πληρώσωμεν τās κενάς οργανικές θέσεις τακτικών Έφημερίων τών Ένοριακών Ί. Ναών:

α) Κοιμήσεως τής Θεοτόκου τής Κοινότητας Κορνού Δήμου Λήμνου,

β) Αγίου Ίωάννου τής Κοινότητας Φυσίνης Δήμου Λήμνου,

γ) Αγίου Γεωργίου τής Κοινότητας Κάσπακα Δήμου Λήμνου,

δ) Αγίου Παντελεήμονος Κοινότητας Μυρίνης Δήμου Λήμνου,

ε) Άγίας Παρασκευής τής Κοινότητας Θάνους Δήμου Λήμνου,

στ) Αγίου Δημητρίου τής Κοινότητας Προπουλίου Δήμου Λήμνου,

ζ) Άγίας Μαρίνης τής Κοινότητας Νέας Κούταλης Δήμου Λήμνου καί

η) Άγιών Πάντων τής Κοινότητας Πεδινού Δήμου Λήμνου,

καλούμεν τούς βουλομένους καί έχοντας τά προβλεπόμενα υπό του υπ' αριθμ. 305/2018 Κανονισμού «Περί Έφημερίων καί Διακόνων» (Φ.Ε.Κ. 153/22-8-2018, τ. Α') κανονικά καί νόμιμα προσόντα, όπως έντός μηνός από

της δημοσιεύσεως της παρούσης υποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Μυρίνῃ τῇ 10ῃ Ἰανουαρίου 2024

† Ὁ Λήμνου καὶ Ἀγίου Εὐστρατίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 15.1.2024

Ἱερά Μητρόπολις Παραμυθίας, Φιλιατῶν, Γηρομερίου καὶ Πάργας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις: α) τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. ὑπ' ἀριθ. 146/Α'/31.5.1977) καὶ β) τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 305/2018 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» (Φ.Ε.Κ 153 Α'), προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις ἐξήκοντα ἑννέα (69) τακτικῶν ἐφημερίων ὡς κάτωθι:

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἀγίας Κυριακῆς, χωρίου Ἀγίας Κυριακῆς Πάργας.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἀγίου Ἀθανασίου, χωρίου Ἀγίου Βλασίου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Ἀγορᾶς.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἀγίων Ἀποστόλων Ἀναβρυτοῦ.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἀγίου Ἰωάννου Ἀνθούσας.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἀργυροτόπου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἀγίου Γεωργίου Ἀσπροκκλησίου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἀγίας Κυριακῆς Αὐλοτόπου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Ἀχερουσίας.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἀχλαδέας.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἀγίων Ἀποστόλων Βρυσοῦλας.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Γηρομερίου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἀγίου Δονάτου Γκρίκας.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Γολᾶς.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἀγίου Νικολάου Δοβλᾶς.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἀγίου Δημητρίου Ἐλαίας.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἀγίου Νικολάου Ζερβοχωρίου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἀγίου Παντελεήμονος Ἡγουμενίτσας.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ἡγουμενίτσας.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἀγίου Νικολάου Θεμέλου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἀγίου Γεωργίου Καλλιθέας Σουλίου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καλλιθέας Φιλιατῶν.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Καμινίου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἀγίου Γεωργίου Καρβουναρίου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἀγίου Νικολάου Καρτερίου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἀγίας Τριάδος Καρυωτίου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἀγίου Γεωργίου Καστρίου Ἡγουμενίτσας.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἀγίας Παρασκευῆς Κερασσοχωρίου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἀγίου Μηνᾶ Κεστρίνης.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Γεννέσεως τοῦ Προδρόμου Κεφαλοχωρίου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγίου Γεωργίου Κλεισούρας.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κουκουλιῶν.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κουρεμαδίου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγίου Ἀθανασίου Κρυόβρυσης.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγίου Κοσμᾶ Κρυσταλλοπηγῆς.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγίου Ἰωάννου Κυπάρισσου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγίου Νικολάου Κυρά Παναγιάς.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Προφήτου Ἡλίου Λειβαδαρίου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγίας Τριάδος Λιδᾶ.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγίου Προκοπίου Λίστας.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγίου Ἀθανασίου Μαζαρακιᾶς.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγίου Κοσμᾶ Μαυρονερίου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγίου Γεωργίου Μαυρουδίου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγίου Δημητρίου Μεσοβουνίου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγίου Γεωργίου Μεσοποτάμου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγίου Γεωργίου Νέας Σελεύκειας.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγίων Κωνσταντίνου & Ἑλένης Νεραΐδας.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγίου Δημητρίου Ἄνω Ξεχώρου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγίου Γεωργίου Κάτω Ξεχώρου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγίου Γεωργίου Ξηρολόφου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγίου Ἰωάννου Παγκαρτίου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Παλαιοκκλησίου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πετροβίτσας.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πηγαδουλίων.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πολυδώρου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἀγ. Κωνσταντίνου & Ἑλένης Πολυνερίου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱ. Ἐνοριακῷ Ναῷ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ποταμιάς Σουλίου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγίου Μηνᾶ Προδρομίου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ριζοῦ.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγίου Νικολάου Σαλονίκης.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ευαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Σαμονίδας.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγίου Ἰωάννου Σίδερη.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγίου Γεωργίου Σκανδάλου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγίου Σπυρίδωνος Σμέρτου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγίας Τριάδος Σπαθαραίων.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγίου Νικολάου Συβότων.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγίων Κωνσταντίνου & Ἑλένης Τρικόρφου.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Φανερωμένης.

Μία (1) θέσις τακτικοῦ ἑφημερίου παρά τῷ Ἱερῷ Ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγίας Τριάδος Φιλιατῶν.

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας, ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Παραμυθία τῇ 3ῃ Ἰανουαρίου 2024

† Ὁ Παραμυθίας, Φιλιατῶν, Γηρομερίου καὶ Πάργας
ΣΕΡΑΠΙΩΝ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 15.1.2024

Ἱερά Μητρόπολις Νέας Σμύρνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 § 2 καί 67 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4 ἕως 7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Διακόνων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

- 1) Ἀγίας Φωτεινῆς Νέας Σμύρνης καί
- 2) Κοιμήσεως Θεοτόκου Παλαιοῦ Φαλήρου

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Νέα Σμύρνη, τῆ 11ῃ Ἰανουαρίου 2024

† Ὁ Νέας Σμύρνης ΣΥΜΕΩΝ

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τίν 15.1.2024

Ἱερά Μητρόπολις Νέας Σμύρνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 § 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

ἀγίας Κυριακῆς Παλαιοῦ Φαλήρου καί
ἀγίου Γεωργίου Ἀργυρουπόλεως

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαι-

τούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Νέα Σμύρνη, τῆ 11ῃ Ἰανουαρίου 2024

† Ὁ Νέας Σμύρνης ΣΥΜΕΩΝ

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τίν 15.1.2024

Ἱερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις: τοῦ ἄρθρου 37, παρ. 2, τοῦ Ν. 590/ 1977, «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», τῶν ἄρθρων 5-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», τήν ὑπ' ἀριθμ. 5657π.ἔ./88 Ἀπόφασιν (ΦΕΚ Β' 420/12.02.2020) «Ὁργάνωση καί διάρθρωση τῶν Ἐνοριῶν καί τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης» καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν κενῆς θέσεως τακτικοῦ Ἐφημερίου εἰς τόν ἱερόν Ναόν:

Παναγίας τῆς Ἀχειροποιήτου

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/ 2018 Κανονισμοῦ «περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἐν τῷ Περιοδικῷ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Θεσσαλονίκη τῆ 15ῃ Ἰανουαρίου 2024

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΦΙΛΟΘΕΟΣ

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τίν 16.1.2024

Ἱερά Μητρόπολις Γρεβενῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ.2 καί 67 τοῦ Ν. 590/ 1977 «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» καὶ προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἱερός Ναός Ἁγίας Παρασκευῆς Μεσολάκκου
 Ἱερός Ναός Ἁγίας Παρασκευῆς Μικροῦ Σειρηνίου
 Ἱερός Ναός Ἁγίας Τριάδος Καρπεροῦ
 Ἱερός Ναός Ἁγίας Τριάδος Μικροκλεισούρας
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀθανασίου Ἀγάπης
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀθανασίου Δεσπότη
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀθανασίου Ἐλάτου
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀθανασίου Ἐλευθέρου Α'
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀθανασίου Κυδωνίων
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀθανασίου Πριονίων
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀθανασίου Σπηλαίου
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Ἀναβρυτῶν
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Ἐλευθεροχωρίου
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Ἰτέας
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Κατάκαλης
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Κληματακίου
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Λάβδας
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Μικρολειβάδου
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Νέας Τραπεζούντας
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Περιβολίου
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Δημητρίου Βάρης
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Δημητρίου Διπόρου
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Δημητρίου Κοκκινιάς
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Δημητρίου Μαυραναίων
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Δημητρίου Μεσολουρίου
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Δημητρίου Προσβόρου
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Δήμητρας
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Ἐξάρχου
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Ἰτέας
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Καλλιθέας
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Καλοχίου
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Κοσματίου
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Λειψίου
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Παλιουριᾶς
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Σμίξης

Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Σταυροῦ
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Φελλίου
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Παντελεήμονος Ἀλατόπετρας
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Παντελεήμονος Ἀσπροκάμπου
 Ἱερός Ναός Ἁγίου Χαραλάμπους Κάστρου
 Ἱερός Ναός Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Φιλιππίων
 Ἱερός Ναός Γενέσιου Θεοτόκου Νεοχωρίου
 Ἱερός Ναός Γενέσιου Θεοτόκου Πανοράματος
 Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀβδέλλης
 Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Βατολάκκου
 Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Δαφνεροῦ
 Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Κνίδης
 Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Κυρακαλῆς
 Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Πιστικοῦ
 Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Πυλωρῶν
 Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Ροδιάς
 Ἱερός Ναός Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Λόχμης
 Ἱερός Ναός Προφήτου Ἡλιοῦ Αἰμιλιανοῦ

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ «περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Γρεβενοῖς τῇ 12ῃ Ἰανουαρίου 2024

† Ὁ Γρεβενῶν ΔΑΒΙΔ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἴστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 31.1.2024

Ίερά Μητρόπολις Μάνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις Ἐφημερίων τῶν Ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἁγίας Τριάδος Γυθείου
 Ζωοδόχου Πηγῆς Μυρσίνης
 Ἁγίου Γεωργίου Πλατάνου
 Ἁγίου Ἰωάννου Νέου Οἰτύλου
 Ἰπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος Ἐξωχωρίου
 Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πλάτσας
 Ἁγίου Βασιλείου, Ἁγίου Βασιλείου
 Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Ἁγίου Νίκωνος
 Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Καρυσιπόλεως
 Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καστανέας Δυτ. Μάνης
 Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Μέλισσας
 Ἁγίου Στυλιανοῦ Καλυβίων
 Ἁγίας Κυριακῆς Σιδηροκάστρου
 Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου Σκυφιανίκων
 Ἁγίου Νικολάου Γέρμας
 Προφήτου Ἡλιοῦ Κρουονερίου
 Προφήτου Ἡλιοῦ Χοτάσιας
 Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μπουλαρίων
 Ἁγίου Γεωργίου Νομιστί
 Ζωοδόχου Πηγῆς Κοτρωνίου
 Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Σαϊδῶνας
 Ζωοδόχου Πηγῆς Σωτηριανίκων
 Ἁγίου Νικολάου Χειμάρρας
 Ἁγίας Βαρβάρας Μελιτίνης
 Ἁγίων Θεοδώρων Σελεγουδίου
 Ἁγίου Νικολάου Γερολιμένους
 Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Προσηλίου Ἀν. Μάνης
 Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἀρχοντικοῦ
 Ἁγίας Τριάδος Τραχήλας
 Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἼΑνω Τσερίων.-
 καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἐν τῷ περιοδικῷ

«ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων

Ἐν Γυθείῳ τῇ 15ῃ Δεκεμβρίου 2023

† Ὁ Μάνης
 ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Γ'

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 31.1.2024

Ίερά Μητρόπολις Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως καί Πολυκάστρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ.2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»(Φ.Ε.Κ. 146Α'/ 31-5-1977), τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» (Φ.Ε.Κ. 153 Α/22-8-2018) καί τὴν ἀπὸ 11-12-2023 Ἀπόφαση τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περὶ κατανομῆς Ἐφημεριακῶν θέσεων συμφώνως μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 141193/Θ1/8.12.2023 Ἀπόφαση τοῦ Ἰπουργοῦ Παιδείας καί Ὀρθοπεδικῶν, προκειμένου νά πληρώσωμεν μία κενὴ ὀργανικὴ θέση διακόνου στὴν Ἐνορία Παναγίας Ρευματοκρατούσας Γέφυρας καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Γουμενίσσῃ τῇ 17ῃ Ἰανουαρίου 2024

† Ὁ Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως & Πολυκάστρου
 ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 31.1.2024

Ἱερά Μητρόπολις Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 (Φ.Ε.Κ. 146, τ. Α', 31-5-1977), τῶν ἄρθρων 4-7 καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» (ΦΕΚ 153/τ.Α'/22-8-2018) καὶ προκειμένου ἵνα πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Διακόνων:

α) ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Δημητρίου Κερατέας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κερατέας, Δήμου Λαυρεωτικῆς,

β) ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ἱερῷ Ναῷ Κοιμήσεως Θεοτόκου (Παντοβασίλεισης) Ραφήνας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ραφήνας, Δήμου Ραφήνας – Πικερμίου καὶ

γ) ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Ἰωάννου Μαρκοπούλου τοῦ Δήμου Μαρκοπούλου Μεσογαίας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» (Φ.Ε.Κ. 153/τ.Α'/22-8-2018) κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Σπάτοις, τῇ 19ῃ Ἰανουαρίου 2024

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 31.1.2024

Ἱερά Μητρόπολις Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν: α) τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. 146, τ. Α', 31-5-1977) β) τῶν ἄρθρων 4 – 7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» (Φ.Ε.Κ. 153/22-8-2018, τ. Α'), γ) τὸ ὑπ' ἀριθμ. 6144/2774/11-12-2023 Ἐγκύκλιον

Σημείωμα τῆς Ἱεράς Συνόδου περὶ κατανομῆς τῶν διατεθεισῶν διὰ τὸ ἔτος 2023 πιστώσεων πρὸς πληρῶσιν ὀργανικῶν θέσεων Κληρικῶν εἰς τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δ) τὴν ὑπ' ἀριθμ. 146/2023 ἡμετέραν Πρᾶξιν καὶ προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν:

α) Ἁγίων Θεοδώρων Γαργηττοῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Γέρακα Δήμου Παλλήνης,

β) Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Γέρακα, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Γέρακα, Δήμου Παλλήνης,

γ) Κοιμήσεως Θεοτόκου (Παναγίτσα) Γέρακα, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Γέρακα, Δήμου Παλλήνης,

δ) Κοιμήσεως Θεοτόκου Κιτσίου, Δήμου Κρωπίας,

ε) Ἀναλήψεως Κυρίου Διασταυρώσεως Ραφήνας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ραφήνας, Δήμου Ραφήνας – Πικερμίου,

στ) Ἁγίου Ἀνδρέου Λαυρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λαυρεωτικῆς, Δήμου Λαυρεωτικῆς,

ζ) Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Καλυβίων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Καλυβίων Θορικοῦ, Δήμου Σαρωνικοῦ,

η) Ἁγίων Ἀποστόλων παραλίας Καλυβίων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Καλυβίων Θορικοῦ, Δήμου Σαρωνικοῦ καὶ

θ) Ἁγίας Σοφίας Ντραφίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πικερμίου, Δήμου Ραφήνας – Πικερμίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» (Φ.Ε.Κ. 153/22-8-2018, τ. Α') κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Σπάτοις, τῇ 19ῃ Ἰανουαρίου 2024

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 31.1.2024

Ίερά Μητρόπολις Πατρών

Έχοντες υπ' όψιν τās διατάξεις α) τών άρθρων 38 παρ. 2 του Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος» καί τών άρθρων 4-7 καί 20 του υπ' αριθμ. 305/2018 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου «Περί Έφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου ίνα προβώμεν εις ανάκηρυξιν ύποψηφίων πρός πλήρωσιν τών κενών οργανικών θέσεων:

α) τακτικών Έφημερίων τών Ίερών Ναών

1. Εύαγγελιστρίας Πατρών (Μητροπολιτικού)
2. Άγ. Ανδρέου Έγλυκάδος
3. Άγ. Βαρβάρας Πατρών
4. Άγ. Έλευθερίου Πατρών
5. Άγ. Κων/νου καί Έλένης Άρόης
6. Άγ. Νεκταρίου Πατρών
7. Άγ. Νικολάου Πατρών
8. Άγ. Τριάδος Πατρών
9. Άγ. Δημητρίου Πέττα
10. Άγ. Γεωργίου Γαλάρου
11. Άγ. Γεωργίου Καλεντζείκων
12. Όσίου Ίωάννου Ρώσσου Καρπέτα
13. Ζωοδόχου Πηγής Κυπαρισσίου
14. Άγ. Δημητρίου Σκούρα
15. Κοιμήσεως Θεοτόκου Έλληνικού
16. Άγ. Νικολάου Μοιραλίου
17. Άγ. Νικολάου Περιστερας
18. Ζωοδόχου Πηγής Πηγαδίων

β) τακτικών Διακόνων τών Ίερών Ναών

1. Άγ. Βαρβάρας Πατρών
2. Άγ. Δημητρίου Πατρών
3. Άγ. Διονυσίου έν Ζακύνθω
4. Άγ. Νικολάου Πατρών
5. Άγ. Σοφίας Πατρών
6. Άγ. Φωτεινής Πατρών
7. Άγ. Τριάδος Πατρών
8. Παντοκράτορος Πατρών
9. Άγ. Κων/νου καί Έλένης Άγυιάς

καλούμεν τούς βουλομένους ίνα καταλάβωσι τās ως άνω θέσεις καί έχοντας τά προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης εις τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ύποβάλωσιν ήμίν τά άπαραίτητα δικαιολογητικά διά τά περαιτέρω.

Έν Πάτραις τή 21η Δεκεμβρίου 2023

† Ό Πατρών ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Άναρτήθηκε στήν ιστοσελίδα τής Έκκλησίας τής Ελλάδος τίν 31.1.2024

Ίερά Μητρόπολις Αίτωλίας καί Άκαρνανίας

Έχοντες υπ' όψιν: 1) τās διατάξεις τών άρθρων 37 καί 38 του Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος», 2) τās διατάξεις τών άρθρων 4-7 καί 20 του υπ' αριθ. 305/2018 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου «Περί Έφημερίων καί Διακόνων», 3) Τό υπ' αριθ. 6144/ 2774/ 11.12.2023 Έγκύκλιον Σημείωμα τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «Περί κατανομής τών διατεθεισών διά τό έτος 2023 πιστώσεων πρός πλήρωσιν οργανικών θέσεων Έφημερίων, Διακόνων καί έκκλησιαστικών ύπαλλήλων» προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν οργανικήν θέσιν Έφημερίου του κάτωθι Ίερού Ναού:

Ίερού Ναού Άγίου Ίωάννου Δαφνιά Μακρυνείας
καλούμεν τούς βουλομένους καί έχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα, όπως ύποβάλωσιν ήμίν τά άπαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τής άνωτέρω κενής θέσεως.

Έν Ίερά Πόλει Μεσολογγίου τή 26η Ίανουαρίου 2024

† Ό Αίτωλίας καί Άκαρνανίας ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Άναρτήθηκε στήν ιστοσελίδα τής Έκκλησίας τής Ελλάδος τίν 31.1.2024

Ἱερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Ἐχοντες ὑπὸ ψιν τὰς διατάξεις: τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2, τοῦ Ν. 590/ 1977, «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», τῶν ἄρθρων 5-7 καὶ 20 τοῦ ὑπὸ ἀριθ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», τὴν ὑπὸ ἀριθμ. 5657π.ἔ./88 Ἀπόφασιν (ΦΕΚ Β΄ 420/12.02.2020) «Ὁργάνωση καὶ διάρθρωση τῶν Ἱεραρχικῶν καὶ τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης» καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν Διακονικῶν θέσεων εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς:

ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ (Μητροπολιτικός),
ἀγίας Τριάδος,
ἀγίας Μαρίνης,
ἀγίου Γεωργίου Πανοράματος,
ἀγίου Θεράποντος,
Παναγίας τῆς Δεξιᾶς,
Παναγίας τῆς Ἀχειροποιήτου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπὸ ἀριθμ. 305/ 2018 Κανονισμοῦ «περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ἐν τῷ Περιοδικῷ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 25ῃ Ἰανουαρίου 2024

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΦΙΛΟΘΕΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 31.1.2024

Ἱερά Μητρόπολις Πειραιῶς

Ἐχοντες ὑπὸ ψιν:
τὰς διατάξεις τῶν ἄρ. 37 καὶ 38 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», τὰς διατάξεις τῶν ἄρ. 4-7 καὶ 20 τοῦ ὑπὸ ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων»,

τό ὑπὸ ἀριθμ. 6144/2774/11.12.2023 Ἐγκύκλιον Σημεῖωμα τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί κατανομῆς τῶν διατεθεισῶν διὰ τὸ ἔτος 2023 πιστώσεων πρὸς πλήρωσιν ὀργανικῶν θέσεων Ἐφημερίων, Διακόνων καὶ ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων» προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Διονυσίου Πειραιῶς,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ὡς ἄνω κενῆς Ἐφημεριακῆς θέσεως.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 30ῃ Ἰανουαρίου 2024

† Ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 31.1.2024

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οι εργασίες της Δ.Ι.Σ. της 9 και 10.1.2024

Συνήλθε επί διήμερο, τήν Τρίτη 9 και τήν Τετάρτη 10 Ιανουαρίου 2024, η Διαρκής Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος της 167ης Συνοδικής Περιόδου, υπό την Προεδρία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Γερωνύμου.

Η Δ.Ι.Σ. αρχικά επικύρωσε τα Πρακτικά της Έξουσιοδοτήσεως.

Κατά τις Συνεδρίες της η Δ.Ι.Σ.:

Ένέκρινε τό πρόγραμμα του έορτασμού της Κυριακής της Όρθοδοξίας (24-3-2024). Κατά τή Συνοδική Θεία Λειτουργία, η οποία θά τελεσθῆ τήν Κυριακή της Όρθοδοξίας στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Αθηνών, όρισε ως όμιλητή τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνό.

Αποφάσισε νά αφιερώσει τήν έκδοση των Διπτύχων της Εκκλησίας της Ελλάδος του έτους 2025 στην επέτειο συμπληρώσεως 1700 έτων από τήν σύγκληση της εν Νικαία Α΄ Οικουμενικής Συνόδου.

Ένέκρινε τό Μήνυμα της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, τό όποιο θά αποσταλεί κατ' έθος προς τούς εκπαιδευτικούς, τούς μαθητές και τίς μαθήτριες των Σχολείων της Πατρίδος μας για τόν φετινό έορτασμό των Τριών Ιεραρχών, Προστατών της Έλληνικής Παιδείας.

Ενημερώθηκε από τή Συνοδική Επιτροπή επί της Εκκλησιαστικής Εκπαιδεύσεως και Επιμορφώσεως του Έφημεριακού Κλήρου: α) περί της πορείας ύλοποιήσεως της λειτουργίας

των Σχολών Μαθητείας Υποψηφίων Κληρικών (Σ.Μ.Υ.Κ.) και β) περί της έπιτυχίας των αποφοίτων των Εκκλησιαστικών Λυκείων στις Πανελλήνιες Έξετάσεις 2023.

Τέλος, η Δ.Ι.Σ. κατήρτισε τόν Προκαταρκτικό Πίνακα υποψηφίων κληρικών προς έγγραφη στόν Κατάλογο των προς Αρχιερατεία εκλογίμων, ένέκρινε νέες Ιερές Ακολουθίες και ασχολήθηκε μέ αποσπάσεις κληρικών, θέματα Συνοδικών Επιτροπών και Ιερών Μητροπόλεων, καθώς και μέ τρέχοντα υπηρεσιακά θέματα.

Κατά τό διάλειμμα της χθεσινής Συνεδρίας επισκέφθηκαν τήν Ιερά Σύνοδο νέοι και νέες, στελέχη Νεότητας της Ιεράς Μητροπόλεως Κίτρους και Κατερίνης για νά ενημερωθούν σχετικά μέ τήν Κεντρική Διοίκηση της Εκκλησίας της Ελλάδος και τό Συνοδικό σύστημα πού τή διέπει. Τήν ενημέρωση πραγματοποίησε ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κίτρους και Κατερίνης κ. Γεώργιος στην Αΐθουσα του Μεγάλου Συνοδικού. Οι νέοι έψαλαν πρωτοχρονιάτικα κάλαντα και έλαβαν τήν εύχή του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Γερωνύμου, ό όποιος τούς απνύθυνε πατρικές εύλογίες και νουθεσίες. Ακολούθως ξεναγήθηκαν στα Γραφεία της Ιεράς Συνόδου, τήν Βιβλιοθήκη και τή Συνοδική Ιερά Μονή Άσωμάτων Πετράκη.

*Έκ της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου
της Εκκλησίας της Ελλάδος*

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συνοδική Έπιτροπή Τύπου, Δημοσίων
Σχέσεων καί Διαφώτισεως

*Δελτίον τύπου τῆς 29.12.2023 γιά τήν
κοπή τῆς βασιλόπιτας στην Ἱερά Σύνοδο
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Τήν καθιερωμένη Βασιλόπιτα εὐλόγησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τήν Παρασκευή 29 Δεκεμβρίου, στήν Αἴθουσα τοῦ Μεγάλου Συνοδικοῦ.

Παραβρέθηκαν ὁ Ἐκπρόσωπος τοῦ Γραφείου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στήν Ἀθήνα Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαοδικείας κ. Θεοδώρητος, ὁ Ἐκπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας στήν Ἀθήνα Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γουϊνέας κ. Γεώργιος, ὁ Ἐξαρχος τοῦ Παναγίου Τάφου στήν Ἀθήνα Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ραφαήλ, ὁ Σεβασμιώτατος Συνοδικός Μητροπολίτης Νικαίας κ. Ἀλέξιος, οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, Σερρών καί Νιγρίτης κ. Θεολόγος, Νέας Σμύρνης κ. Συμεών, Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος, Κρήνης κ. Κύριλλος, Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρουπόλεως κ. Ἀθηναγόρας, Κηφισίας, Ἀμαρουσίου, Ὠρωποῦ καί Μαραθῶνος κ. Κύριλλος, Νέας Ἰωνίας, Φιλαδελφείας, Ἡρακλείου καί Χαλκηδόνος κ. Γαβριήλ, Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καί Βάρης κ. Ἀντώνιος, Μεγάρων καί Σαλαμίνος κ. Κωνσταντῖνος, οἱ Πανιερώτατοι Μητροπολίτες Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος καί Θαυμακοῦ κ. Ἰάκωβος, οἱ Θεοφιλέστατοι

Ἐπίσκοποι Σταυροπηγίου κ. Ἀλέξιος, Φωτικῆς κ. Νεκτάριος, Θεσπιῶν κ. Παῦλος, Τανάγρας κ. Ἀπόστολος καί Καρυουπόλεως κ. Νεκτάριος, ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰωάννης Καραμούζης, ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Βαρνάβας Θεοχάρης, Ἀκαδημαῖκοί, οἱ Γραμματεῖς τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, Κληρικοί καί λαϊκοί Ὑπάλληλοι τῶν Διοικητικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Μετά τήν Ἀκολουθία, στήν ὁποία ἔψαλε χορός ὑπὸ τή διεύθυνση τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν κ. Ἀπόστολου Παπαδόπουλου, ὁ Μακαριώτατος ἀνέφερε τά ἑξῆς: «Συναντηθήκαμε νά προεορτάσουμε τήν ἑναρξη τοῦ νέου ἔτους μέσα σέ ἀτμόσφαιρα ἐθνικοῦ πένθους γιά τά ἀπρόσμενα δυστυχήματα πού συνέβησαν τίς τελευταῖες ἡμέρες καί ἐπὶ τῇ εὐκαιρία νά προσευχηθοῦμε γιά τίς δοκιμασθεῖσες οἰκογένειες καί νά ἐκφράσουμε τή συμπαράστασή μας. Ἐπίσης νά παρακαλέσουμε τόν Τριαδικό Θεό νά χαρίζει στήν πατρίδα μας καί στόν λαό μας ἀγάπη, δύναμη, υγεία, ὑπομονή, ἐνότητα καί σέ ὅλους μας φωτισμό, οὕτως ὥστε ὁ καθένας μας, μέ τή δική του συνεισφορά, νά συμβάλει στήν πρόοδο τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας».

Ἀκολουθῶς οἱ Κληρικοί καί οἱ λαϊκοί Ὑπάλληλοι τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀντευχίθηκαν στόν Μακαριώτατο, λαμβάνοντας ἀπό ἐκεῖνον παραδοσιακά ἑορταστικά ἐδέσματα.

*Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ειδική Συνοδική Έπιτροπή
Πολιτιστικής Ταυτότητας

*Δελτίον Τύπου τῆς 26.1.2024
γιὰ τὸ Γ' Ἐπιστημονικὸ Συνέδριον Μνήμης
Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ*

Πρόσκληση ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος γιὰ τὸ
Γ' Ἐπιστημονικὸ Συνέδριον Μνήμης Μικρασιατικοῦ
Ἑλληνισμοῦ (Ἀθήνα, 18-19 Ὀκτωβρίου 2024)

Γενικὸ θέμα: ἡ κληρονομία τῶν προσφύγων
καὶ ἡ Νεοελληνικὴ Κοινωνία τοῦ 20οῦ αἰῶνος.
Θρησκευτικὲς Παραδόσεις, συγγραφεῖς, τέχνη,
σωματεῖα, διαφύλαξη τῆς Μνήμης.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς Εἰδικῆς
Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος,
διοργανώνει στὶς 18 καὶ 19 Ὀκτωβρίου 2024 στὴν
Ἀθήνα (ὕβριδικῶς καὶ μὲ τὴ χρήση zoom) τὸ Γ'
Ἐπιστημονικὸ Συνέδριον Μνήμης Μικρασιατικοῦ
Ἑλληνισμοῦ μὲ τὸ ὡς ἄνω θέμα.

Μετά τὸ Α' Ἐπιστημονικὸ Συνέδριον τοῦ
Ὀκτωβρίου 2022, τὸ ὁποῖο ἀσχολήθηκε μὲ τὴν
Γενοκτονία τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς
καὶ τοὺς Νεοτούρκους (1914-1923), καὶ τὸ Β'
Ἐπιστημονικὸ Συνέδριον τοῦ Ὀκτωβρίου 2023,
τὸ ὁποῖο μελέτησε τὴν Ὀρθόδοξη Χριστιανικὴ
κληρονομία στὴ Μικρὰ Ἀσία, τὸν Πόντον καὶ τὴν
Ἀνατολικὴ Θράκη, τὸ Γ' Ἐπιστημονικὸ Συνέδριον
τοῦ Ὀκτωβρίου 2024 ὁλοκληρώνει τὴν τριλογία
τῶν Συνεδρίων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ποῦ
ἀναφέρονται στὴν ἐπέτειο τῶν 100 ἐτῶν ἀπὸ τὴ
Μικρασιατικὴ Καταστροφή.

Στὸ Συνέδριον αὐτὸ θὰ ἐρευνηθεῖ ἡ ὀδυνηρὴ
διαδικασία τῆς προσφυγοποίησης μεγάλου ἀριθ-

μοῦ Ἑλλήνων καὶ μελῶν ἄλλων Χριστιανικῶν
Κοινοτήτων ἀπὸ τὰ ἐδάφη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας,
τοῦ Πόντου καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης κατὰ τὰ
δραματικὰ γεγονότα τῆς περιόδου 1914-1923.

Θὰ μελετηθεῖ ἡ ἐγκατάστασή τους στὴν Ἑλλάδα
μὲ τὴ δημιουργία προσφυγικῶν οἰκισμῶν καὶ ἡ
προσπάθεια ἀρωγῆς τῆς Κ.τ.Ε. καὶ τῶν κρατικῶν
θεσμῶν. Θὰ διερευνηθοῦν τὰ προβλήματα, τὰ
ὁποῖα ἀντιμετώπισαν οἱ πρόσφυγες.

Ἰδιαίτερη ἔμφαση θὰ δοθεῖ στὴ δημιουργικὴ
συμβολὴ τῶν προσφύγων σὲ διάφορους τομεῖς
τῆς θρησκευτικῆς, πολιτιστικῆς καὶ κοινωνικῆς
ζωῆς. Θὰ καταγραφοῦν Λείψανα ἁγίων, Εἰκόνες
καὶ ἄλλα κειμήλια ποῦ μεταφέρθηκαν, παρὰ τὶς
δυσκολίες καὶ τοὺς διωγμούς.

Θὰ προβληθοῦν πρόσωπα μὲ προσφυγικὴ
καταγωγή, τὰ ὁποῖα διακρίθηκαν στὴν ἐπιστήμη,
στὴν τέχνη, στὴ λογοτεχνία καὶ σὲ τομεῖς τῆς
οἰκονομικῆς δραστηριότητος. Στόχος εἶναι νὰ
ἀναδειχθεῖ ἡ οὐσιαστικὴ καὶ θετικὴ συνεισφορὰ
τῶν προσφύγων στὴ Νεοελληνικὴ Κοινωνία τοῦ
20οῦ αἰῶνος.

Ἐπίσης θὰ γίνουν ἀναφορὲς στὴ δημιουργικὴ
συμβολὴ τῶν προσφύγων, οἱ ὁποῖοι ἀνίκουν
σὲ ἄλλες Χριστιανικὲς Κοινότητες, ὅπως εἶναι
οἱ Ἀρμένιοι, οἱ Ἀσσύριοι κ.ἄ. καὶ κατέφυγαν
στὴν Ἑλλάδα ἐξ αἰτίας τῆς Γενοκτονίας καὶ τῶν
διωγμῶν.

ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ

1. Ἡ προσφυγοποίηση τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν
ἄλλων Χριστιανικῶν Κοινοτήτων τῆς Ἀνατολῆς
(Ἀρμένιοι, Ἀσσύριοι κ.ἄ.) καὶ οἱ διαδικασίες
ἐγκατάστασής τους στοὺς νέους τόπους δια-
βίωσης.

2. Οἱ Τουρκόφωνοι Ὀρθόδοξοι τῆς Καππαδο-
κίας καὶ τοῦ Πόντου καὶ ἡ προσπάθεια τοῦ

Κεφάλ για τήν ίδρυση «Τουρκορθόδοξου Πατριαρχείου».

3. Ἡ Ὄρθόδοξη Πίστι καί οἱ χριστιανικές παραδόσεις τῶν προσφύγων. Λείψανα ἁγίων, μεταφορά Εἰκόνων, ἔθιμα.

4. Οἱ δυσκολίες τῆς ἐγκατάστασης καί ἐνσωμάτωσης τῶν προσφύγων κατά τήν περίοδο 1923-1930. Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν, κρατικοί θεσμοί, ἀποδοχή ἀπό τίς τοπικές κοινωνίες.

5. Ὁ ἐμπλουτισμός τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας μέ ἐπιστήμονες, συγγραφεῖς καί καλλιτέχνες ἀπό τή Μικρά Ἀσία, τόν Πόντο καί τήν Ἀνατολική Θράκη.

6. Ὄργανώσεις καί συσσωματώσεις τῶν προσφύγων καί ἡ διαφύλαξη τῆς Ἱστορικῆς Μνήμης καί τῆς Πολιτιστικῆς Κληρονομιάς.

7. Ἡ ἀνάπτυξη τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιοτεχνίας, τῆς βιομηχανίας καί τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ ἑλλαδικοῦ χώρου ἀπό τοῦς πρόσφυγες.

Οἱ προτάσεις τῶν ἐνδιαφερομένων εἰσηγητῶν (θέμα καί περίληψη ὄχι ἐκτενέστερη τῶν 300 λέξεων), καθῶς καί ἕνα σύντομο βιογραφικό τους (ὄχι ἐκτενέστερο τῶν 200 λέξεων, πού θά περιλαμβάνει διεύθυνση ἠλεκτρονικοῦ ταχυδρομείου καί ἕνα τηλεφῶνο ἐπικοινωνίας), πρέπει νά κατατεθοῦν στήν Ἐπιστημονική Ἐπιτροπή τοῦ Συνεδρίου ἕως τίς 7 Μαΐου 2024, εἴτε ταχυδρομικῶς στή διεύθυνση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (Ἰωάννου Γενναδίου 14, 11521, ΑΘΗΝΑ) εἴτε στήν ἠλεκτρονική διεύθυνση: politistikitautotita@yahoo.gr.

Τηλέφωνα ἐπικοινωνίας: 210-72.72.213 καί 210-72.72.255.

*Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Δελτίο τύπου τῆς 25.1.2024
περί τῆς συναντήσεως
τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
κ. Γερωνύμου μέ τόν Σεβασμιώτατο
Ἀρχιεπίσκοπο Ἀμερικῆς κ. Ἐλπιδοφόρο.*

Μέ τόν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπο Ἀμερικῆς κ. Ἐλπιδοφόρο συναντήθηκε σήμερα τό πρωί στό Ἀρχιεπισκοπικό Μέγαρο ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Γερώνυμος.

Ἡ συνάντηση τῶν δύο ἐκκλησιαστικῶν ἡγετῶν καί τῶν μελῶν τῆς συνοδείας τοῦ Σεβασμιωτάτου,

διήρκεσε σαράντα λεπτά καί συζητήθηκαν θέματα τῆς τρέχουσας ἐκκλησιαστικῆς ἐπικαιρότητας.

Μετά τό πέρας τῆς συνάντησης ὁ Σεβασμιώτατος κ. Ἐλπιδοφόρος ἔκανε τήν ἀκόλουθη δήλωσι: «Οἱ πολιτικές ἡγεσίες τῶν δύο χωρῶν δείχνουν τόν σωστό δρόμο, ὅτι οἱ Η.Π.Α. καί ἡ Ἑλλάδα συμπορεύονται πρός ὄφελος τῶν δύο πλευρῶν. Ἀσφαλῶς ἡ Ἐκκλησία προηγήθηκε αὐτῆς τῆς συμπορεύσεως, γιατί πάντοτε συμπορευόμαστε. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ Ἐκκλησία τῆς πατρίδας μας, ὅλων τῶν ὁμογενῶν. Ὅπως ἀγαποῦμε τήν πατρίδα, ἀγαποῦμε καί τήν Ἐκκλησία τῆς. Οἱ ὁμογενεῖς εἶναι πάντοτε στή διάθεση τοῦ Μακαριωτάτου καί τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στίς καλές ἀλλά καί τίς δύσκολες μέρες. Ὅπως στίς φυσικές καταστροφές, τίς πυρκαγιές καί τίς πλημμύρες, ἀλλά καί στίς

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Γερώνυμος δέχθηκε τόν Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀμερικῆς κ. Ἐλπιδοφόρο.

χαρές της πατρίδας μας, είμαστε πάντοτε στο πλευρό της Εκκλησίας και της Ελλάδας».

Από την πλευρά του ο Μακαριώτατος δήλωσε: «Θά ήθελα να συμφωνήσω με τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο και να τονίσω ότι αυτού του είδους οι συναντήσεις, ή ανταλλαγή απόψεων, ή συνεργασία αυτή ωφελεί και τη δική μας πλευρά και την Ορθόδοξη Εκκλησία της Αμερικής. Υπάρχει ένα κοινό σημείο που πρέπει να τονίσουμε ιδιαίτερα, ότι ο χώρος ο οποίος μας συνδέει τις δύο Εκκλησίες, είναι το Πατριαρχείο. Αυτή είναι η καρδιά της Ορθοδοξίας και θα πρέπει να παλεύουμε, να εργαζόμαστε, ώστε αυτή η συνεργασία και η ένότητα να αποβαίνει προς όφελος της Εκκλησίας και της πατρίδας μας».

Απαντώντας σε ερωτήσεις δημοσιογράφων σχετικά με την τρέχουσα επικαιρότητα ο Μακαριώτατος υπογράμμισε πως η «έλευθερία στον άνθρωπο είναι πολύ σπουδαίο πράγμα, κι αυτό πρέπει να το λαμβάνουμε όλοι υπ' όψιν. Και η Εκκλησία, αλλά και η Πολιτεία. Ούτε η Εκκλησία πρέπει να έχει την ξιφολόγχη έτοιμη, αλλά ούτε και η Πολιτεία να θέλει να βάλει δεσμά σε οποιοδήποτε χώρο μέσα στην πατρίδα μας».

Στην ίδια ερώτηση ο Αρχιεπίσκοπος Αμερικής κ. Έλπιδοφόρος τόνισε: «Συμφωνώ απόλυτως με τον Μακαριώτατο με όσα είπε. Γιατί το

ίδιο Ευαγγέλιο διαβάζουμε, το ίδιο Ευαγγέλιο, διδάσκουμε και δεν θα μπορούσε να υπάρχει κάποια διαφορετική άποψη σε αυτό το θέμα».

Απαντώντας σε ερώτηση για το θέμα της βάπτισης ο Μακαριώτατος κ. Ίερώνυμος τόνισε πως «πρέπει να επιστρέψουμε ξανά στην παράδοση. Αν η βάπτισμα γίνεται στη μικρή ηλικία των παιδιών, είναι διότι μέσα στην Εκκλησία είχε δημιουργηθεί η αίσθηση ότι το παιδί μεγαλώνει μέσα σε ένα περιβάλλον χριστιανικών αρχών. Έπομένως δεν χρειαζόταν κατήχηση, γιατί γινόταν εντός του περιβάλλοντος. Τώρα που αλλάζουν τα πράγματα, δεν είμαστε κατά των παιδιών. Τα παιδιά τα αγαπάμε και νοιαζόμαστε περισσότερο απ' όλους τους άλλους. Η Εκκλησία θα περιμένει αυτά τα παιδιά να φτάσουν σε μία ηλικία και όταν μεγαλώσουν και επιθυμούν να βαπτιστούν θα βαπτιστούν».

Ο κ. Έλπιδοφόρος απαντώντας για το ίδιο θέμα είπε πως «δεν έχω να προσθέσω τίποτα, τά είπα όλα ο Μακαριώτατος».

Τόν Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Αμερικής συνόδευαν ο Ύπατος Πρόεδρος της ΑΗΕΡΑ κ. Σαββας Τσίβικος, ή Αντιπρόεδρος της Εθνικής Φιλοπτώχου Αδελφότητας της Αρχιεπισκοπής Αμερικής κυρία Αννίτα Καρταλοπούλου, ή επιχειρηματίας κ. Στίβ Ζερβούδης και ή Αίδεσμη. Πρωτοπρεσβύτερος π. Αλέξανδρος Καρλουτσος.